

ÚTERÝ 21. DUBNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05.)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání přerušené ve čtvrtek dne 2. dubna 2009 za obnovené.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, v důsledku nejhoršího zemětřesení, které za poslední desetiletí postihlo Itálii, přišlo v kraji Abruzzo o život 295 lidí, a to tím nejstrašnějším způsobem. Nejhůře bylo zasaženo město L'Aquila. Všichni jsme zděšeni, jaké ničivé síly dosáhlo toto přírodní neštěstí a jak tragické jsou jeho následky. Hlavní otřes a řada následných otřesů připravily o střechu nad hlavou až 40 000 lidí. Odhaduje se, že v provincii L'Aquila, která byla obzvláště těžce postižena, je zničen nebo poškozen každý třetí dům. Chtěl bych využít této příležitosti a vyjádřit na dnešním plenárním zasedání jménem Evropského parlamentu, že s oběťmi tohoto strašného zemětřesení všichni hluboce soucítíme.

Také bych rád jménem všech přítomných vyjádřil nejhlubší soustrast rodinám těch, kteří přišli o život, a v této smutné době též naši solidaritu s Itálií, jejími občany a orgány veřejné moci. Jsme v myšlenkách s těmi, kdo přišli o život, byli zraněni či přišli o střechu nad hlavou, a se všemi ostatními, které toto neštěstí postihlo. Chtěl bych nyní požádat, abychom povstali a zachovali minutu ticha.

(Sněmovna povstala a držela minutu ticha.)

Děkuji vám.

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Ověřování pověřovacích listin: viz zápis

5. Kampaň „Řekni NE násilí na ženách“ (písemné prohlášení): viz zápis

6. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

7. Opravy (článek 204a jednacího řádu): viz zápis

8. Sdělení předsednictví: viz zápis

9. Předložení dokumentů: viz zápis

10. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

11. Petice: viz zápis

12. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

13. Písemná prohlášení (předložení): viz zápis

14. Převody prostředků: viz zápis

15. Plán práce

Předseda. – Bylo rozdáno konečné znění návrhu pořadu jednání, který vypracovala konference předsedů na svém zasedání ve čtvrtek dne 16. dubna podle článků 130 a 131 jednacího řádu. Byly navrženy tyto změny:

Úterý:

Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance požádala, aby byla z pořadu jednání vyjmuta zpráva pana Hökmarka o rámci Společenství pro jadernou bezpečnost.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, Hökmarkovu zprávu o rámci Společenství pro jadernou bezpečnost bychom měli odložit ze dvou důvodů. Prvním je, že Výbor pro právní záležitosti podporuje názor, že v návrhu Komise je zásadní procedurální závada, neboť pravidla Euratomu stanoví, že si Komise musí před zahájením prací na návrhu vyžádat stanovisko technického výboru, a toto Komise ve dvou případech neučinila. Výbor pro právní záležitosti to považuje za zásadní vadu. Jinak řečeno, tato vada vyžaduje stažení návrhu a jeho opětovné předložení ze strany Komise, tentokrát již v souladu s platnými pravidly. Druhým důvodem je, že není žádný důvod spěchat, neboť tato ustanovení budou platit pouze pro elektrárny, které se postaví po roce 2015. Není tedy žádný důvod ke spěchu a nemusíme přijímat text, který je zatížen tak závažnou procedurální závadou, jako je tento.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Pane předsedo, jsem v každém případě toho názoru, že bychom v této věci měli při tomto dílčím zasedání rozhodnout. Existuje pro to mnoho důvodů. Za prvé, jde o návrh, o kterém již Parlament vedl rozpravu a který se nyní objevil znovu; Rada o něm diskutuje od roku 2003. Je načase přijmout konečně rozhodnutí. Pokud jde o právní situaci, skupina odborníků, o které se zmiňuje paní Frassoniová, k tomuto návrhu své stanovisko předložila a na základě něj došlo k některým úpravám. To, v čem se velmi výrazná většina ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a zástupci skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance neshodnou, je otázka, zda jde o nový návrh, či o návrh, na kterém pracujeme již od roku 2003. Myslím, že všichni ostatní souhlasí s tím, že jde o onen návrh, na kterém pracujeme již dlouhou dobu. Musíme dospět do nějakého bodu, kdy budeme moci přijmout rozhodnutí, zejména v situaci, kdy nyní mnoho zemí plánuje, že postaví jaderné elektrárny. Domnívám se tudíž, že je velice důležité, aby Evropská unie měla silnou a stabilní právní úpravu, a navrhuji proto, abychom dnes hlasovali pro to, aby se hlasování o směrnici o jaderné bezpečnosti uskutečnilo tento týden.

(Parlament návrh zamítl.)

Středa:

Předseda. – Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu požádala, aby bylo odloženo hlasování o návrhu usnesení o zahájení mezinárodních jednání zaměřených na dosažení přijetí mezinárodní smlouvy na ochranu Arktidy.

Diana Wallis (ALDE). – Pane předsedo, o tomto tématu jsme vedli krátkou diskusi při hlasování na minulém plenárním zasedání.

Problém je následující: když jsme diskutovali s Komisí a Radou, mnozí v tomto Parlamentu jsme si uvědomili, že není přiměřené, abychom o tomto usnesení hlasovali, a požádali jsme proto, aby bylo hlasování v této fázi odloženo.

Myslím, že se nyní domníváme, že není potřeba přijímat usnesení. Parlament se k této věci vyjádřil před několika měsíci. To je naprosto dostačující a není třeba činit tak v této fázi znovu. Diskuse, kterou jsme vedli s ostatními orgány, byla cenná, avšak usnesení není třeba.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Pane předsedo, přiznávám, že jsem trochu překvapena, neboť když jsme o tomto usnesení diskutovali, nikdo se nedomníval, že by bylo zbytečné. Naprosto nikdo, tím méně pak paní Wallisová.

Dále je pravda, že Komise uvedla, že Evropská unie chce být členem Rady pro Arktidu atd. Pokud jde o mě, domnívám se, že v souladu s přáním, které vyjádřila Komise, je toto nové usnesení, v němž se velmi jasně uvádí, že chceme, aby v Arktidě platilo moratorium na vrtání a demilitarizovaná zóna, skutečně velmi důležité, neboť přichází v době, kdy hraniční státy v této zóně napínají svaly – včetně vojenských svalů –, aby uplatnily své vlastnické nároky a nároky na příležitost k vrtání.

Z politického hlediska je tedy naprosto zásadní, abychom pro tuto předlohu hlasovali, a tento obrat paní Wallisové, jakož i části Parlamentu, je vzhledem k diskusím, které proběhly, naprosto neodůvodnitelný.

(Parlament návrh schválil.)

Středa:

Předseda. – Skupina Unie pro Evropu národů požádala, aby bylo na pořad jednání přidáno prohlášení Komise k zemětřesení v italském regionu Abruzzo.

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, poté, co jsem věc konzultovala s politickými skupinami a hlavy italské delegace, vás jménem své skupiny žádám, abychom na zítřejší pořad jednání přidali rozpravu o zemětřesení v Abruzzu. Domnívám se, že lidé, které zemětřesení postihlo, ocení solidaritu evropských orgánů a vás osobně, kterou jste projevili ve svých kondolencích a minutou ticha, a ocení také jakoukoli finanční a legislativní podporu rekonstrukce. Z těchto důvodů by rozprava za přítomnosti Evropské komise mohla poskytnout vnitrostátním a místním orgánům mnoho užitečných informací o tom, kolik bude Evropská unie moci udělat.

Gianni Pittella (PSE). – *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych řekl, že Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu souhlasí s návrhem, který učinila paní Angelillová. Chtěl bych poděkovat panu Pötteringovi za jeho slova a Parlamentu jako celku za to, že ukázal postiženým lidem, že s nimi soucítí. Také věřím, že rozprava zítra odpoledne by mohla přinést nikoli pouze další projevy solidarity, nýbrž také, a to především, konkrétní návrhy, neboť Evropa může významně přispět jak k obnově, tak ke zmírnění krizové situace, kterou občané Abruzzu prožívají.

(Parlament návrh schválil.)

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Pane předsedo, se smutkem a hořkostí jsem zjistila, že otázka k ústnímu zodpovězení s rozpravou týkající se růžových vín a povolených enologických postupů, kterou jsem v příslušné lhůtě předložila společně s kolegy z velkého počtu politických skupin, není na pořadu jednání tohoto týdne.

Jménem všech předkladatelů vyzývám k nápravě této situace. Hovořila jsem totiž s předsedy některých politických skupin a zdá se mi, že buď byli o této žádosti špatně informováni, nebo byla tato žádost v tichosti pomínuta.

Ráda bych vás proto zdvořile požádala o zařazení této otázky k ústnímu zodpovězení, která byla předložena v příslušné lhůtě, na pořad jednání tohoto týdne.

Předseda. – Paní Lullingová, právě jsem byl informován, že diskuse o růžovém víně je naplánována na květen. V květnu tedy bude dost času na rozpravu, dnes by tomu tak nebylo.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – *(EL)* Pane předsedo, mohu-li být tak smělý, rád bych vyjádřil svou nespokojenost a rozčarování, neboť jsem předložil otázku k ústnímu zodpovězení s rozpravou, kterou podpořilo 48 poslanců, jejichž podpora – pro vaši informaci – byla shromážděna okamžitě a dokonce ještě nyní se objevují poslanci, kteří říkají, že ji chtějí podpořit, avšak k mému velkému údivu mi nikdo nevysvětlil, proč, kdy a na základě jakých kritérií bylo rozhodnuto tuto otázku k ústnímu zodpovězení s rozpravou nepřijmout.

Že bych musel náhle čelit zemětřesení jiného druhu? Je to snad nové zemětřesení? Má to jiný důvod? Ještě jednou opakuji, a jako východisko беру nedávné tragické zemětřesení a oběti, o kterých jste hovořil, a – dodal bych – kulturní škody a zkázu, která z něj vyplývá, že bychom měli zdůraznit evropský rozměr tohoto jevu. Vzhledem k tomu, že jsem byl také zpravodajem u jediné zprávy, kterou vypracoval evropský orgán na téma zemětřesení, vím velmi dobře, že se na evropské úrovni může a musí odvést velký kus práce. Děkuji vám a očekávám reakci.

Předseda. – Pane Vakalisi, takový požadavek se musí vznést hodinu před začátkem zasedání. Bylo mi řečeno, že tomu tak nebylo. Vztahuje se na to článek 132. Doporučil bych, abychom se tím zabývali v květnu, jinak nebudeme moci postupovat na základě jednacího řádu.

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(DE)* Pane předsedo, chtěla bych požádat, abyste se dotázal Parlamentu, zda se má tento bod zařadit na pořad jednání. O tom prostě nemůžete rozhodovat sám. Alespoň se dotázte, zda poslanci souhlasí s tím rozhodnutím.

Jsem si jista, že najdete pár minut k diskusi o tomto důležitém tématu, které se významně dotýká mnoha regionů v naší Unii, a to ke včasné diskusi, neboť v květnu už bude příliš pozdě.

Předseda. – Paní Lullingová, předseda toto rozhodnutí nečiní o své vůli; řídím se jednacím řádem. Rozhodujícím faktorem je článek 132, kterým jsme vázáni. Žádost měla být vznesena hodinu před začátkem zasedání. Doporučím Konferenci předsedů, abychom tuto věc projednali v květnu.

Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance požádala, aby bylo na pořad jednání zařazeno prohlášení Komise o geneticky modifikované kukuřici – MON 810.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, situace je skutečně surrealistická, a to ve smyslu, že skutečně nikdo neví, na čem je. Většina členských států se nechce vzdát možnosti vyhlásit moratorium na geneticky modifikované plodiny a Komise musí zcela jasně tento negativní výstup zohlednit, třebaže pokud si to bude přát, může jednat. Takového výsledku jsme dosáhli!

Domnívám se, že u tak důležitého tématu by bylo užitečné zjistit, co hodlá Komise dělat – pokračovat, přestat, stáhnout či předložit legislativní návrh. Chceme jen, aby nám Komise řekla, co chce dělat, a aby to řekla veřejně, při rozpravě v Parlamentu.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, kukuřice MON 810 byla v Evropské unii schválena v roce 1998. Toto schválení není pro členské státy povinné a každý členský stát se může svobodně rozhodnout, zda toto schválení přijme, zda je použije, či zda vydá zákaz pěstování této kukuřice.

Předpokládám, že to je také základ nedávného rozhodnutí Spolkové republiky Německo v této věci. V tomto ohledu mohu říci, že kukuřice MON 810 byla v Německu schválena v roce 2005, poté bylo v roce 2007 zastaveno její setí a v prosinci 2007 předložila společnost Monsanto plán generálního monitoringu jejího pěstování. V důsledku toho byla tato kukuřice v roce 2008 opět povolena a před několika dny opět zakázána.

Paní Frassoniová říká, že mnoho členských států pěstování této kukuřice odmítlo. Jde o přesně čtyři státy – Francii, Rakousko, Maďarsko a Lucembursko –, k nimž se nyní přidalo Německo, takže jich je pět z dvaceti sedmi členských států. Je to čistě vnitrostátní rozhodnutí na základě zásady subsidiarity, a tudíž bychom s tím neměli Parlament zatěžovat.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Děkuji, pane předsedo. Nesouhlasíme s postupem, o který požádala paní Frassoniová, avšak z jiného důvodu, než jaký uvedl pan Goepel, a jsem tedy rád, že jste mi dal příležitost jej stručně představit.

Potřebujeme podrobnou diskusi, a to nikoli pouze o tomto bodu, nýbrž také o otázce, jak chceme nakládat s geneticky modifikovanými potravinami. To však nezvládneme v krátkém čase, který máme do pozítří. Domnívám se tedy, že bychom měli požádat nový Parlament, aby po volbách přistoupil k podrobné diskusi a používání geneticky modifikovaných potravin. Velmi vám děkuji.

(Parlament návrh zamítl.)

(Plán práce byl přijat)

16. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, jak víte, jsme svědky hrozivého propadu v mezinárodním obchodu. V důsledku toho je základním prvkem hospodářské obnovy, o kterou usilujeme, zvrácení tohoto stavu. Odhaduje se, že zvýšené náklady na půjčování a snížení toku úvěrů jsou odpovědné za přibližně 10–15% zpomalení obchodu. Multilaterální finanční balíček na pomoc obchodu, který v Londýně přijala skupina G20, znamená bezpochyby krok správným směrem. Podle mého názoru je také na Unii, aby zaujala vůdčí úlohu v praktickém naplňování Londýnského balíčku, a to ve třech směrech:

- zaprvé cílenými intervencemi ze strany multilaterálních a regionálních finančních institucí;
- zadruhé koordinovanými veřejnými intervencemi na vnitrostátní úrovni; a
- zatřetí uzpůsobením relevantních multilaterálních pravidel.

Toto poselství adresuji Evropské komisi, aby mohla přijmout nezbytné iniciativy.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Pane předsedo, jsme svědky náznaků islamofobie v projevech vůdce extrémní pravice v Nizozemsku, nárůstu útoků proti Romům v České republice a nepopsatelných nepřijatelných poznámek iránského prezidenta ohledně vzniku rasistické vlády v Palestině, čímž narážel na vznik státu Izrael, a učinil tak na konferenci OSN zaměřené především na podporu tolerance a rozmanitosti.

Copak náš Parlament kromě toho, že je pobouřen, nevyšle silné symbolické poselství na podporu této rozmanitosti a nezbytné tolerance v globalizovaném světě a neodsoudí vši silou taková slova? Copak nevyzve Evropskou radu a Komisi, aby vyslaly slavnostní varování státům, které přistupují na tuto agresivní logiku a dokonce ji verbalizují, když nás historie již tolikrát poučila, že konkrétní činy na sebe po takových poznámkách nenechají dlouho čekat?

Copak může náš Parlament, pane předsedo, při tomto zasedání zůstat němý tváří v tvář takovým rasistickým a xenofobním postojům, a to v kontextu hospodářské krize, za níž uzavřenost národů do sebe samých raší jako jarní setba?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Jsem velmi znepokojen událostmi, k nimž nedávno došlo v Moldavské republice. Mezi nejzávažnější patří porušování lidských práv, zatýkání, únosy, mučení, zastrašování a vyhošťování novinářů. Orgány veřejné moci podkopaly mnoha nepravostmi, které mohou dodat argumenty pro tvrzení, že volby byly zmanipulované, vůli moldavských občanů. Mám na mysli dodatečné voličské seznamy, nadbytečně vytištěné hlasovací lístky, obtěžování opozice, zákaz přístupu do veřejnoprávní televize a kampaň, kterou vedly státní orgány ve prospěch komunistické strany. Přestože v uplynulých týdnech zaznělo na evropské a celosvětové úrovni mnoho hlasů protestujících proti těmto jevům, situace v Moldavské republice se nezlepšila. Doufám, že Evropský parlament během rozprav v tomto týdnu a u příležitosti návštěvy ad hoc mise v Moldavské republice, avšak zejména cestou usnesení, jehož přijetí očekáváme na závěrečném zasedání v květnu, vyšle velmi jasné poselství, že Evropská unie netoleruje porušování lidských práv, a že otevřeně vyzve k tomu, aby se volby v Moldavské republice opakovaly.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Pane předsedo, ráno před úsvitem na Velký pátek 13. dubna došlo v polském městě Kamień Pomorski nedaleko Štětína k obrovské tragédii. Přes dvacet lidí, mezi nimiž byly i děti, uhořelo v jedné budově. Tato událost způsobila a stále působí v celém Polsku velké trápení.

Rád bych dnes z tohoto Parlamentu vyzval vlády všech členských států a místní a regionální orgány, aby neprodleně podnikly kroky ke kontrole předpisů požární bezpečnosti ve všech obytných budovách, a to zejména v budovách, kterých užívají sociální instituce. Mám na mysli jak používání vhodných materiálů při výstavbě těchto budov, tak přísné kontroly dodržování předpisů požární bezpečnosti. Tragédie, k níž došlo v Polsku, je pouze jednou z takových událostí, k nimž v Evropě bohužel dochází. Necht' je tento požár a jeho oběti do budoucna velkým varováním.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) V projevu, který jsem učinil dne 23. března, jsem požádal Evropský parlament a Evropskou komisi, aby zasáhly na ochranu rumunského města Verespatak (Roşia Montană), jehož bezbranné obyvatelstvo, architektonické dědictví a přírodní prostředí jsou ohroženy v důsledku plánů kanadsko-rumunského společného podniku, který zde chce zahájit těžbu.

Obavy, které jsme tehdy měli, se naplnily, když nová rumunská vláda po dvouletých odkladech chce konečně umést této investici cestu, což vyústí v použití výrobních metod založených na kyanidové technologii, která je v rozporu s evropskými normami a přinese nikoli pouze bezprostřednímu okolí, nýbrž celé oblasti podél rumunsko-maďarské hranice hrozbu ekologické katastrofy.

Rád bych využil této příležitosti a přidal se ke kolegům, kteří předkládají žádost komisaři Dimasovi, aby byla kyanidová technologie zakázána. Vyzývám Evropskou komisi, aby v duchu evropské politiky životního prostředí vyslala do Rumunska inspekční orgán, který zajistí, aby se v dlouhodobém horizontu dodržovala příslušná nařízení EU v oblasti těžebních činností.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, rád bych promluvil o tom, co se stalo ve společnosti Fiat v Bruselu. Společnost Fiat s jediným cílem podkopat odborovou organizaci lživě obvinila své pracovníky, že vzali management jako rukojmí, a to přesto, že se tak nikdy nestalo. Ani 9. dubna, ani nikdy jindy nedošlo k žádným únosům. Tuto fámu společnost Fiat vědomě rozšiřovala s cílem zdiskreditovat pracovníky, kteří se snaží tváří v tvář dvaceti čtyřem výpovědím ochránit svou budoucnost. Společnost Fiat odmítá jakákoli setkání, diskuse či jednání se zástupci odborů. Jediným cílem je propustit 24 pracovníků, z nichž dvanáct jsou zástupci odborů. Myslím, že by bylo dobré, kdyby Parlament podrobil diskusi nejen tuto skutečnost, nýbrž také kroky zaměřené proti odborům, které činí společnosti Fiat a celá řada významných evropských nadnárodních společností, což svědčí o nerespektování práv pracovníků.

Třebaže tyto nadnárodní společnosti profitují z pravidel a v řadě případů také z dotací Evropské unie, nedodržují práva pracovníků.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Pane předsedo, před několika dny navštívila početná skupina poslanců Evropského parlamentu jihovýchodní hranice Evropy.

To, co jsme v navštívené oblasti viděli a zažili, nám nedalo žádný důvod k jakékoli hrdosti. Musím vám říci, že tam na malých ostrovech o 120 či 130 obyvatelích žijí evropské občany a že se na těchto ostrůvcích každým dnem vyloží 150, 200 nebo 250 ilegálních přistěhovalců, a že tam pak všichni dohromady žijí v bídných podmínkách, protože tam není žádná infrastruktura.

Neustále v tomto Parlamentu slyším o Dárfúru, o jižním Súdánu, o Myanmaru, a je to tak správně, avšak at tomu je, jak chce, někdy se musíme začít zabývat těmito evropskými občany, kteří jsou Evropané stejně tak jako ti, kdo žijí v Paříži, Madridu či Berlíně. Cítím jsem, pane předsedo, jako svou povinnost učinit tuto zmínku a věřím, že budete konat.

Slavi Binev (NI). – (BG) Pane předsedo, dámy a pánové, nad bulharskou společností se nyní vznáší nebezpečí. Konkrétně jde o to, že se policie mění z instituce, jejímž cílem je ochrana veřejnosti, v agenturu zapojenou do politického vyděračství a provádění příkazů, které vydávají gangsteři. V předvečer Velikonoční neděle byl 64letý Petko Petkov, člen městské rady v Burgasu, sražen dvěma uniformovanými policisty před kostelem na zem a zbit, a to před zraky velkého množství svědků. V úřední policejní zprávě, která byla vydána následujícího dne, nebyla o tomto incidentu ani zmínka. Je to po zbití poslance Evropského parlamentu Dimitara Stoyanova a jednoho člena městské rady v Sofii o další příklad policejního násilí proti členům strany Útok. U žádného z těchto útoků nebylo zahájeno vyšetřování.

Jiným příkladem vědomé nečinnosti policie v případech, kdy má „své příkazy“, je skutečnost, že v Bulharsku nebyla zveřejněna informace ani o jediném případě únosu, třebaže již došlo k patnácti případům, z nichž ke dvěma v tomto měsíci. Naše společnost je ochromena pocitem strachu a bezmoci. Výsledkem je, že policisté v Bulharsku se stali synonymem hrabivých obchodníků. Jsou-li strážci práva a pořádku zločinci, před kým se můžeme sami chránit a kdo ochrání lidi? Tato otázka zůstává nezodpovězena.

Richard James Ashworth (PPE-DE). – Pane předsedo, upozorňuji tento Parlament na to, jaký dopad má nezákonná blokáda přístavů v Calais, Boulogne a Dunkerque, sloužících pro dopravu přes kanál La Manche, kterou uskutečnili minulý týden zástupci francouzského rybolovu. Tato akce zástupců rybolovu způsobila velmi vážné přerušování toku zboží na této životně důležité transevropské trase. Způsobuje průmyslu obrovské náklady a zpoždění a vážně narušuje a znepříjemňuje život lidí v jihovýchodní Anglii.

Jedná se o problém, který se často znovu vynořuje, a já žádám Komisi, aby využila svých pravomocí a zasáhla s cílem dostat tato přerušování pohybu zboží a osob v Evropské unii pod kontrolu. Dále se táži Komise, zda je podle jejího názoru částka 4 milionů EUR, kterou přiznala rybářům francouzská vláda, státní podporou, a zda jde tedy v rámci pravidel společné rybářské politiky o nezákonný postup proti hospodářské soutěži.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pane předsedo, nedávný nepříznivý vývoj událostí v Moldavsku ilustruje některé problémy, které je nutno zmínit. Prvním je naše reakce na porušování hlavních hodnot EU ze strany moldavských orgánů při zásazích proti mladým lidem a novinářům, k nimž došlo v reakci na protesty proti výsledkům voleb. Jakákoli shovívavost z naší strany by na důvěryhodnost EU v tomto ohledu vrhla stín.

Druhým je reakce EU na porušování procedurálních pravidel, kterého se dopouštějí moldavské orgány při provádění dohod, které s námi uzavřely, a na diskriminaci občanů EU z důvodů státní příslušnosti. I zde je ve hře důvěryhodnost a autorita EU.

Třetím problémem je solidarita EU v kontextu lživých obvinění proti jednomu z jejích členských států, která mohou být použita jako záminka ke zmrazení vojenské situace v regionu, které by znehodnotilo významné výsledky v této oblasti.

Začtvrté, reakce EU opět zdůrazní rozdíl v postavení zemí, které sdílely podobný osud v roce 1940, a naznačí budoucí směr vztahů EU a Ruska.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedo, pokud někdo z našich voličů zneužije sociálních dávek, bude proti němu zahájeno stíhání a půjde do vězení.

Někdy se zdá, že zde se věci mají jinak. Noviny v listopadu zveřejnily informaci, že Den Dover, jeden z poslanců tohoto Parlamentu, vyplatil společnosti, kterou vlastní jeho manželka s dcerou, částku 750 000 GBP určenou

na zaměstnání pracovníků a část z těchto peněz použil na nákup drahých vozidel a k jinému osobnímu obohacení.

Většina lidí považuje Dovera za zloděje a podvodníka, který by měl být ve vězení, a já vás vyzývám, pane předsedo, abyste nám řekl, kolik z těch peněz bylo dodneška navráceno.

Parlament by měl být zářivým příkladem otevřenosti, čestnosti a transparentnosti, a místo toho se občas zdá, že tajným kódem zde je držet skutečný rozsah zneužívání náhrad ze strany některých poslanců v tajnosti. To, že pro sebe odmítáme zavést zásady finanční transparentnosti stejného druhu, jaké bychom očekávali u kteréhokoli jiného evropského orgánu, nás všechny staví do ostudného světla.

Předseda. – Pane Daviesi, můžete si být jist, že také v tomto případě bude věc vyřešena v souladu s právem.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedo, měsíc duben přináší další příležitost k přemýšlení o důsledcích obou totalitních systémů. Připomíná katyňský masakr, vraždu tisíců polských důstojníků internovaných jako váleční zajatci v táborech Ostaszów, Starobielsko a Kozielsko, kterou nařídil v březnu 1940 Lavrentij Berija. V dubnu si také připomínáme začátek povstání ve varšavském ghettu v roce 1943, které propuklo na protest proti tomu, že okupační německé složky deportovaly Židy do vyhlazovacích táborů.

Tragédii v ghettu dnes připomíná Pochod života, který zajistí, že na takové události nezapomeneme a že se nebudou opakovat. Katyňský masakr a jeho pachatelé bohužel dosud nebyli souzeni a potrestáni. To, že náš Parlament přijal písemné prohlášení o vyhlášení 23. srpna Evropským dnem památky obětí stalinismu a nacismu, však vzbuzuje naději.

Den Dover (PPE-DE). – Pane předsedo, chápu, že pan Davies mohl učinit projev o situaci, která se týká mě, a rád bych proto v této věci využil práva na odpověď. Slyšel jsem pouze posledních deset slov. Alespoň, že mi před dvaceti minutami poslal e-mail, kde mi oznámil, že o tom hodlá hovořit.

Chtěl bych říci jen tolik, že ten velký povyk a pohoršení nad mými výdaji na parlamentní asistenty, kterým se média věnují již devět či dvanáct měsíců, je trýznivá zkušenost. Předal jsem již dokumentaci soudu prvního stupně, a hodlám svěst u soudu tvrdý boj. Mám velmi dobré důkazy a navíc jsem podstoupil dočasná opatření, která znamenají, že mi nebudou vyplaceny žádné další peníze, dokud soud nevyslechne všechny svědky a nevydá rozhodnutí. Omlouvám se za zdržení a děkuji za tuto příležitost.

Gerard Batten (IND/DEM). – Pane předsedo, co znamená po třiceti šesti letech členství pro Británii Evropská unie? Znamená, že už si nevládneme sami. 75 % až 85 % našich zákonů nyní pochází z EU a nikoli od našeho vlastního parlamentu. Evropská unie stojí Británii každý rok 56 miliard GBP, což znamená 900 GBP na každého muže, ženu a dítě každý rok. Již nemáme kontrolu nad svými hranicemi a trpíme nekontrolovanou imigrací.

Právní předpisy EU v oblasti lidských práv znamenají, že se už nemůžeme účinně chránit před cizími zločinci, ilegálními přistěhovalci a podvodnými žadateli o azyl. Evropský zatykač a soudy v nepřítomnosti znamenají, že jsme ztratili nejzákladnější ochranu před nespravedlivým zadržením a uvězněním.

Členství v EU je pro Británii neštěstím. Je to žalostné a zbytečné sebemrzačení. Jediným řešením tohoto problému je bezpodmínečné vystoupení Británie z Evropské unie.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, před několika týdny způsobila nesvatá aliance proevropských českých sociálních demokratů, prezidenta Klause, který se staví proti EU, a komunistů pád Topolánkovy vlády. Nyní se pracuje na ustavení přechodné vlády, která se má ujmout řízení země od května až do nových voleb v říjnu. Doufám, že tento nový kabinet dovede české předsednictví, které dosud svou úlohu plnilo velmi dobře, až do konce a že napomůže dosažení ratifikace Lisabonské smlouvy v České republice, která je zcela nezbytná. To by bylo pro Evropu významným pozitivním signálem.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) V uplynulých měsících zavládlo ve Vojvodině v severním Srbsku mezi několika národnostmi, které tam žijí, avšak zejména mezi Maďary, ovzduší strachu. Třebaže náš Parlament jak v roce 2004, tak v roce 2005 přijal usnesení, v nichž reagoval na fyzické a psychologické útoky na srbské obyvatele této oblasti, a také podnikl nezbytné kroky tím, že v roce 2005 vyslal do oblasti delegaci, která zjistila, že incidenty spočívající v násilí, zastrašování a ponižování, namířené proti menšinám, které tam žijí, a v první řadě proti Maďarům, nejen pokračují, nýbrž že se zřejmě dokonce zhoršují.

Od začátku roku došlo celkem k patnácti psychickým a pěti fyzickým útokům, z nichž dva byly závažné. Bohužel je zde malá důvěra v policii. Přispívá k tomu skutečnost, že v případě etnicky motivovaných útoků nebyl dosud žádný z vynesených trestů skutečně vykonán, což svědčí o neodpovídající činnosti soudního systému, která je, jak ukazuje mnohaletá zkušenost, bohužel založena na jeho shovívavém postoji. Toto tvrzení je podpořeno také skutečností, že srbská většina nemůže ani dnes pochopit, že musíme mít na paměti také mnoho desítek tisíc lidí popravených bez jakéhokoli soudu a individuální viny.

Jak dlouho bude ještě Evropská unie přehlížet, že jsou na počátku 21. století obyvatelé žijící na daném místě od nepaměti, kteří hovoří evropským jazykem, fyzicky a psychicky terorizováni potenciálním členským státem? Copak se ani trochu neobáváme o svou reputaci?

Jo Leinen (PSE). – (DE) Pane předsedo, včera byla v Ženevě zahájena konference OSN proti rasismu. Účastní se jí dvacet dva zemí EU a pět zemí se rozhodlo nezúčastnit se. Ve vztahu k tak významné události to ukazuje jednotu Evropské unie v neslavném světle.

Nyní se však dočítám, že několik zemí ještě zvažuje, že v průběhu týdne vyšlou do Ženevy zástupce, a rád bych vás tedy požádal, abyste svým vlivem podpořili české předsednictví, abychom tak jako EU mohli na této konferenci proti rasismu zaujmout jednotný postoj.

Děsivý projev iránského prezidenta nesmí rozdělit EU a oslabit OSN. To nesmí být výsledkem tohoto projevu, a domnívám se tedy, že musíme opět usilovat o to – jak také požádal generální tajemník Pan Ki-mun –, abychom zajistili, že všech 27 států EU jako jedna entita skutečně podpoří závěrečný dokument, k němuž se tam dospěje, aby se tak pomohlo milionům lidí na světě, kteří jsou postiženi rasismem a diskriminací. Velmi vám děkuji.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, na posledním dílím zasedání jsem vás požádal o dodržování povinností Parlamentu a o zveřejnění údajů o účasti poslanců na činnostech Parlamentu. Pane předsedo, dal jste mi své slovo, že na příští schůzi předsednictva – což je ta, která se uskuteční přesně za čtyřicet minut – bude tento bod prodiskutován. Nyní však zjišťuji, že tento bod na pořadu jednání předsednictva, které se bude konat od 18:30, není. Jelikož nyní do voleb zbývá pouze něco málo přes měsíc a jelikož se Parlament zavázal zveřejnit údaje o účasti poslanců na činnostech Parlamentu, a nyní již bude velice málo příležitostí, nevím, zda bude možné uspořádat jinou schůzi předsednictva, aby byla tato otázka řádně projednána. Generální tajemník se zavázal předložit zprávu, na jejímž základě by mohlo předsednictvo učinit rozhodnutí, a tak se vás, pane předsedo, táži: obdrží občané, tedy evropští voliči, tuto informaci, jak bylo požádáno, stanoveno a rozhodnuto tímto Parlamentem, před evropskými volbami, které se konají v červnu, nebo budeme muset porušit svůj vlastní slib a zachovat se proti svému vlastnímu rozhodnutí?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Včera byla v Maďarsku vytvořena nová socialistická vláda. Nechci ani tak hovořit o politických aspektech této události, nýbrž o tom, že v nové vládě není ani jedna ministryně. Je zajisté zvláštní, že může být v roce 2009 v Evropě utvořena vláda, v níž mezi čtrnácti ministry, kteří ji tvoří, není ani jedna žena. Ve skandinávských zemích jsou vlády tvořeny ženami více než z poloviny. K tomuto poměru se rovněž přibližuje Francie. V Německu tvoří ženy více než třetinu vlády. V Evropě to je obecně přijímaný postup.

V tomto Parlamentu jsme za posledních pět let přijali jedenáct zpráv na téma rovnosti pohlaví. Je to důležitý cíl založený na evropských hodnotách, avšak nemá význam, pakliže se neprovádí v praxi. Vyzývám tedy své kolegy, v tomto případě ze Skupiny sociálních demokratů, aby využívali svého vlivu k tomu účelu, aby byl tento významný a vznešený cíl v zemích, kde se tak ještě neděje, uváděn do praxe.

Neena Gill (PSE). – Pane předsedo, nedávno jsem byla v Birminghamu. Klepala jsem lidem na dveře – to je specificky britský způsob kampaně – a aniž by mě to překvapilo, nikdo z lidí, na jejichž prahu jsem se ocitla, neměl nejmenší ponětí, že se budou ani ne za měsíc a půl konat evropské volby.

Zajisté víte, že statistiky ve Spojeném království ukazují, že o těchto volbách ví pouze 16 % veřejnosti, ale měla by vás zarazit především skutečnost, že v jiných členských státech nejsou výsledky o nic lepší. 30 % totiž vůbec nemá v úmyslu se nadcházejících voleb zúčastnit. Tento nezájem a neinformovanost je nutno více než komukoli jinému přičíst na vrub tomuto Parlamentu. Miliony, které byly utraceny na komunikaci s občany, nepřinesly žádný užitek.

Především je pro mě frustrující, že slibovaná informační kampaň o volbách skandálním způsobem selhala. Inzerát o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem rozladila ženy a skupiny, které se snaží podporovat kojení. To je pouze další vlastní gól. Pane předsedo, musíte tuto situaci bezodkladně řešit, nechat

tento urážlivý inzerát stáhnout a zajistit, abychom vyslali jednoduché poselství, proč by se lidé měli nadcházejících voleb zúčastnit. A to musí být viditelné a snadno pochopitelné.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, také já bych ráda promluvila o tomto tématu, a to zejména o volební účasti v nadcházejících evropských volbách, která – jak se zdá – nebude nijak zvlášť vysoká. Mezi důvody patří předvolební informační kampaň, kterou pořádá Parlament a která není dostatečně viditelná, a především pak útoky na úspěchy Evropské unie, na sociálně tržní hospodářství, tedy model, o jehož rozvoj jsme tak tvrdě bojovali a který přináší pracovníkům v Evropské unii své plody. Občané se dívají skepticky na současný vývoj, který neslibuje potěšující a uspokojivé vyhlídky. Je tedy škoda, že se zde střetáváme v otázkách, které by nás měly spojit v zájmu občanů Evropy.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Pane předsedo, ve dnech 14. a 15. března jsem jako členka Rozpočtového výboru společně s panem Botopoulosem vykonala návštěvu oblastí na Peloponésu, které byly nejhůře postiženy povodněmi v létě 2007. Ke svému velkému překvapení jsme zjistili, že částka 89,7 milionů EUR, která byla přislíbena a měla být uvolněna z Fondu solidarity Evropské unie, do těchto oblastí dosud nedorazila.

Oficiálně tedy upozorňujeme Komisi na tuto skutečnost a rádi bychom věděli, kde je zdržováno provedení rozhodnutí, které přijal rozpočtový orgán. Jak je možné, že tato podpora, která byla schválena před několika měsíci, dosud nemá v těchto oblastech žádný hmatatelný dopad, třebaže tam je potřeba evropské solidarity den ze dne zřejmější?

Vedle zpětné kontroly ze strany Komise bychom rádi obdrželi vysvětlení od řecké vlády, pokud jde o využití této evropské podpory. Je to skutečně naléhavý problém, a to jak v hospodářském, tak obecně lidském smyslu. Dva roky čekání jsou skutečně velmi dlouhá doba.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Rád bych upozornil, že nás rostoucí počet nepříjemných událostí, které začaly loni v Arménii a pokračují letos v Gruzii a Moldavsku, nutí k zamyšlení, a to vzhledem k tomu, že tyto události mají dvě věci společné – všechny tři země jsou členy Východního partnerství a pokaždé jsme svědky stejného scénáře. Myslím, že bychom tuto skutečnost měli zvážit.

Minulý týden dokonce moldavský prezident Voronin prohlásil, že chce z Východního partnerství odejít, aby měl volné ruce k nežádoucím krokům, které v Moldavsku podniká proti lidským právům. Domnívám se, že by v této věci měla Evropská unie úzce spolupracovat s Radou Evropy a OBSE.

Jim Allister (NI). – Pane předsedo, glorifikace terorismu může mít mnoho podob, ale když poslankyně tohoto Parlamentu oslavuje sprosté vrahy, jejichž vražedná kariéra byla ukončena, když v rukou zákonných bezpečnostních orgánů došli svého spravedlivého osudu, pak se tato poslankyně dostala do sporu se vším, co kdy tento Parlament prohlásil při odsuzování terorismu a těch, kdo ho schvalují a omlouvají. Přesně to učinila členka strany Sinn Féin de Brúnová na Velikonoční neděli, kdy charakterizovala teroristy z IRA jako slušné, obětavé a zasluhující úctu. Na terorismu, ať už včera či dnes, není nic slušného ani ctihodného. Nechtě se poslankyně, která se takto bezostyšně líká k lidem s rukama od krve, propadne hanbou!

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Prezident Ahmadínežád způsobuje svou populistickou a fundamentalistickou rétorikou obrovské škody obrazu a reputaci Íránu. Ohrožuje také umírněný islám na západě a rozšiřuje o něm negativní stereotypy.

Musíme proti takovým provokacím rázně zakročit. Tím, že íránský režim odsoudil Roxanu Saberiovou, ukázal, že je z podstaty slabý a zbabělý. V kontextu svých slovních rozmíšek se Spojenými státy se rozhodl za účelem ideologické mobilizace svého lidu brát rukojmí, v tomto případě ženu a novinářku. To je výsměch všem demokratickým standardům.

Evropská unie stojí na základních lidských právech, a mezi ně patří také boj za právo na informace. Čtvrtý stav, tedy média a tisk, jsou významným nástrojem při obnově demokratických standardů. Každý režim, který se bojí tisku, zasáhne v první řadě proti němu. Nedemokratické režimy fungují v trvalém strachu, a proto pronásledují novináře, vězňů a mučí je, a dokonce i zabíjejí.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Prvního května to bude pět let, co jsme se společně s řadou dalších zemí střední a východní Evropy stali členy Evropské unie. Zdálo se tehdy, že všechny nové členské státy budou dodržovat základní zásady EU, jako je zákaz diskriminace, jakož i ochrana a podpora jazykové rozmanitosti a práva národnostních menšin.

I po pěti letech členství v EU se však najdou místa, kde je většinový jazyk otevřeným a diskriminačním způsobem chráněn na úkor používání jazyků autochtonních národnostních menšin. To se v současné době

děje na Slovensku, kde byl nyní znovu předložen návrh jazykového zákona, který byl původně přijat v roce 1995 a tehdy byl podroben tvrdé mezinárodní kritice. Tento návrh jazykového zákona ohrožuje používání menšinových jazyků v každé oblasti života a týká se také například půlmilionové autochtonní maďarské menšiny, která tam žije. Namísto podpory jazykové rozmanitosti a ochrany identity menšin dovoluje monitoring a inspekce používání jazyka v menšinových obcích a stanoví tvrdé pokuty za porušení příslušných ustanovení, což nemůže být z pohledu Bruselu charakterizováno jinak než jako šilenství. Vyzývám proto komisaře pro mnohojazyčnost, aby zasáhl a uvedl jazykovou rozmanitost do praxe také na Slovensku.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Deset nových států už je v Evropské unii pět let. Je na čase, abychom se zamysleli nad situací. Náš mandát se také chýlí ke konci. Na začátku přetrvávala mezi starými členskými státy nedůvěra, která však postupně vymizela. Brzy se totiž ukázalo, že v řadě témat, jako byla směrnice o službách či svoboda zaměstnávání, se nové členské státy staly hnacím motorem reformy v EU. Z toho důvodu se domnívám, že lze říci, že těchto pět let představovalo velmi ostrou křivku učení.

Zároveň je třeba zdůraznit, že nové členské státy stále ještě čelí diskriminačním opatřením.

Zmíním pouze tu skutečnost, že farmáři z nových členských států tento rok opět dostanou pouze 60 % toho, co farmáři ve starých členských státech. Měl bych také dodat, že přistoupení nových států k EU bylo vzájemně výhodným krokem, a chtěl bych tedy poděkovat Evropskému parlamentu, že nás, nové státy, přivítal. Cítíme, že s námi zde bylo v uplynulých pěti letech zacházeno jako s plnohodnotnými a rovnoprávnými členy.

PŘEDSEDAJÍCÍ: LUISA MORGANTINI

Místopředsedkyně

Předsedající. – Tento bod je ukončen.

17. Vnitřní trh s elektřinou - Agentura pro spolupráci regulačních orgánů v odvětví energetiky - Přístup do sítě: přeshraniční obchod s elektřinou - Vnitřní trh se zemním plynem - Podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám - Označení pneumatik v souvislosti s palivovou účinností - Energetické vlastnosti budov (Přepřepřování) (rozprava)

Předsedající. – – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících bodech:

– doporučení pro druhé čtení (A6-0216/2009) o společném postoji Rady ohledně přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD)), které přednese jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku paní Morganová;

– doporučení pro druhé čtení (A6-0235/2009) ke společnému postoji Rady ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD)), které přednese jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku pan Chichester;

– doporučení pro druhé čtení (A6-0213/2009) ke společnému postoji Rady ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)), které přednese jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku pan Vidal-Quadras;

– doporučení pro druhé čtení (A6-0238/2009) ke společnému postoji Rady ohledně přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)), které přednese jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku pan Mussa;

– doporučení pro druhé čtení (A6-0237/2009) ke společnému postoji Rady ohledně přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)), které přednese jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku pan Paparizov;

– zpráva (A6-0218/2009) pana Beleta, zpravodaje Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD));

– zpráva (A6-0254/2009) paní Ťicauové, zpravodajky Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepřacované znění) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD));

Eluned Morgan, zpravodajka. – Paní předsedající, tento energetický balíček představuje výsledek několika let tvrdé práce, v souvislosti s níž může být Parlament velmi hrdý na změny, které budou nyní zavedeny. Měli bychom být hrdí zejména na to, že spotřebitelé energie v EU jsou nyní poprvé v centru diskuse o energetice a že byla nyní na evropské úrovni uznána problematika energetické chudoby. Řeší se zásadní konflikt zájmů, který vzniká, když jedna společnost vlastní soustavu jak pro přenos, tak pro výrobu elektřiny, a byl posílen regulační režim, kterým se řídí trhy s energií.

Směrnice o elektřině, u níž jsem byla zpravodajkou, je částí balíčku pěti opatření, jehož cílem je zlepšit způsob, kterým fungují v rámci celého kontinentu trhy s elektřinou a plynem, a zajistit, aby byly trhy lépe integrované a fungovaly spravedlivěji a méně diskriminačně.

Chtěla bych říci, že jsem velmi vděčná za intenzivní spolupráci ze strany ostatních zpravodajů, kteří se věnovali tomuto balíčku, jakož i stínových zpravodajů, Komise a českého předsednictví, díky kterým jsme mohli po někdy velmi náročných diskusích dospět k závěru.

Právní řád doznal spousty nových opatření na ochranu spotřebitele včetně toho, že spotřebitelé mohou v rámci tří týdnů změnit dodavatele a že je v každém členském státě stanoven nezávislý a silný systém pro stížnosti a právo na náhradu, pokud není dodržena úroveň služeb. Tato právní úprava také zajistí, že do roku 2022 bude každá domácnost v EU vybavena tzv. inteligentními měřiči. Tyto inteligentní měřiče umožní zákazníkům lépe kontrolovat jejich spotřebu energie a zvýšit svou energetickou účinnost, pomohou snížit náklady na energii a omezit emise uhlíku.

Nová právní úprava zahrne z iniciativy Evropského parlamentu také zvláštní opatření na ochranu zranitelných spotřebitelů energie a poprvé se nyní bude muset vážně nakládat s problematikou energetické chudoby.

Ráda bych se zeptala komisaře Piebalgse, zda nyní učiní závazek, že v budoucnu bude součástí energetického rámce EU a všech budoucích návrhů z oblasti energetické politiky vedle řešení bezpečnosti dodávek, trvalé udržitelnosti a konkurenceschopnosti ještě čtvrtý pilíř – otázka dostupnosti. Nedávno bylo ve zprávě, kterou zašlila Evropská unie, konstatováno, že energetická chudoba postihuje až 125 milionů občanů. Členské státy musí nyní přijmout odpovídající opatření, díky nimž by se dalo předejít stovkám – pokud ne tisícům – úmrtí v těch nejchudších domácnostech celého kontinentu. Také bude učiněna přítrž diskriminačnímu stanovování cen na základě měřičů pro zálohové platby.

Nejkontroverznější část balíčku byla zaměřena na to, zda je třeba úplného oddělení vlastnictví na trzích s energiemi – jinak řečeno, zda je nutné úplné oddělení přenosových soustav od výrobních. Struktura trhu v některých členských státech znamená, že monopol, který mají někteří provozovatelé přenosových soustav, kteří také vlastní prostředky k výrobě elektřiny, neposkytuje jiným subjektům na trhu žádné pobídky, které by je povzbudily, a tím podkopává hospodářskou soutěž. Parlament přijal kompromis, který umožní vlastnictví jak přenosových, tak výrobních soustav za podmínky, že dojde k nárůstu v oblasti kontrol a hodnocení, aby se zajistilo odstranění zásadního střetu zájmů, který zde nastává. Mnozí z nás se zdráhali přijmout tento kompromis, neboť se domníváme, že je třeba jít cestou úplného oddělení a že se tyto integrované společnosti pravděpodobně rozdělí bez ohledu na tuto směrnici.

Úsilí Komise o odhalování případů zneužití se začíná vyplácet, neboť například společnosti jako E.ON a RWE v důsledku protitrustového šetření souhlasí, že prodají své přenosové soustavy. Také budou posíleny vnitrostátní regulační orgány.

Ráda bych všem poděkovala za spolupráci a myslím si, že bychom měli být hrdí na to, co jsme pro spotřebitele v EU učinili.

Giles Chichester, zpravodaj. – Paní předsedající, doufám, že tento balíček ilustruje spíše rčení „do třetice všeho dobrého“ než „práce probíhají“. Považuji budoucí úlohu Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů za zásadní pro dobudování vnitřního trhu s plynem a elektřinou, o které se již dlouhou dobu usiluje.

Při třístranných jednáních jsem jasně pochopil, že zlepšení, která jménem Parlamentu prosazují, jsou pro spravedlivé a účinné trhy s energiemi zásadní. Mým cílem je vytvořit agenturu s větší nezávislostí a rozhodovacími pravomocemi. Zejména jde o to, že pokud má Agentura účinně přispět k rozvoji jednotného konkurenceschopného trhu s energiemi, musí být vybavena více pravomocemi k řešení otázek spojených s přeshraničním rozměrem a k povzbuzování účinné spolupráce mezi provozovateli přenosových soustav a vnitrostátními regulačními orgány.

S většími pravomocemi by však měla jít ruku v ruce větší odpovědnost a transparentnost. Mám na mysli obecnou zásadu, že bychom měli posílit nezávislost Agentury, aby byla efektivnější a zároveň důvěryhodnější, tím způsobem, že zvýšíme odpovědnost Agentury zejména tomuto Parlamentu. Věřím, že se tak stane.

Měl bych říci, že značný počet úloh, které jsme agentuře svěřili, má více konzultativní než konkrétní povahu, avšak tím, že jsme upozornili na oblasti, kde je nutná činnost, avšak Agentura nemá odpovídající pravomoci k jednání, jsme se snažili vytvořit příležitosti k inovačnímu nařízení.

Dovolte, abych nejprve zdůraznil formy zvýšené odpovědnosti, které jsme vyjednali. Ředitel Agentury předstoupí před svým jmenováním a dále v průběhu svého mandátu před dotčený výbor tohoto Parlamentu, učiní prohlášení a zodpoví dotazy. Obdobně předseda rady regulačních orgánů může navštívit dotčený výbor a podat přehled o práci této rady. Parlament získal právo nominovat dva členy správní rady. Všechny tyto prvky umožňují agentuře, aby veřejně uplatnila svůj hlas ve věci témat, která uzná za vhodná.

Pokud jde o ony úlohy, které jsem zmínil, domnívám se, že monitorování vnitřních trhů s plynem a elektřinou, účast na rozvoji kodexů sítě, účast na provádění pokynů v oblasti transevropských energetických sítí, monitorování pokroku v provádění projektů tvorby nových kapacit vzájemného propojení, pravomoc rozhodovat o výjimkách z požadavků na investice do infrastruktury, monitorování provádění desetiletých plánů na investice do sítí a pravomoc vydávat stanoviska a doporučení provozovatelům přenosových soustav – společně s dalšími aspekty, které nyní nestihnu všechny vyjmenovat – dá agentuře mnoho příležitostí přispět ke změně.

Konečně chci uvést, že jsme zavedli požadavky na racionalizované rozhodování. Doufám, že Agentura se bude umět vyrovnat s výzvami, které jsme jí stanovili. Vytvořili jsme také příležitost k tomu, aby mohla Komise předkládat vlastní zprávu o práci Agentury a podle postupně získaných zkušeností činit návrhy, pokud jde o další úkoly, které by Agentura mohla plnit.

Chtěl bych poděkovat kolegům a kolegyním zpravodajům a zpravodajkám, ostatním dvěma orgánům a zejména panu komisaři za intenzivní a konstruktivní práci na dosažení konečného kompromisního balíčku. Doufám, že to, že jsem byl vyzván, abych mluvil jako druhý, a nikoli jako pátý, je jasným uznáním skutečného významu a důležitosti tohoto návrhu.

Alejo Vidal-Quadras, zpravodaj. – Paní předsedající, rád bych na úvod upřímně poděkoval zpravodajům, stínovým zpravodajům, panu komisaři Piebalgsovi a paní velvyslankyni Reinišové za vynikající spolupráci v průběhu prvních tří měsíců tohoto roku. Tato spolupráce byla hlavním motorem, který umožnil dosažení úspěšného výstupu, o kterém budeme tento týden hlasovat. Jednání byla dlouhá, složitá a občas tvrdá, avšak domnívám se, že se nám podařilo dospět k dohodě, která je pro všechny zúčastněné strany uspokojivá.

Pokud jde o celkový balíček, jak byl vyjednaný, může být Parlament na konečné znění hrdý. Velmi silná dohoda, k níž jsme dospěli v prvním čtení ve věci oddělení vlastnictví, totiž dala vyjednávacímu týmu pro tato jednání značný vliv. To nám umožnilo dohodnout se na mnohem těsnějším regulačním rámci, zejména pak v zemích s fungujícím modelem nezávislých provozovatelů přenosových sítí, kde budou posíleny pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů, které budou nezávislé jak na vládách, tak na průmyslové sféře. Tato nová úloha sníží riziko chování poškozujícího hospodářskou soutěž, a to zejména v situacích, kdy vertikálně integrované společnosti zneužívají své pozice k zastavení investic do nových kapacit.

Dále bylo dosaženo dohody ve věci doložky o přezkumu, která nám umožní za několik málo let kontrolovat, zda všechny modely uspokojují náš cíl dosažení plně konkurenceschopného a legalizovaného trhu. Navíc jsme významně posílili ustanovení o ochraně spotřebitelů, pokud jde mimo jiné o zpřístupňování informací a zlepšené podmínky pro změnu dodavatele.

Jiným velkým úspěchem je konečně zavedení nového ustanovení o doložce třetí země, která stanoví, že nyní lze odepřít certifikaci provozovateli přenosové soustavy ze třetí země, pokud by tím byla ohrožena bezpečnost dodávek v Unii jako celku či v některém jiném z jejích členských států než v tom, kde bylo o certifikaci požádáno.

Pokud jde o nařízení o elektřině, rád bych vyjasnil, že toto nařízení má zásadní úlohu, neboť dává členským státům nástroj nezbytný k výraznému zvýšení kapacit vzájemného propojení v rámci Unie prostřednictvím rozvoje a zakládání závazných kodexů sítě, které použijí k výměnám všichni provozovatelé přenosových soustav, a bude tak odstraněna jedna z hlavních fyzických překážek k dokončení vnitřního trhu s elektřinou.

Dohodnuté znění také zvyšuje úlohu Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů v tomto procesu, což je v souladu s výsledky prvního čtení v Evropském parlamentu. Musím přiznat, že Parlament doufal v mnohem ambiciózněji definovanou Agenturu. Chápeme však, že to je pouze první krok v dlouhém procesu integrace regulačních rámců.

Podařilo se nám vložit nové ustanovení, díky němuž bude Agentura moci navrhopvat základní kritéria, která se mají zohlednit při povolování výjimek pro nová vzájemná propojení. To je obzvláště důležité zejména z toho důvodu, že jde o jednu z hlavních překážek, se kterou se v jednotlivých členských státech potýkají investoři do nových kapacit. Povinnost řídit se několika různými regulačními postupy může někdy vést k matoucím výsledkům a odradit investory – vezměte si jako příklad plynovod Nabucco.

Tímto nařízením se rovněž zřizuje Evropská síť provozovatelů přenosových soustav (ENTSO) a definuje se její úloha; tato síť bude pověřena navrhováním kodexů sítě, které se předloží agentuře, a rozvíjením koordinovaných mechanismů pro nouzové situace, jako je výpadek energie v celé Evropské unii, který jsme zažili v nedávné minulosti.

Na závěr bych chtěl poděkovat veškerému technickému personálu, díky jehož práci jsme mohli dospět k dohodě, o které jsme na samém počátku vyjednávání někdy ani nedoufali, že jí dosáhneme.

Antonio Mussa, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poděkovat českému předsednictví, Komisi, paní Nieblerové jakožto předsedkyni Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, kolegům a kolegyním zpravodajům a zpravodajkám, kteří pracovali na tomto energetickém balíčku, stínovým zpravodajům a sekretariátu výboru včetně všech jeho úředníků za spolupráci a za schopnosti, které prokázali při práci na tomto tématu.

Všichni můžeme – a měli bychom – být hrdí na výsledek, kterého jsme dosáhli; já hrdý zajisté jsem, když pomyslím na práci, kterou jsem odvedl, když jsem zdědil práci na směrnici o vnitřním trhu s plynem, a to s problémy, u nichž neexistovala žádná jednoduchá řešení. Jsem rád, že se tento můj druhý mandát poslance Evropského parlamentu časově shodoval se závěrečnou fází práce na tomto balíčku, o němž se domnívám, že představuje jedno z nejvýznamnějších témat, která jsme v tomto volebním období projednávali, a to takové, z něž budou mít naši voliči, občané Evropy, prospěch.

Směrnice o plynu, která vstoupí v platnost od roku 2011, přináší tomuto odvětví významné inovace – jedním z důležitých výsledků, který bych chtěl zdůraznit, je ten, že bylo dosaženo možnosti nezávislých provozovatelů přenosových sítí. To otevře trhy a zajistí skutečný pokrok směrem k systému, který umožní Evropské unii doopravdy mluvit v energetických otázkách jedním hlasem. Systém nezávislých provozovatelů přenosových sítí představuje v tomto balíčku skutečnou inovaci a oblast, v níž může Evropský parlament říci, že dosáhl toho nejlepšího výsledku.

Nová směrnice o plynu přináší orgánům v oblasti plynu a agentuře velký význam. Směrnice světuje orgánům v jejich úloze legitimitu, a to zejména v těch zemích, kde mají zahájit svou činnost na zelené louce. Je tedy naprosto zásadní, že jsme určili úlohu a odpovědnost těchto orgánů a že jsme jim svěřili širší pravomoci, neboť tyto orgány mají náročný úkol spočívající v kontrole společného trhu s energiemi.

Jiný detail, který byl vložen ve fázi trojstranného jednání, je vynětí tzv. „uzavřených“ systémů, jako jsou letiště, nemocnice, nádraží, průmyslová zařízení atd., ze společných pravidel, neboť tyto systémy jsou z důvodu jejich specifických individuálních charakteristik podřízeny příznivějšímu systému. To je příkladem toho, jakou pozornost věnuje nová směrnice potřebám evropských občanů.

Podle mého názoru budou totiž z této směrnice skutečně těžit evropští občané, neboť budou mít díky používání inteligentních měřidel přístup k veškerým informacím týkajícím se jejich účtů, budou moci vyhodnotit, která nabídka je na trhu nejlepší, a vybrat si svého dodavatele podle nejvýhodnější ceny, neboť třebaže je pravda, že než se důsledky liberalizace projeví, bude to ještě nějaký rok trvat, nelze popřít, že vstup nových provozovatelů na trh povede ke snížení cen a k tržním podmínkám příznivějším pro občany EU.

Jiným významným prvkem je uznání evropské sítě přenosových soustav, která zajistí všem evropským občanům bezpečnost dodávek. Toto vše souvisí také s posilováním a budováním nových infrastruktur, jako jsou zařízení na znovuzplyňování a skladování, které budou hlavním motorem, na němž bude založen třetí

balíček. Je tudíž třeba otevřít trh, který bude konkurenceschopný, zajistit dlouhodobé investice a smlouvy ze strany firem působících v odvětví, a to zejména v nových členských státech, kde by vybudování nových infrastruktur rovněž umožnilo vyřešit dlouhodobé problémy spojené s energetickou závislostí.

Tím, že mají vnitrostátní a regionální orgány možnost zajistit v nejkritičtějších dobách dodávky plynu, je zohledněna ochrana zranitelnějších spotřebitelů. Úspěšný výsledek ve věci této směrnice o plynu a energetického balíčku jako celku opět potvrzuje úlohu Evropy a jejích orgánů v oblasti práce ve prospěch evropských občanů.

Atanas Paporizov, zpravodaj. – (BG) Paní předsedající, pane komisaři, ze všeho nejdříve bych chtěl říci, že mě velmi těší, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou ve věci třetího energetického balíčku, a to včetně nařízení o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám, kterému se věnuji jako zpravodaj. Rád bych zmínil podíl českého předsednictví a aktivní podporu Evropské komise, které přispěly k nalezení společných řešení.

Pokud jde o přístup k soustavám pro přenos plynu, cílů třetího energetického balíčku je dosaženo. Byl položen základ pro vytvoření společného evropského trhu s energií založeného na pravidlech, která se podrobně stanoví v závazných kodexech sítí. Došlo ke zvýšení příležitostí pro rozvoj regionální spolupráce, v níž bude hrát významnou motivační úlohu vedle Evropské sítě provozovatelů přenosových soustav a vnitrostátních regulačních orgánů také Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů.

Tím se výrazně zvýší bezpečnost dodávek a povzbudí se budování nové infrastruktury, neboť Evropská síť provozovatelů přenosových soustav vypracuje desetiletý plán na investice do sítí, jehož provádění budou kontrolovat vnitrostátní regulační orgány a monitorovat Agentura. To dává všem subjektům na trhu příležitost zapojit se na základě jasně definovaných postupů do vypracovávání kodexů sítí a navrhování jejich změn, pokud se v praktickém použití ukáže, že je to nezbytné. Podmínky, kterými se řídí hospodářská soutěž mezi dodavateli, se v důsledku použití striktnějších pravidel na informování a na transparentnost činností provozovatelů přenosových soustav zpříšňují.

Chtěl bych vyslovit zvláštní poděkování těm, kteří se účastnili jednání, za podporu návrhů, které jsem přednesl ve věci desetiletých plánů na investice a rozvoje iniciativ regionální spolupráce. Dále mě těší, že jako výsledek proběhlých jednání bylo dosaženo lepší rovnováhy mezi pravomocemi Evropské sítě provozovatelů přenosových soustav, Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů a Evropské komise, a to s cílem vytvoření účinného konkurenceschopného trhu, který bude schopen hladkého fungování.

Chtěl bych zejména zdůraznit, že při práci na pěti právních předpisech, které tvoří třetí energetický balíček, probíhala úzká vzájemná spolupráce. Byl také vytvořen obecný rámec, v němž se mohou jednotlivé dílčí prvky vzájemně doplňovat a posilovat. Chtěl bych uvést, že spolupráce s kolegyní Morganovou a kolegy Mussou, Vidal-Quadrasem a Chichesterem, kteří fungují jako zpravodajové u ostatních předloh, vedla k významným výsledkům. Děkuji také stínovým zpravodajům, kteří přispívali ve všech fázích jednání s konstruktivními a velmi užitečnými podněty. Zvláštní poděkování musím vyslovit také předsedkyni Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a jeho sekretariátu.

Paní předsedající, rok 2009 začal přerušením dodávek plynu do Bulharska a Slovinska, a to zároveň se zásadním snížením objemu plynu dodaného do dalších zemí střední a východní Evropy. Domnívám se, že Evropská unie bude na základě třetího energetického balíčku, neočekávaných návrhů Evropské komise týkajících se nového obsahu směrnice o bezpečnosti dodávek plynu a projektů propojení soustav pro přenos plynu, které jsou podpořeny v plánu hospodářské obnovy, do konce roku připravena čelit jakémukoli případnému přerušení dodávek, a to díky většímu objemu materiálních zdrojů a větší solidaritě. Cítím se na základě dosažených výsledků oprávněn vyzvat všechny poslance a poslankyně, aby ve druhém čtení podpořili společné znění, jež bylo dosaženo ve spolupráci s Radou a které vám bylo předloženo.

Ivo Belet, zpravodaj. – (NL) Třebaže je označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost v dnešním pořadí jednání zlomyslně vloženo mezi elektřinu a plyn, jedná se o významná a velmi hmatatelná opatření, která mají pro každého spotřebitele, pro každého řidiče, tedy pro většinu z nás v Evropě, přímý význam.

Jde o konkrétní opatření, které bude stát velmi málo nebo vůbec nic a které bude znamenat výrazný přínos k dosažení našich ambiciózních cílů v oblasti klimatu. Pneumatika vozu – nejsem si jistý, zda to víte – je zodpovědná za 20–30 % celkové spotřeby paliva daného vozidla. Je tedy logické, že zde existuje obrovský potenciál k úsporám a ke zlepšení energetické účinnosti.

Jaké konkrétní kroky zamýšlíme učinit? Budeme se snažit povzbudit všechny řidiče automobilů, což znamená skoro každého, aby od nynějška u pneumatik sledovali energetickou účinnost a emise hluku. Nebudeme nikoho nutit, pouze budeme lidi informovat prostřednictvím jasného označení či nálepky, stejně jako činíme již dnes například v případě ledniček. Kdo by chtěl jezdit s pneumatikami třídy B- nebo C, když může použít verzi v třídě A, která je ohleduplná k životnímu prostředí? Pneumatika třídy A je navíc v dlouhodobém horizontu nákladově efektivnější. To se označuje za čistý zisk, zisk pro spotřebitele, avšak zejména pro životní prostředí.

Rád bych zde uvedl jedno číslo: bylo provedeno vyhodnocení dopadu, které ukázalo, že potenciální úspora zde dosahuje jednoho a půl milionu tun CO₂. To odpovídá úspoře, které by se dosáhlo, kdyby se z evropských silnic odstranil zhruba milion osobních vozidel. Až toto opatření dosáhne svého plánovaného účinku, dojde k odstranění stejného množství emisí, jaké vyprodukuje milion osobních automobil, což je celkem impozantní!

Výrobci pneumatik budou mít z tohoto opatření také prospěch. Nemusím připomínat – a je to jen logické –, že když jsme přišli s tímto opatřením, přikročili jsme ke konzultacím se zástupci dotčeného odvětví. Zjistěte nemá smysl vnucovat nové právní předpisy průmyslovému odvětví, které je v rámci automobilového odvětví obzvláště těžce zasaženo krizí, pokud by to znamenalo nárůst nákladů a byrokracie. Tyto argumenty jsou zcela zásadní a nelze je nebrat v potaz. Tato směrnice o označování prospěje také výrobcům kvalitních automobilových pneumatik, a proto přikládáme takový význam monitoringu jejího provádění, které vedle toho, že je na vysoké úrovni, je zásadní pro vytvoření rovných podmínek.

Rozumí se samo sebou, že ohleduplnost k životnímu prostředí by se neměla prosazovat na úkor bezpečnosti, a proto jsme za tímto účelem předložili pozměňovací návrhy. Pokud jde o pneumatiky, je samozřejmě naší hlavní prioritou i nadále bezpečnost.

Rád bych připojil krátký komentář o kritériích pro emise hluku. Ta jsou zahrnuta také, neboť jak víte, hluková zátěž je jedním z prokletí naší doby. Z toho důvodu jsem velmi rád, že jsme do textu zabudovali prozíravé a životaschopné kritérium za účelem dalšího snižování hlukové zátěže, avšak, jak jsem již zmínil, že toto kritérium neomezuje bezpečnostní parametry vozidla a pneumatiky.

Rád bych na závěr řekl něco k časovému harmonogramu. Podle mého názoru jsme dosáhli ambiciózního, avšak rozumného kompromisu. Samozřejmě spoléháme na výrobce pneumatik, že výrobky, které budou splňovat environmentální standardy, uvedou na trh mnohem dříve, jak tomu bylo i v případě emisí CO₂ u samotných automobilů.

Silvia-Adriana Țicău, zpravodajka. – (RO) Pane komisaři, dámy a pánové, budovy jsou zodpovědné za spotřebu 40 % primární energie a za vznik 40 % emisí skleníkových plynů. Z toho důvodu je nejspolehlivějším, nejrychlejším a nejméně nákladným způsobem, jak omezit emise skleníkových plynů, urychlené provedení opatření ke snížení energetické náročnosti budov. Snižování energetické náročnosti budov však také skýtá velký potenciál pro hospodářskou obnovu EU, a to cestou vytvoření více než 250 000 nových pracovních míst, cestou investic nezbytných k podpoře obnovitelných zdrojů energie a energeticky účinných budov a v neposlední řadě cestou zlepšování kvality života evropských občanů tím, že se jim sníží náklady na energie.

Nový návrh Komise na změnu stávající směrnice ruší limit 1 000 m², stanoví některé minimální požadavky na energetickou náročnost budov a zavádí postup sbližování minimálních požadavků stanovených na vnitrostátní úrovni, přičemž podporuje budovy, které v místním měřítku produkují takové množství obnovitelné energie, které se rovná množství spotřebované primární energie, a financování z veřejných prostředků připouští pouze u výstavby takových budov, které splňují minimální požadavky na energetickou náročnost.

Díky Parlamentu byly do textu vloženy tyto významné pozměňovací návrhy: rozšíření oblasti působnosti směrnice tak, aby zahrnul systémy ústředního vytápění a chlazení, posílení úlohy certifikátů energetické náročnosti budov a standardizace jejich formátu, navržení společné metodiky pro definování minimálních požadavků na energetickou náročnost, v případě veřejných institucí provedení doporučení obsažených v certifikátu energetické náročnosti, a to v období jeho platnosti, nová ustanovení o poskytování informací spotřebitelům a výcviku auditorů a expertů, jakož i ustanovení o udělování stavebních povolení pro budovy, které v místním měřítku produkují takové množství obnovitelné energie, které se rovná množství energie vyrobené z konvenčních zdrojů, a to od roku 2019, a dále nová ustanovení o inspekcích systémů vytápění a chlazení.

Vyzývám poslance a poslankyně, aby navštívili výstavu o budovách tohoto typu – tzv. energeticky nulových domech – která je umístěna v Evropském parlamentu a je pořádána společně se Světovým fondem na ochranu přírody (WWF).

Třebaže směrnice o energetické náročnosti budov platí od roku 2002, její provedení v některých členských státech není uspokojivé. Členské státy identifikovaly jako hlavní překážku, která brání v řádném provedení této směrnice, nedostatek finančních prostředků. Evropský parlament z toho důvodu navrhl, aby opatření vedoucí ke snižování energetické náročnosti budov byla financována z Evropského fondu pro regionální rozvoj, navrhl zřízení evropského fondu pro energetickou účinnost budov a podporu obnovitelných zdrojů energie, na které by se podílela EIB, Evropská komise a členské státy, navrhl možnost, aby se snížená sazba DPH mohla používat na služby a výrobky spojené s energetickou účinností budov a na rozvíjení vnitrostátních programů, které pomáhají snižovat energetickou náročnost budov cestou přijímání finančních nástrojů a některých specifických rozpočtových opatření.

V neposlední řadě bych ráda poděkovala stínovým zpravodajům, technickému personálu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, jakož i personálu uvedeného výboru, který se zabývá SZBP a s nímž se mi pracovalo mimořádně dobře. Se zájmem očekávám komentáře svých kolegů a kolegyň.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, není snadné reagovat v pěti minutách jménem Komise na sedm vynikajících zpráv, avšak nechtěl bych si nechat ujít tuto příležitost, abych poděkoval všem zpravodajům a zpravodajkám – paní Morganové, paní Ticaúové a pánům Chichesterovi, Vidal-Quadrasovi, Mussovi, Paparizovovi a Beletovi. Také bych chtěl poděkovat paní Nieblerové, která odvedla skutečně velký kus práce, abychom měli tuto zprávu k dispozici v tak krátkém časovém intervalu.

Nejprve se budu věnovat vnitřnímu trhu s energiemi, neboť jsme práci před dvěma lety zahájili s ambiciózním cílem – vytvořit skutečně konkurenceschopný a skutečně evropský trh s energiemi, z kterého by měli prospěch občané Evropské unie. Nástrojem k dosažení tohoto cíle je třetí balíček o vnitřním trhu s energiemi pro plyn a elektřinu.

Dnes máme přijetí tohoto balíčku, a tudíž i dosažení tohoto cíle, na dosah. Během třístranného jednání se podařilo nalézt kompromis. Komise tento kompromis plně podporuje. Pokud bude zítra na plenárním zasedání přijat, dostane Evropská unie jasný regulační rámec, který potřebuje k zajištění řádného fungování vnitřního trhu a na podporu tolik potřebných investic.

Tento právní předpis zaprvé usnadní přeshraniční obchod, neboť jím bude zřízena agentura pro spolupráci vnitrostátních energetických regulačních orgánů s pravomocí vydávat závazná rozhodnutí, která doplní vnitrostátní regulační orgány. Tím se zajistí řádné vyřizování přeshraničních případů a Evropská unie bude moci vyvinout skutečnou evropskou síť.

Zadruhé tento nový právní předpis podpoří přeshraniční a regionální spolupráci a investice, neboť jím bude zřízena také Evropská síť provozovatelů přenosových soustav. Provozovatelé rozvodných sítí v EU budou spolupracovat a vyvinou kodexy sítí a bezpečnostní standardy, jakož i plán a koordinaci investic, které jsou na úrovni EU třeba.

Za třetí, tento právní předpis umožní účinnější regulační dohled ze strany vnitrostátních regulačních orgánů, které budou mnohem více nezávislé a budou mít veškeré nezbytné prostředky.

Za čtvrté, bude zajištěno skutečné oddělení výroby a přenosu energií, s cílem zamezit jakýmkoli konfliktům zájmů, podpořit investice do sítí a zabránit diskriminačnímu chování.

Tento právní předpis také zajistí větší transparentnost, a tím i lepší přístup k informacím, neboť v jeho důsledku bude tvorba cen transparentnější, zvýší se důvěra v trh a pomůže se zamezit jakýmkoli manipulacím na trhu.

Zde nejde pouze o řádné fungování vnitřního trhu, nýbrž obecněji o zajištění toho, aby mohla Evropská unie zvládnout výzvy, jimž v oblasti energetiky čelíme – změnu klimatu, zvýšenou závislost na dovozu, bezpečnost dodávek či konkurenceschopnost v globálním měřítku.

Fungování vnitřního trhu je zejména klíčovým prvkem v úsilí EU o řešení problematiky změny klimatu. Bez konkurenceschopného trhu s elektřinou nebude systém obchodování s emisními povolenkami nikdy fungovat tak, jak má, a nám se nepodaří splnit cíle týkající se obnovitelné energie, které jsme si stanovili.

Dosažený kompromis také svědčí o vyváženosti postojů Parlamentu a Rady. Zpravodajové vám již představili klíčové prvky, v nichž dosažený politický kompromis posiluje společný postoj, který přijala Rada v lednu 2009.

Chtěl bych zdůraznit několik klíčových momentů.

V legislativních textech se projevila výzva Parlamentu k silnější ochraně spotřebitele a k boji proti energetické chudobě. Je stanoveno použití inteligentních měřidel, která umožňují, aby byli spotřebitelé přesně informováni o své spotřebě, a podporují energetickou účinnost, a to s cílem 80% pokrytí do roku 2020. Pravomoci a nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů byly posíleny, stejně jako pravomoci Agentury, a pravidla pro skutečné oddělení jsou nyní účinnější.

Co je však nejdůležitější, došlo také k vývoji v oblasti aplikační sféry. Mnoho společností přikročilo ke změně svého podnikání a způsobu, jak nakládají se sítěmi a spotřebiteli. Dnes jsem se na hannoverském veletrhu mohl přesvědčit, že v používání inteligentních měřidel dochází k pokrokům a že společnosti se s těmito rozhodnutími ztotožňují.

Energetická účinnost je každopádně jednou z klíčových politických oblastí v rámci evropské energetické politiky. Stavebnictví má ještě velký potenciál k dalšímu zlepšování své energetické účinnosti a zároveň k vytváření nových pracovních míst a stimulaci růstu.

Srdečně děkuji Parlamentu za podporu, kterou poskytl návrhu Komise na přepracování směrnice o energetické účinnosti budov. Diskuse a návrhy ukazují, že Parlament sdílí politický cíl a přání zásadně snížit současnou energetickou náročnost. Jelikož se v této oblasti ve značné míře uplatňuje subsidiarita, nejde o jednoduchou oblast a musíme dosáhnout co nejlepší vyváženosti. Směrnice stanoví rámec ke snížení energetické náročnosti budov v EU.

Obsahuje řadu vysvětlujících prvků, jako například zásadu „nákladově optimální“ metody, požadavky na kontrolní mechanismy a mnoho definic, což posiluje její účinek.

Je zde také otázka finančních nástrojů, které jsou velmi důležité pro účely podpory opatření energetické účinnosti, avšak těmito nástroji se bude muset zabývat odpovídající právní předpis a iniciativy. V důsledku toho může směrnice o budovách řešit finanční a rozpočtová opatření pouze v omezené míře.

Energeticky velmi účinné budovy, ať už se nazývají nízkoenergetické či energeticky nulové budovy nebo budovy příští generace, jsou novým prvkem, který do směrnice vložila Komise.

Je naprosto nezbytné, aby bylo toto ustanovení ambiciózní, avšak zároveň realistické, a aby se také vzhledem k rozmanitým klimatickým a ekonomickým podmínkám v EU vyznačovalo určitou pružností. Jednotné požadavky, jako např. energeticky nulové budovy, by tomuto požadavku zcela neodpovídaly, a byly by tudíž přehnané.

Pro vnitřní trh je zásadní dosáhnout harmonizace. Plně podporuji přání Parlamentu zavést jednotnou metodiku pro výpočet nákladově optimální úrovně požadavků. Předepisování společné metodiky pro výpočet energetické náročnosti samotné by však mohlo být kontraproduktivní, neboť by mohlo vzhledem ke složitosti stavebních předpisů členských států způsobit několikaleté zpoždění v provedení směrnice.

Jde tudíž o velmi složitý a náročný právní předpis, avšak velmi spoléhám na to, že Parlament tento právní nástroj posílí.

Zpravodaj také hovořil o pneumatikách, které mohou hrát významnou úlohu při snižování spotřeby energie při silniční dopravě a emisí z této dopravy. Tento návrh by měl společně s právním předpisem o schvalování typů pneumatik přinést do roku 2020 dopad spočívající dohromady ve zhruba 5% úspoře paliva v rámci celého vozového parku EU. Tento návrh také zajistí spotřebitelům standardizované informace o palivové účinnosti. Budou poskytovány také informace o přilnavosti za mokra, což je další zásadní parametr u pneumatiky, a o vnějším hluku odvalování pneumatik. Tímto způsobem označování pneumatik posune trh směrem k výkonnějším pneumatikám, přičemž se zamezí tomu, aby ke zlepšení jednoho aspektu docházelo za cenu zhoršení jiného.

Zpráva, o níž se bude tento týden hlasovat, přidá k původnímu návrhu některá další významná zlepšení, jako je změna směrnice v nařízení, čímž se omezí náklady na provádění do vnitrostátních právních řádů a zajistí se, že bude pro všechny platit stejné datum použití. Těm, kdo řídí na ledu či sněhu, prospěje také to, že byly do rozsahu označování zahrnuty sněhové pneumatiky, přičemž bude co nejdříve přijato zvláštní stupňování.

Je důležité, abychom našli optimální způsob, jak označování zobrazovat. Na toto téma probíhá diskuse. Byli bychom velice rádi, kdybyste podpořili náš návrh na zahrnutí označení do nálepek, které se v současné době dodávají s každou pneumatikou a slouží k uvedení jejího rozměru, indexu zatížení atd.

Domnívám se, že jsme v tomto volebním období skutečně dosáhli v oblasti energetiky pozoruhodného pokroku, a – co je nejdůležitější –, že tento pokrok podporují jak občané, tak aplikační sféra. Když jsme byli na hannoverském veletrhu, viděli jsme, že výrobci velmi usilují o energetickou účinnost, a to nikoli pouze v oblastech, v nichž nyní vytváříme právní předpisy, nýbrž také v jiných odvětvích průmyslu, jako jsou různá zařízení určená ke koncové spotřebě a nástroje pro různé druhy výroby.

Energetická účinnost, energie a Evropa – to jsou klíčová slova označující, čeho jsme v tomto volebním období dosáhli. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se zapojili, a především poslancům a poslankyním Evropského parlamentu za jejich podporu.

Konečně bych se chtěl omluvit – mohl bych hovořit dalších pět minut, avšak až dostanu podruhé slovo, budu hovořit pouze jednu minutu. Děkuji, že jsem mohl dokončit tento projev.

Rebecca Harms, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. – (DE) Paní předsedající, děkuji panu Piebalgsovi za jeho soustředěný projev. Domnívám se, že pokrok, kterého jsme dosáhli, můžeme nejlépe změřit, když se podíváme, jaké cíle jsme si stanovili na počátku diskuse. Pamatuji si, že situace na počátku byla taková, že paní Kroesová představila analýzu, která ukazovala, že navzdory několika liberalizačním balíčkům na evropské úrovni je trh v čím dál větším počtu členských států EU v rukou čím dál menšího počtu subjektů – velkých energetických podniků –, jinak řečeno, koncentrace v energetice vzrůstala jak ve vztahu k elektřině, tak ve vztahu k plynu. Byla jsem tedy na počátku diskuse ráda, že jak Komise, tak později také Evropský parlament řekly, že neúčinnějším nástrojem k boji s touto koncentrací – zejména v odvětví elektřiny – je oddělení výroby a přenosu.

Dnes bych se s vámi vsadila, že bez tohoto oddělení – jak bylo zprvu z vaší strany prosazováno – se nám skutečné ochrany spotřebitelů před svévolnou tvorbou cen na trhu s energiemi nepodaří dosáhnout. Také se klidně vsadím, že tento Parlament bude o tomto nástroji v dohledné době diskutovat znovu, neboť to, o čem nyní rozhodujeme, nebude k omezení síly a dominantní pozice některých velkých energetických společností stačit. Nebude dostatečně bránit tomu, aby ještě více rostly ceny elektřiny a plynu, třebaže se marže v energetice stále zvyšují. Nebude již dostatečně stanovit transparentnost a ochranu spotřebitelů, jak zde s dobrými úmysly slibuje řada poslanců a poslankyň tohoto Parlamentu.

Musím uznat, že tito poslanci a poslankyně v tomto směru tvrdě bojovali. Musím však také říci, že zde uspěly velké společnosti a některé členské státy, a nikoli předvádí evropsští politici. Doufám, že mou sázku přijmete a že poté za čtyři roky přistoupíme k diskusi o dalším liberalizačním kroku a začneme mluvit o skutečném oddělení.

Gunnar Hökmark, *jménem skupiny PPE-DE*. – Paní předsedající, chtěl bych poděkovat paní Morganové za její zprávu o trzích s elektřinou. Bylo mi potěšením pracovat s ní jako stínový zpravodaj a myslím, že je spravedlivé říci, že se nám podařilo dosáhnout liberalizace trhů s elektřinou. Přinejmenším jsme učinili několik důležitých kroků, a tím jsme otevřeli trh. Myslím, že je spravedlivé říci, že zpráva o elektřině také hraje vedoucí úlohu v procesu, o kterém zde dnes diskutujeme.

Myslím, že je důležité říci, že to je také v rozporu s přáním těch, kdo by v různých zemích chtěli silnější ochranu hranic, pokud jde o trhy s energiemi. U nás ve Švédsku probíhá diskuse, které se účastní ti, kdo by si přáli určitý druh protekcionismu, pokud jde o vývoz elektřiny. To by ovšem zhatilo a zničilo všechny prvky, kterých můžeme dosáhnout díky otevřenému trhu s elektřinou.

Pouze otevřením trhů můžeme nějak ovlivnit změnu klimatu a optimálním způsobem využít obnovitelné a nukleární zdroje energie. Provázáním zemí a trhů můžeme také zajistit, že budeme mít v celé Unii k dispozici kvalitní dodávky energie. Myslím, že kroky, které přijetím tohoto balíčku o trhu s energiemi podnikáme, by měly být považovány za významné. Třebaže je nutno podniknout ještě další kroky, přispěli jsme k energetické bezpečnosti Evropy a k boji proti změně klimatu.

Edít Herczog, *jménem skupiny PSE*. – Paní předsedající, cílem třetího energetického balíčku je vyzbrojit odvětví tak, aby vykazovalo větší bezpečnost a transparentnost a aby poskytovalo všem evropským občanům a podnikům trvale udržitelnou a dostupnou energii. Jeho cílem je čelit změně klimatu, které stojíme tvář v tvář. Jeho cílem je snížit závislost členských států na monopolních zdrojových zemích. Jeho cílem je větší spokojenost zákazníka a spotřebitele. Jeho cílem je zamezit deformacím trhu, zejména mezi těmi zeměmi,

kteří vyrábějí levně, a mezi těmi, kteří chtějí levně nakupovat, což nemusí být nezbytně tytéž. Jeho cílem je přilákat investory v oblasti energetiky.

Evropské agentuře připadne klíčová úloha a jak řekl kolega zpravodaj pan Chichester, podařilo se nám prosadit silnou a nezávislou Agenturu a posílit úlohu Evropského parlamentu za účelem splnění cílů, které jsem uvedla. Bylo báječné pracovat společně. Je tak trochu škoda, že s tímto energetickým balíčkem již končíme.

Anne Laperrouze, jménem skupiny ALDE. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v září 2007 předložila Evropská komise třetí energetický balíček týkající se fungování vnitřního trhu. Diskuse se velmi rychle začala soustředit na důležité, třebaže nikoli jediné téma, a to na oddělení výroby a přenosu energií.

Zdá se, že otázka vlastnictví sítí, která byla podle mého názoru v prvním čtení projednána nedostatečně, se nyní bere vážněji.

Domnívám se, že současná existence různých řešení, včetně dobře známé třetí cesty, která je posílána a vyjasněna, je pozitivním jevem, což je pochopitelné, neboť jsem byla spoluautorkou tohoto pozměňovacího návrhu.

Naštěstí by však bylo chybou redukovat význam tohoto třetího balíčku pouze na oddělení vlastnictví. Dosáhli jsme skutečného pokroku – více práv pro spotřebitele, více pravomocí pro regulační orgány, lepší spolupráce mezi regulačními orgány, desetileté plány investic, větší transparentnost, díky níž bude usnadněn rozvoj obnovitelných zdrojů energie, lepší technická spolupráce mezi provozovateli sítí a také nástroje pro lepší spotřebu, jako jsou inteligentní měřiče.

Je to další krok směrem k evropské solidaritě. Doložka „o třetí zemi“, přestože není tak úžasná, jak ji původně navrhla Komise, výslovně říká, že členský stát má právo odepřít certifikaci provozovateli, pokud by tím byla ohrožena bezpečnost dodávek v tomto či v některém jiném z členských států.

Lituji snad jediné věci, pokud jde o Agenturu pro spolupráci energetických regulačních orgánů – byli bychom si přáli, aby byla vytvořena silná a nezávislá Agentura, která by byla schopná rozhodovat bez závislosti na našem orgánu. Narazili jsme na známý rozsudek ve věci Meroni. Nenechme se mýlit – vybudování skutečné evropské energetické politiky bude vyžadovat ještě další kroky, a to zejména institucionální povahy.

Bezpečnost dodávek, boj proti změně klimatu, regulace trhů – všechny tyto cíle by se měly sledovat s pragmatickým a nikoli dogmatickým přístupem.

Evropští občané neočekávají aplikaci ekonomických teorií, nýbrž konkrétní důkaz, že budou mít z otevření trhů prospěch, že jim dá možnost zvolit si svobodně dodavatele, jakož i rozumné, stabilní a předvídatelné ceny.

Jsem vděčná kolegům a kolegyním poslancům a poslankyním, našemu komisaři a Radě za toto konstruktivní úsilí.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, jménem skupiny Unie pro Evropu národů bych rád v této rozpravě obrátil vaši pozornost ke čtyřem bodům.

Zprvým, měli bychom pozitivně vyhodnotit řešení, která směřují k oddělení výroby a prodeje elektřiny a plynu od jejich přenosu. To by mělo umožnit hospodářskou soutěž mezi výrobcí zdrojů energie, a tím i snížení ceny služeb.

Zadruhé je důležité, že jednotlivé členské státy, které jsou povinny zavést oddělení výroby energie od jejího přenosu, si pro ten účel mohou vybrat jeden ze tří modelů – nejširší možné oddělení vlastnictví, převedení provozu sítí na nezávislého provozovatele a zabránění sloučení výroby a přenosu energie, avšak pouze za podmínky, že budou splněny podmínky zaručující, že tyto dvě části podnikání budou v praxi provozovány na sobě nezávisle.

Zatřetím by měla být zdůrazněna řešení týkající se posílení pozice spotřebitele na trhu s elektřinou a plynem, a to zejména možnost změnit do tří týdnů dodavatele energie, aniž by byly účtovány jakékoli další poplatky.

Začtvrté, což je poslední bod, jsou hodna zvláštní pozornosti také řešení se sociálním rozměrem, která na členských státech požadují, aby poskytly pomoc těm spotřebitelům elektřiny a plynu, kteří nevládnou platit účty.

Claude Turmes, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, nejprve, pokud jde o zprávu paní Ťičaurové – Zelení budou hlasovat pro. Je psána v zeleném duchu a já děkuji všem, kdo se na jejím vzniku podíleli.

Chtěl bych se chvíli zastavit u problematiky vnitřních trhů. Dnes je již jasné, že bude nutný čtvrtý liberalizační balíček, který zahrne pět bodů: zaprvé, oddělení vlastnictví u potrubí a rozvodných sítí; zadruhé, přístup ke skladování elektřiny a plynu; zatřetí, více pravomocí pro Agenturu EU pro spolupráci energetických regulačních orgánů; začtvrté, veřejné vlastnictví energetických burz, protože jinak nebudou nikdy fungovat; a zapáté, je nutný zvláštní právní předpis o kartelech pro ekonomiky založené na infrastruktuře.

Třebaže Eluned Morganová tvrdě bojuje za zájmy spotřebitelů, mohou spotřebitelé získat pouze tehdy, bude-li fungovat trh ve velkoobchodním rozměru. Společnost Enel přebírá společnost Endesa, společnost RWE přebírá společnost Nuon a společnost Vattenfall přebírá společnost Essent. Nakonec budeme mít pouze deset megasubjektů, které nebudou nijak zainteresovány ani v ochraně životního prostředí, ani ve výhodách zákazníků. Bude to kartel, a abychom mohli tomuto kartelu čelit, potřebujeme přísnější zákony. V tomto smyslu dnes utrčíme porážku, kterou připravil pan Reul, paní Nieblerová a jim podobní. Je to velké vítězství energetických oligopolů a porážka spotřebitelů v Evropě.

Vladimír Remek, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Vážení přítomní, v omezeném čase není možné se věnovat celému tzv. energetickému balíčku. Přesto chci v první řadě poděkovat všem těm, kteří se zasloužili o vznik materiálů, které máme na stole. Budme však realisty. Výsledek má k dokonalosti ještě daleko. Nicméně si myslím, že v dané chvíli nebylo možné dosáhnout více. Určitě to ovlivnil i fakt, že se chýlí ke konci mandát současného Parlamentu. Osobně se chci vyjádřit především k materiálu o zřízení Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů předkládanému kolegou Chichesterem. Jako stínový zpravodaj jsem se mimo jiné zasazoval o to, aby agentura přispěla k vytváření regionálních trhů. Zatím nebylo možné naplnit ambici, která by byla ještě prospěšnější. Tou by byl vznik nadnárodního celoevropského regulátora.

Prosazoval jsem také potvrzení původního návrhu Komise, aby byl při rozhodování v Radě regulátorů zachován princip jeden člen, jeden hlas. To je velice důležité pro malé členské země Unie. Snaha především velkých států, jako je Německo a Francie, prosadit tzv. vážený poměr hlasů by malé země znevýhodňovala. Kupříkladu České republice, ale i dalším zemím zachování principu umožní lépe čelit snahám některých velkých provozovatelů přenosových sítí o dominanci. V tomto směru jsem rád, že moje úsilí nebylo marné, a považuji to i za úspěch českého předsednictví.

Ne všechno ohledně Agentury pro spolupráci regulátorů se podařilo dotáhnout do konce. Otevřená je například stále otázka sídla. Osobně by se mi líbilo, kdyby agentura byla na Slovensku, které o ni má zájem. Nejnešťastnějším řešením by však byla tzv. dočasná varianta a agentura by zůstala v Bruselu. Tam už je jich – i jako výsledek původní dočasnosti – až dost.

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, občas slyším, že jednotný trh s elektřinou na ostrově Irsko je příkladem takových konceptů v praxi. Mám-li tento trh posoudit podle toho, na čem záleží spotřebitelům nejvíce – tedy podle cen –, musím říci, že to není žádný úspěch. Když ministr Dodds tento trh spouštěl, slíbil, že úspory energie a zvýšená hospodářská soutěž pomohou minimalizovat celkové náklady na elektřinu, přičemž spotřebitel bude těžit z řady výhod. Tyto sliby dnes zní dost nevěrohodně, a to nejen pro spotřebitele ze Severního Irska, kteří tuto rozpravu sledují z galerie pro veřejnost.

Podle mého názoru je součástí problému neúčinný regulační proces, který je příliš přizpůsoben potřebám průmyslových odvětví a příliš snadno omlouvá trvalý růst cen, třebaže ceny ropy výrazně poklesly. Situace na trhu, která je typická nákupy za nadměrně vysoké ceny, není přiměřeně vyvažována tlakem ze strany regulátora. Ten ponechává utlačované spotřebitele bez ochrany, kterou by jim měl poskytovat.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, shodli jsme se, že chceme zajistit, aby se občané těšili, pokud jde o energii, větší bezpečnosti dodávek, aby měli k dispozici dostatek energie a aby ji mohli nakupovat za rozumné ceny. Neshodli jsme se však na nástroji, jímž bychom toho mohli nejlépe dosáhnout.

Dospěli jsme však k výsledku, na nějž můžeme být hrdi; je konstruktivní a odstupňovaný, jelikož celá záležitost je složitá a neexistuje zde žádné jednoduché řešení. Řešením je, že musíme zajistit, aby se do energetiky investovalo více peněz – do rozvodných soustav, vzájemných propojení a nových elektráren. To je velmi důležitá úvaha a je nutné, aby byl pro její realizaci zajištěn nezbytný kapitál.

Na druhou stranu musíme také zajistit, aby společnosti, které dodávají energii, byly monitorovány, a aby vznikla skutečná hospodářská soutěž. Domnívám se, že bylo správným řešením, že jsme schválili různé

modely organizace podniků a zároveň zajistili účinné monitorování, silnou Agenturu a pevnou spolupráci mezi vnitrostátními orgány, a zajistili také, že společnosti nebudou moci jednoduše dělat, co budou chtít. To, že lze vytvořit zcela odlišná ustanovení – včetně takových, která jsou uzpůsobena zvláštním vnitrostátním podmínkám – je moudré řešení. Pokud bude tento rámec správně používán, může fungovat jako řešení způsobilé pro budoucnost a přenést nás o velký kus dopředu. Navíc – a to je pravda – jsme během projednávání a diskusí, které probíhaly v členských státech, mohli již pozorovat, jak se dějí změny. Situace již dlouho není tatáž, jaká byla, když Komise zahájila práce na své analýze. Údaje a fakta jsou nyní mnohem více různorodá a učinili jsme již významný pokrok, avšak to, co nyní hodláme přijmout, nás přenese o další krok vpřed.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, již jsem řekl v užším kruhu, že tato diskuse o energetickém balíčku není nezbytně věcí protikladu mezi černým nebo červeným, mezi levicí a pravicí. Přesto je však plná ideologie. Dnes jsme toho opět svědky. Chtěl bych se vsadit se svou německou kolegyní paní Harmsovou, že za čtyři roky nebudeme předkládat čtvrtý balíček, nýbrž budeme situaci zvládat s nástroji, které máme k dispozici – regulace trhu, zajištění větší přístupnosti rozvodných soustav –, což jsou prvky, které již úspěšně fungují ve Spolkové republice Německo. Je možné uvádět pozitivní příklady. Jsem pro to, abychom prostě zachovali věci, jak jsou, a využívali nástrojů, které nám byly dány k dispozici, a abychom zajistili, že budou skutečně provedeny.

Za druhé bych se rád vyslovil pro to, aby nově založená Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů získala a používala rozhodující pravomoci a aby používala osvědčené postupy, ke kterým se v členských státech dospělo. Pokud se tak stane, pak nepochybuji, že dosáhneme dobrých výsledků.

Leopold Jósef Rutowicz (UEN). – (PL) Paní předsedající, diskuse o energetickém balíčku pro vnitřní trh s elektřinou a plynem je velmi potřebná. Aby tento trh dobře fungoval, měla by nařízení přinést odpověď na několik otázek, mezi něž patří i ty následující. Bude v budoucnu v EU existovat jeden společný trh s energiemi, nebo budeme muset koordinovat vnitrostátní trhy? Která forma výroby energie bude schopna v budoucích třiceti letech zajistit stabilní a dostatečné dodávky energie za poměrně nízké ceny? Protože toto je pro ekonomiku EU a její občany důležité. Které zdroje energie budou nejlepší k tomu, aby se omezil skleníkový efekt a snížily se náklady na jeho sledování?

Dosud podniknuté kroky však bohužel nejsou transparentní a přesvědčivé, což může vést v následujících patnácti letech k důsledkům nepříznivým pro občany a pro ekonomiku.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, třetí energetický balíček byl od počátku zamýšlen v první řadě k podpoře zákazníků na našem kontinentu, a toho bylo dosaženo – zákazník je nejdůležitější. Bylo však také nezbytné zohlednit základní zájmy výrobců energie. Potýkali jsme se se dvěma důležitými problémy.

Zprv, bezpečnost dodávek – toho bylo dosaženo. Podle mého názoru byl ve srovnání s prvním a druhým balíčkem učiněn značný pokrok. Zavedení společného trhu s energiemi se stává skutečností a zásada solidarity je dnes samozřejmá. Také můžeme, vyžadují-li to naše bezpečnostní zájmy, investovat mimo hranice EU.

Zadruhé, zásada otevřené soutěže na evropském trhu s energiemi. Toho plně dosaženo nebylo, a bude možná třeba přemýšlet o dalších, specifitějších řešeních. Již nyní však musíme zajistit, aby byly podmínky na evropském trhu pro investory ze třetích zemí stejné, a nikoli lepší než pro investory z členských států, a aby se mohly naše energetické koncerny účastnit rovné hospodářské soutěže a svobodně investovat také mimo Evropskou unii.

Rád bych zdůraznil, že třetí balíček znamená zásadní politickou událost, a nikoli pouze technickou a ekonomickou, a že bychom se měli shodnout, že jde o velký úspěch Evropské unie.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Paní předsedající, domnívám se, že v tomto případě – byl jsem stínovým zpravodajem své skupiny pro oblast plynárenství – byl nalezen kompromis, na němž se můžeme shodnout i v jiných oblastech, protože jsme se na trh nedívali ideologicky, nýbrž prakticky. Společný evropský trh znamená především to, že dáme vnitrostátním regulačním orgánům více příležitostí a pravomocí a že nastavíme společná evropská kritéria, aby žádný regulační orgán nemohl činit rozhodnutí zcela odlišná od ostatních, abychom nedospěli do stavu, kdy by byl jeden regulační orgán závislý na vládě, zatímco jiné by nebyly, a aby vznikla evropská agentura, která bude moci ve spolupráci s Komisí skutečně pracovat směrem k vytvoření evropského trhu.

Druhým velmi důležitým aspektem je to, že je posílena úloha spotřebitele, což se odráží v několika ustanoveních, třebaže bych byl rád, kdyby takových ustanovení bylo více. Jde o to, aby měli spotřebitelé

příležitosti a práva a aby byla v tomto významném odvětví dodávek nalezena transparentnost. Obě tyto podmínky jsou splněny, a já tudíž budu hlasovat pro tento balíček.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Pane komisaři, dámy a pánové, v uplynulé zimě se jednoznačně ukázalo, jak moc jsme závislí na dovozu plynu a jak je tato závislost využívána jako politický nástroj. Ráda bych tudíž zdůraznila, že je v Evropské unii potřeba zejména co nejdříve rozvinout spojený, otevřený a skutečný vnitřní trh s zemním plynem a vypracovat kodexy pro regulaci sítí, aby byl zajištěn transparentní přeshraniční přístup k soustavám pro přenos dodávek a aby bylo umožněno dlouhodobé plánování a rozvoj. Dlouhodobý plán by měl zahrnout jak sítě pro dodávku plynu, tak regionální propojení. Je nutno zlepšit pravidla, aby byl zajištěn nediskriminační přístup k sítím. Zároveň bych ráda zdůraznila zejména tu skutečnost, že je třeba diverzifikovat zdroje energie, a to cestou rozvoje skutečných pobídek k zavádění obnovitelných zdrojů energie v širokém rozsahu. Jelikož se na celkové spotřebě energie v EU podílejí ze 40 % budovy, má prvořadý význam pro jejich energetickou účinnost, úspory a izolace položení důrazu na používání obnovitelné energie. Evropská unie, vnitrostátní a místní orgány veřejné správy musí být společně s finančními pobídkami navzájem propojeny do jednotného systému. Děkuji vám.

Ján Hudacký (PPE-DE). Dříve, než přistoupím k některým aspektům této zprávy, dovolu, abych poděkoval zpravodajce paní Ťicauové a dalším stínovým zpravodajům za korektní spolupráci při zpracovávání této zprávy.

Mým zájmem, jakož i zájmem mé politické skupiny bylo, aby tato zpráva představovala dobrý předpoklad pro téměř finální dohodu mezi Evropskou komisí, Evropskou radou a Parlamentem ve prospěch pragmatických opatření ke zlepšení situace v oblasti energetické účinnosti budov v jednotlivých členských státech.

V této souvislosti musím říci, že jsem byl kritický k některým návrhům, které představují zbytečně byrokratická opatření a také příliš ambiciózní závazné cíle pro jednotlivé členské státy a které by v konečném důsledku představovaly vážné překážky v praktickém provedení nevyhnutelných projektů. Významným aspektem této zprávy je dohoda na jednotné harmonizované metodice pro výpočet nákladově optimální energetické účinnosti, na jejímž základě budou členské státy stanovovat své minimální standardy, přičemž budou respektovány také regionální klimatické rozdíly.

Závěrem bych se chtěl zmínit také o aspektech finanční podpory, která je nevyhnutelná pro realizaci opatření ke zvyšování energetické účinnosti v jednotlivých členských státech. Souhlasím s návrhem, který uvažuje o zřízení evropského fondu ve spolupráci s Evropskou investiční bankou, který by vytvářel podmínky pro vznik finančních zdrojů k tvorbě vnitrostátních či regionálních fondů prostřednictvím tzv. pákového efektu. Oceňuji též návrh, který by měl podpořit lepší využívání strukturálních fondů pro účely zlepšování energetické účinnosti v jednotlivých členských státech.

Na závěr mi dovolu zdůraznit velmi důležitou skutečnost, která se týká včasného důsledného prozkoumání opatření směřujících k zlepšování energetické účinnosti v jednotlivých členských státech. Oživení sektoru energetické účinnosti budov kromě výrazného snížení...

(Předsedající řečníka přerušila)

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Paní předsedající, chtěl bych obzvláště poděkovat zpravodajům, kteří si tamhle povídají. Dosáhli jsme významného mezníku. Jsme na správné cestě, třebaže, jak bylo řečeno, dnes není nic snadné. Máme před sebou mnoho práce.

Inteligentní měřiče, potřeba životaschopného a otevřeného energetického systému, potřeba skutečné hospodářské soutěže – to jsou hlavní slova a věty, které považujeme za důležité, a to platí také o právech spotřebitele. Energetická chudoba se stala vážným problémem. Ceny energií stoupají; je to drahá komodita, a lidé proto potřebují záruky svých práv. Z toho důvodu se energie stanou v důsledku tohoto legislativního balíčku veřejnou službou. Pokud jde o mou skupinu, Skupinu sociálních demokratů v Evropském parlamentu, ukazuje se tak, že hájíme zájmy spotřebitelů, a tudíž zařizujeme, aby byl trh co nejtransparentnější. Pojdme pokročit dále na této cestě. Děkuji vám. *(Potlesk)*

Neena Gill (PSE). – Paní předsedající, od počátku jednání o Beletově zprávě jsme viděli, že všechny zúčastněné subjekty – od výrobců pro lobbyisty v oblasti životního prostředí – se velice shodovali na potřebě tohoto právního předpisu. Chtěla bych poblahopřát zpravodaji k tomu, jakým způsobem se s touto konkrétní zprávou vyrovnal a jak pracoval se stínovými zpravodaji.

Domnívám se, že tento právní předpis je nyní prostě nezbytný. V této velmi složité době podpoří automobilový průmysl. Nedávno jsem navštívila závod Michelin ve městě Stoke a závod Jaguar Land Rover ve svém volebním obvodu, kde jsem viděla, že výzkum a vývoj v oblasti zelených technologií se v praxi již ve velké míře uplatňuje. Veškerá podpora, kterou průmyslová sféra obdrží v období recese, musí odpovídat požadavku přizpůsobení se environmentálním výzvám.

Právní předpis, jako je tento, zajistí, že se naši výrobci stanou světovou špičkou v oblasti technologií, které tak naléhavě potřebujeme. Je to všestranně výhodný návrh, neboť tím, že stanoví tolik potřebnou jasnost, pomůže také spotřebiteli. Pneumatiky nejsou levné, avšak většina jednotlivců, kteří je nakupují, je nucena k nakupování stále stejných typů. Tato informovanost pomůže zajistit přesun směrem ke zboží, které omezuje emise a hlukovou zátěž. Cestou tohoto návrhu můžeme podpořit skutečně konkurenceschopný trh se zbožím příznivějším životnímu prostředí.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Pane komisaři, první přínos, který občané zaznamenají na nově zřízeném volném trhu, spočívá v samotné podstatě konceptu demokracie. Mám na mysli svobodu. Účinně provozovaný trh, který nabídne nově příchozím subjektům příležitost poskytovat občanům energetické služby, bude pro spotřebitele výhodnou alternativou. Jejich role se totiž změní z pasivního příjemce služby v aktivní subjekt přítomný na trhu. Pokud například zjistí, že služby, které dostávají, jsou nekvalitní, dodávky elektřiny jsou přerušovány nebo jsou příliš vysoké ceny, budou moci změnit dodavatele. Svoboda volby umožní spotřebitelům aktivní zapojení do boje proti změně klimatu, neboť si budou moci vybrat dodavatele, který nabídne energii z obnovitelných zdrojů s nízkými emisemi uhlíku. Nový balíček opatření povede k nižším cenám, inovačním produktům a ke zvýšení kvality služeb. Dalším aspektem toho, že občané budou po deregulaci energetiky ve výhodnější pozici, je bezpečnost dodávek. Vítám, že jsou do nového právního předpisu zahrnuta ustanovení na ochranu zranitelných spotřebitelů.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Evropský parlament správně postavil do centra svého vyjednávání spotřebitele, neboť vnitřní trh potřebuje spotřebitele s více právy a s přístupem k jasným informacím. Spotřebitel musí mít možnost vybrat si svého poskytovatele služeb, a proto potřebuje také inteligentní měřiče.

Jsem ráda, že jsme v této rozsáhlé a odborně náročné problematice dosáhli dohody. Myslím si však, že vyjednaný kompromis o oddělení vlastnictví stále ještě umožňuje významné organizační rozdíly mezi trhy s elektřinou a plynem v různých členských státech. Doufám však, že se nám s pomocí mechanismů a ustanovení obsažených v tomto balíčku, jako je větší nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů, podaří tyto rozdílnosti překonat a znovu ustavit jednotný trh s elektřinou a plynem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, aby byl takový krok, jakým je vytvoření jednotného energetického prostoru, úspěšný, jsou nutné společné a koordinované investice do energetické infrastruktury. Klíčovým úkolem je zvýšení výrobní kapacity evropských elektráren a vyvinutí přeshraniční sítě. Zároveň bychom měli mít na paměti přínos pro životní prostředí a pokyny obsažené v klimatickém a energetickém balíčku. Další výzva, která se objevuje při harmonizaci trhu EU s energií, je otázka zajištění bezpečnosti dodávek ze zdrojů energie mimo EU.

Z hospodářských důvodů, jakož i z důvodů bezpečnosti je nezbytné usilovat o diverzifikaci dodávek a zvýšit úsilí o vybudování evropského energetického systému. Panují konečně také obavy z toho, že plné otevření trhu s energiemi hospodářské soutěži může představovat nebezpečí pro ty nejchudší obyvatele EU, kteří často nejsou schopni platit pravidelně své účty. V tomto bodě je vhodné zvážit možné nástroje, které by zajistily, že takovým lidem nebude elektřina odpojena.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Paní předsedající, byla jsem za Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele stínovou zpravodajkou pro trh s plynem. Domnívám se, že se všichni shodnete na tom, že největším úspěchem třetího energetického balíčku je ochrana, které se budou těšit evropští spotřebitelé a občané. Je to poprvé, co byla taková znění jasně navržena. Chtěla bych upozornit zejména na definici palivové chudoby a na znemožnění přerušování dodávek, jakož i na možnost bezplatné změny dodavatele a na snadno srozumitelné a transparentní dohody. Budoucnost této právní úpravy však tkví v poskytnutí ještě silnějších záruk spotřebiteli, v ochranných opatřeních pro zranitelné osoby a ve větší transparentnosti a srovnatelnosti v oblasti smluvních vztahů. Další základní otázka, která nás, poslance a poslankyně Evropského parlamentu, bude čekat, se bude týkat cen a opatření k jejich regulaci v době, kdy setrvávají stoupající. Věřím, že tato právní úprava v budoucnu nadále půjde tímto směrem.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, chtěl bych vám obzvláště k tomuto balíčku poblahopřát. Představuje pro naše občany v Evropě významný krok vpřed. Všichni pocítíte jeho důsledky

na svých vlastních peněženkách a bankovních účtech. Je to také významný krok vpřed pro malé a střední podniky, protože se zejména nyní za hospodářské a finanční krize potřebují stát více konkurenceschopnými, a tento typ energetického balíčku je správným způsobem, jak toho dosáhnout.

To, že budeme mít evropský regulační orgán, který napomůže podnikům ve všech členských státech v tom, aby s nimi bylo zacházeno v ostatních 26 členských státech rovnoprávně, a že dodavatelé energie na ostatních 26 trzích budou mít nové příležitosti, je významným aspektem tohoto nařízení, a výsledkem bude vytvoření zcela nových příležitostí.

Pokud jde o právní úpravu energeticky pasivních a aktivních budov, rád bych také řekl, že bedlivá pozornost, kterou jsme věnovali energetické účinnosti budov, v budoucnu přinese, doufejme, v této oblasti nová pracovní místa.

Předsedající. – Pane Stolojane, jelikož jste se této diskuse takovým způsobem účastnil, myslím si, že přestože jsem vám řekla, že počet řečníků byl překročen, měl by se váš zodpovědný přístup a účast ocenit, a proto vám výjimečně uděluji na jednu minutu slovo.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Paní předsedající, chtěl bych poblahopřát všem zpravodajům k vynikající práci, kterou odvedli. Jsem si jistý, že se všichni ptáme, proč ještě stále nemáme jednotný trh s elektřinou nebo jednotný trh se zemním plynem. V této souvislosti myslím, že každý členský stát, který ještě plně nedostál ustanovením evropské směrnice, by tak měl učinit.

Zadruhé, vítám rozhodnutí zřídit Agenturu pro spolupráci energetických regulačních orgánů a chtěl bych oznámit Evropskému parlamentu, že Rumunsko se přihlásilo, aby mohlo hostit sídlo této agentury.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Paní předsedající, slibuji, že budu hovořit velmi stručně. S balíčkem, který má být přijat, jsem spokojen. Neexistuje ideální právní úprava. Tato právní úprava je přijímána cestou diskuse a tvrdých kompromisů. Na počátku mezi námi byly velké rozdílnosti, avšak nakonec Rada schválila návrh prakticky jednomyslně.

V parlamentním Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku byla pro tento kompromis velká většina. To znamená, že jsme to udělali správně.

Vím, že teď zbývá vykonat spoustu práce v oblasti provádění, monitorování a potřeb Agentury, avšak základní nástroje jsme našim občanům již skutečně poskytli.

Velice vám děkuji za vykonanou práci. Můžeme na ni být skutečně hrdi.

Eluned Morgan, zpravodajka. – Paní předsedající, ráda bych kolegům a kolegyním poděkovala za jejich spolupráci. Chtěla bych též poděkovat Bethan Robertsové a René Tammistovi, kteří mi při přípravě této zprávy vydatně pomohli.

Toto je po patnácti letech v Evropském parlamentu moje labutí píseň a jsem ráda, že jsme dospěli jménem evropské veřejnosti k tak významným zlepšením v oblasti trhů s energiemi. Tato zlepšení mají daleko k dokonalosti, ale v každém případě představují krok vpřed.

Myslím, že energetická krize získá v příštích letech na naléhavosti, a proto je naprosto nezbytné zavést tržní rámec a vytvořit správný typ pobídek pro správný typ investic. Abychom v budoucnu předešli zhasnutí světél, potřebujeme investice v odhadované výši jednoho bilionu EUR.

Ale je třeba udělat mnohem více. Víte, že ve dvanácti zemích Evropské unie ovládá 70 % trhu pouze jedna společnost. V současnosti jsme svědky toho nejhoršího z obou světů. Myslíme si, že máme hospodářskou soutěž, ale ve skutečnosti tu je ohromná síla obrovských společností, které zcela ovládají některé trhy. Aby se zajistilo, že vývoj nebude pokračovat tímto směrem, bude třeba aktivity ze strany vnitrostátních regulačních orgánů a orgánů pro hospodářskou soutěž.

Skutečnou výzvu bude v budoucnu představovat provedení. Nezapomeňme, že v oblasti trhů s energiemi již existuje mnoho právních předpisů EU a že právě proto, že tyto předpisy nebyly dodržovány, bylo nutno přistoupit k revizi právní úpravy. Zda budeme potřebovat čtvrtý balíček, bude záležet na tom, jakým způsobem Komise zajistí provedení a dobré zvládnutí těchto nových právních předpisů ze strany vnitrostátních regulačních orgánů a orgánů pro hospodářskou soutěž. Dejme tedy Komisi a vnitrostátním regulačním orgánům trochu času, aby mohly vykázat v tomto směru nějakou činnost.

Giles Chichester, zpravodaj. – Paní předsedající, mohu nejprve říci, že kolega Vidal-Quadras se omlouvá? Nemůže pronést svůj projev. Musí zařizovat neodkladné záležitosti, avšak požádal mě, abych řekl – což od něj bylo velmi milé –, že jsme se my dva dohodli, že promluví jménem naší skupiny.

Rád bych se vrátil k jednomu nebo dvěma bodům, které zazněly v rozpravě. První z nich nadnesl kolega, který vyjádřil obavu, že nakonec dojde ke koncentraci moci ve velmi malém počtu společností. Pokud by se tak mělo stát, má Komise podle pravidel o hospodářské soutěži k dispozici pravomoci, kterými může takovou situaci řešit, a v jiných částech světa včetně Spojených států již došlo k precedentním případům, kdy byla řešena problematika etablovaných monopolů nebo dominantní pozice na trhu. Jde tedy o nejzávažší opatření, pokud by měla tato právní úprava selhat.

Měli bychom se začít zabývat čtvrtým balíčkem? Musím připomenout panu komisařovi, že jsem jej na začátku cesty ke třetímu balíčku žádal o obezřetnost – že by bylo lepší počkat a posoudit, co se podařilo dosáhnout druhému balíčku poté, co byl proveden. Myslím, že nyní musíme nechat dostatek času, aby mohl být tento balíček proveden – realizovat opatření, která stanoví, zjistit, jak fungují, a teprve poté se rozhodnout, zda je potřeba něco dalšího.

Musím říci, že mé zklamání z nedostatečného úspěchu při řešení problematiky oddělení vlastnictví vyrovnal optimismus pramenící z naděje, že Agentura bude využívat nápaditě pravomoci, které jsme jí svěřili, aby řešila situaci, a chtěl bych poděkovat svému kolegovi, který požaduje pro energetické regulační orgány větší pravomoci.

Tržní síly se již pohybují tímto směrem. Dvě německé společnosti se zbavují svých rozvodných soustav, jelikož si uvědomily, že to má větší cenu.

Konečně, mohu říci to samé o hospodářské soutěži? Znamená to vyšší hodnotu a lepší služby pro spotřebitele a účinnější využívání zdrojů. Proto jde o cestu správným směrem.

Antonio Mussa, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, odnáším si z této společné rozpravy jeden velmi silný pocit – pocit velkého uspokojení nad tím, že jsme v podobě tohoto třetího balíčku, jak vzešel z Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, vytvořili balíček důležitý pro evropské občany. Přirozeně to nebude poslední balíček, protože – jak víte – je silná tendence k používání alternativních zdrojů energie, jako jsou obnovitelné zdroje a jaderná energie. V příštích deseti, patnácti či dvaceti letech však bude zajisté sloužit k uspokojení poptávky po energiích a k ochraně spotřebitelů, a to zejména těch nejvíce zranitelných.

Domnívám se, že paní Morganová, já a ostatní poslanci a poslankyně, kteří se do prací zapojili, jsme sehráli významnou úlohu v ochraně zranitelných spotřebitelů, neboť byly svěřeny významné pravomoci jak vnitrostátním, tak regionálním orgánům, které mohou v časech krize provádět změny – neříkám, že mohou rozdávat energii zadarmo, ale budou moci každopádně provádět změny a zajistit trvalou dodávku energie.

Dalším zásadním bodem je toto: obyvatelstvo Evropy neví, co vše jsme pro tento balíček v Komisi, Radě a Parlamentu učinili, a že to má pro spotřebitele energie zásadní význam – viděli jste, co se dělo v zimě. Domnívám se, že není nic horšího, než nechat ty, kteří mají prospěch z rozsáhlého projektu, v nevědomosti o této věci. Myslím, že Komisi, Radě a Parlamentu by měl připadnout úkol uvědomit spotřebitele o tom, že existuje balíček, o tom, co pro ně bylo vykonáno, vykonáno jejich jménem, a – ještě jednou zdůrazňuji – vykonáno pro ně, a to ještě předtím, než se začneme zabývat provedením tohoto balíčku.

Atanas Paporizov, zpravodaj. – Paní předsedající, stejně jako kolegové, také já bych rád řekl, že třebaže třetí energetický balíček není dokonalý, představuje velmi dobrý základ pro rozvoj našeho společného trhu, zejména s plynem, a pro zvýšení bezpečnosti dodávek plynu.

Pro země, jako je ta moje, která je malou zemí Evropské unie, je velmi důležité dosáhnout kompromisu ve věci oddělení vlastnictví, neboť tak získáme záruku, že si můžeme v kontextu celého balíčku zdokonalených pravidel, transparentnosti, doložky o třetí zemi a jiných prvků balíčku, které nám dají příležitost postavit otázku energetické bezpečnosti do středu pozornosti, tuto bezpečnost stále zajistit.

Balíček také poskytuje záruku spotřebitelům, že mohou využívat svých práv, a vytváří lepší rámec hospodářské soutěže pro rozvoj trhů s energiemi a pro jejich účinné fungování. Jak právě řekla kolegyně Eluned Morganová, osud tohoto balíčku závisí na tom, jak bude proveden, a já se nedomnívám, že by byl řešením čtvrtý balíček. Řešením je namísto toho přesné provedení a solidarita mezi členskými státy při vytváření trhu, zejména při rozvoji nových iniciativ regionální spolupráce, a to především v zemích nejvíce ohrožených nestabilitou dodávek energie a v zemích, které v tuto chvíli tvoří energetické ostrovy.

Ivo Belet, zpravodaj. – (NL) Pokud jde o směrnici o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost, tedy opatření, které se nakonec ocitlo v tomto balíčku, rád bych připojil ještě pár slov o nákladech. Jde o opatření, které po odvětví výroby pneumatik, a tím ani po spotřebiteli nevyžaduje téměř žádné náklady. Náklady pro výrobce byly odhadnuty na méně než 0,01 EUR na pneumatiku, což je zcela zanedbatelné – zmiňuji pro případ, že by snad kdokoli zamýšlel vystupovat s nějakou kritikou. Veškeré dodatečné náklady vyplývající z nákupu energeticky účinných automobilových pneumatik se podle výpočtů vrátí do osmi měsíců. V tomto okamžiku pak začne pociťovat skutečný přínos jak životní prostředí, tak řidič automobilu.

V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že je naprosto nezbytné, aby bylo toto opatření provedeno stejným způsobem ve všech členských státech a rovněž u všech výrobců v EU i mimo ni. Z toho důvodu bychom dali přednost nařízení namísto směrnice.

Závěrem chci říci, že si uvědomujeme, že mezi některými skupinami v tomto Parlamentu stále přetrvávají v řadě otázek názorové rozdíly, avšak doufáme, že toto opatření zítra podpoří široká většina. Až toto jednoduché opatření dosáhne svého plánovaného účinku, předejdeme díky němu vypouštění emisí CO₂ v témže objemu, jako kdybychom odstranili milion osobních automobilů. Rozumí se samo sebou, že čím dříve toto opatření zavedeme, tím lépe.

Chtěl bych na závěr poděkovat stínovým zpravodajům, paní Chambrisové z Evropské komise a panu Sousovi de Jesus ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů za vynikající pracovní vztahy, které jsme navázali.

Silvia-Adriana Țicău, zpravodajka. – (RO) Dámy a pánové, návrh na změnu směrnice o energetické náročnosti budov je jedním z nejvýznamnějších opatření jak v oblasti zvyšování kvality života evropských občanů, tak v oblasti podpory hospodářského oživení EU, která Parlament přijal. Evropané očekávají akci a konkrétní řešení svých problémů a velmi specifických potřeb.

Osobně se domnívám, že je nezbytné zvýšit podíl podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj, kterou mohou členské státy použít ke zvyšování energetické účinnosti obytných budov, až na 15 %. To by poskytlo členským státům větší flexibilitu; příležitost k tomu bude příští rok, kdy dojde k přezkumu využívání strukturálních fondů v polovině období, jež budou moci členské státy využít k příslušné redefinici operačních programů s cílem dosáhnout lepší absorpce prostředků ze strukturálních fondů.

Chtěla bych zdůraznit, že tato směrnice s sebou nese velký potenciál tvorby nových pracovních míst – v celé EU by mohlo vzniknout zhruba 500 000 pracovních míst, což by mělo významný dopad na trh práce na regionální a vnitrostátní úrovni.

Pane komisaři, doufám, že budete tyto prvky nadále podporovat, včetně zavedení minimálního příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj na energetickou účinnost budov, a to alespoň v budoucnu. Chtěla bych ještě jednou poděkovat stínovým zpravodajům, členům Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a kolegům a kolegyním zpravodajům a zpravodajkám, kteří nás podporovali a s nimiž mi bylo radostí takto výborně spolupracovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu dne 22. dubna 2009.

Hlasování o zprávě paní Țicăuové se bude konat ve čtvrtek 23. dubna 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Adam Gierek (PSE), písemně. – (PL) Ještě před nedávnem znamenalo pro mnoho milionů lidí přestěhování do domu z prefabrikovaných panelů postup na společenském žebříku a zlepšení životního standardu. Díky levné energii se nikdo nestaral o náklady na vytápění.

Dnes žije v budovách z prefabrikovaných dílů téměř 100 milionů lidí. Chtěl bych požádat Evropskou komisi, aby z fondů Evropské unie poskytla rozsáhlou podporu na modernizaci těchto budov a celých sídlišť, a to zejména ve střední a východní Evropě. K tomuto účelu by se měly najít finanční prostředky při příležitosti přezkumu v polovině období pokrytého finančním rámcem na léta 2007–2013. Stávající limity výdajů na sektor bydlení, které tvoří 3 % z celkového příředu na Evropský fond pro regionální rozvoj, jsou rozhodně nastaveny příliš nízko.

V důsledku široce koncipované modernizace a revitalizace budov z prefabrikovaných dílů v EU, jakož i sídlišť, se sníží výdaje na vytápění, zvýší se životní standard, vytvoří se desítky tisíc pracovních míst a sníží

se spotřeba energie. To se přímo projeví ve snížení emisí skleníkových plynů, čímž se dostaneme blíže ke splnění jednoho z cílů 3x20.

Podporu modernizace stávajících panelových budov by si měl vzít Evropský parlament v novém volebním období za jeden ze svých úkolů. Požadavek takovéto služby může hrát významnou úlohu při překonávání současné hospodářské krize a nezaměstnanosti, jakož i v boji proti chudobě.

Louis Grech (PSE), písemně. – Náklady na energie rostou závratnou rychlostí a přispívají tak k alarmujícímu růstu energetické chudoby v EU. Tržní cena energií je však pouze jednou stranou tohoto problému. Existuje zde významná dodatečná finanční zátěž spotřebitelů, která vzniká v důsledku neúčinnosti a narušení trhů s energiemi. Například na Maltě byli spotřebitelé a podniková sféra svědky neuvěřitelného nárůstu cen na svých účtech za energie, když byla cena ropy na svém vrcholu, avšak když cena ropy klesla o více než polovinu, žádný pokles cen na účtech nezaznamenali. Potřebujeme evropskou politiku ochrany spotřebitelů a malých a středních podniků před přemrštěnými cenami, které stanovují společnosti poskytující služby veřejného zájmu. Jedním řešením může být nezávislý vnitrostátní regulační orgán, který by nastavil nezbytné kontroly a hodnocení, jimiž by bylo možné postupovat proti zneužívání či netransparentnímu chování ze strany soukromých obchodníků a/nebo subjektů ve vládním vlastnictví, pokud jde o jakékoli zvyšování cen veřejných služeb, jako jsou dodávky plynu, elektřiny či vody, letištní poplatky a jiné.

Mělo by se tak stát cestou zdokonalení stávajících právních předpisů a směrnic EU, které se týkají ochrany spotřebitele, a to s cílem zajistit zejména:

- lepší standardy v transparentnosti a racionalitě při zvyšování cen, jakož i lepší přístup a informovanost, pokud jde o práva spotřebitelů, a

- nižší náklady a méně byrokracie pro spotřebitele, který má skutečný důvod usilovat o nápravu.

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) Podle našeho názoru je velmi významné, že může Evropský parlament schválit třetí energetický balíček již ve druhém čtení. Nové nařízení může podpořit hospodářskou soutěž na trhu EU s elektřinou a zemním plynem. Nemůžeme však postupovat tak, že bychom přijali návrh, aniž bychom zmínili, že konečné nařízení pozbylo ve srovnání s původním návrhem Komise velkou část své ambicióznosti.

Při vyjednávání balíčku vyvolala nejvzrušenější diskuse otázka oddělení výroby a provozování soustav. Konečný výstup v této věci bude mít zásadní dopad na strukturu trhu s energiemi v EU. Podle mého názoru nepovede v této oblasti kompromis, se kterým členské státy souhlasily, k transparentní regulaci, a to vzhledem k tomu, že členské státy mohou použít tři různé modely oddělení. To povede k výrazným rozdílům, které rozbijí trh EU s energiemi.

Zároveň však vítám, že kompromis Rady odráží řadu návrhů Parlamentu v oblasti ochrany spotřebitele. Opatření, jako je možnost změnit ve třech týdnech dodavatele, podrobnější informace při účtování a zjednodušení kompenzačních postupů, umožní, aby přínosy deregulace trhu pocítil větší počet občanů. Dalším významným prvkem je, že v důsledku nového nařízení bude nákup energie ze strany třetích zemí pro tyto země obtížnější. Také díky této skutečnosti bude nadcházející přijetí energetického balíčku znamenat důležitý krok na cestě k vytvoření společné energetické politiky EU.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. Cena a spolehlivost dodávek energie jsou klíčové faktory nejen pro konkurenceschopnost EU, nýbrž zejména pro blahobyt jejích občanů. Z toho důvodu postavil EP ve svém třetím energetickém balíčku spotřebitele do středu pozornosti. Aby měl spotřebitel z této důležité právní úpravy užitek, Parlament revidoval a vylepšil směrnici o energetické náročnosti budov, která představuje kolem 40 % celkové spotřeby energie v EU.

Projektantům a stavebním inspektorům se prostřednictvím této směrnice dostane přiměřeného usměrnění. Za velmi důležitou pokládám metodiku výpočtu optimálních nákladů a určování minimálních požadavků na hospodárnost konstrukčních prvků obvodového pláště a technických systémů budov, jakož i jejich uplatňování v nových i existujících budovách. Významným prvkem přepracovaného znění směrnice jsou cíle pro budovy s nulovou čistou spotřebou energie.

Vítám vytvoření Evropského fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů na podporu provádění této směrnice. Dosud bylo povoleno omezené využívání strukturálních fondů pro účely energetické účinnosti budov pouze v nových zemích EU-12. Nyní se tato možnost rozšíří na všechny členské státy. Zároveň se zvýší maximální podíl prostředků z ERDF na takovéto projekty z 3 % na 15 %.

Pro účely úspěšného provedení směrnice je nezbytné, aby členské státy konzultovaly všechny aspekty vycházející ze směrnice se zástupci místních a regionálních orgánů, jakož i se sdruženími na ochranu spotřebitele.

Katrin Saks (PSE), písemně. – (ET) Chtěla bych poděkovat zpravodajům, kteří se věnovali návrhům obsaženým v energetickém balíčku, a to zejména paní Morganové, která odvedla veliký kus práce v oblasti ochrany spotřebitele. Obzvláště mě těší, že nový balíček věnuje pozornost také otázce energetické chudoby. Členské státy, které dosud nepřipravily státní akční plán k boji proti energetické chudobě, jako moje země Estonsko, by tak měly učinit, aby se snížil počet lidí, kteří energetickou chudobou trpí. To je obzvláště důležité za stávající hospodářské situace. V Estonsku existuje vážná potřeba tyto otázky řešit, jelikož v posledních letech výrazně stouply ceny vytápění. Jedním z významných opatření je přímá podpora méně zámožným spotřebitelům, jak se poskytuje ve Spojeném království, třebaže lze též zlepšit energetickou účinnost budov, a to by bylo v Estonsku obzvláště účinné opatření.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Evropa čelí mnoha výzvám, které jsou v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu spojeny s dodávkou energie a poptávkou po ní.

My v Evropském společenství jsme si stanovili velice ambiciózní úkol. Do roku 2020 omezíme emise skleníkových plynů o 20 % a spotřebu energie také o 20 %.

V této souvislosti se domnívám, že bychom měli věnovat obzvláštní pozornost otázce energetické náročnosti budov, neboť jsou zodpovědné za 40 % naší celkové spotřeby energie, což je významný díl.

Toto uvádím proto, že chci vyjádřit podporu zpravodajce. Myslím, že bychom měli uspořádat informační kampaň s cílem uvědomit občany o možnosti úspory peněz cestou izolace budov, a měli bychom také apelovat na vlády všech zemí Společenství, aby pro účely této iniciativy uvolnily finanční prostředky. Měli bychom sestavit seznam jednotných minimálních standardů pro izolaci budov, který by platil v celé EU.

Rovněž podporuji rozšíření využití strukturálních fondů tak, aby do způsobilých výdajů spadaly také práce spojené se snižováním energetické náročnosti budov ve všech zemích Společenství, a navýšení částky, kterou lze alokovat na projekty v této oblasti z Evropského fondu pro regionální rozvoj, ze 3 % na 15 %.

18. Změna nařízení ES č. 717/2007 (mobilní telefonní sítě) a směrnice 2002/21/ES (elektronické komunikace) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0138/2009) o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 717/2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a směrnice 2002/21/ES o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)), kterou zpracovala jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku paní Văleanová.

Adina-Ioana Vălean, zpravodajka. – (RO) Paní předsedající, paní komisařko Redingová, dámy a pánové, nestává se často, aby liberálka navrhovala zásah do trhu cestou regulace cen, byť by to znamenalo pouze stanovení horní hranice. V případě sazeb za roaming je však tento krok nezbytný a lze jej provést pouze kolektivně, na úrovni Evropské unie. Je nezbytný, neboť přehnaně vysoké sazby způsobují překážky, které brání evropským občanům ve využívání svobody pohybu a komunikace. Odstranění těchto překážek je jedním ze základních cílů Evropské unie a jedním z mých osobních cílů jakožto poslankyně Evropského parlamentu. Z tohoto důvodu jsem se ujala práce zpravodajky jak u této zprávy, tak u zprávy Evropského parlamentu přijaté počátkem tohoto měsíce a týkající se správních a právních překážek zaváděných členskými státy, které brání evropským občanům ve svobodě pohybu.

Stávající nařízení je nezbytné například pro majitele malých podniků, kteří jsou na služební cestě a potřebují si promluvit se spolupracovníky ve vlasti, aby vyřešili nějaký problém. Je důležité pro novináře, kteří posílají zprávy prostřednictvím e-mailu přímo z místa, kde dochází k nějaké události. Je důležité také pro mladé lidi, kteří posílají textové zprávy svému příteli či přítelkyni. Konečně je důležité také pro lidi, kteří pracují v zahraničí a chtějí po telefonu slyšet hlas svých dětí. Všichni tito evropští občané dosud za používání mobilního telefonu platili a často stále platí třikrát až čtyřikrát více, a to pouze proto, že jsou vzdáleni pár kilometrů ze své země, avšak přitom se nacházejí uvnitř Společenství.

Díky nařízení, které přijmeme zítra, budou přemrštěné ceny eliminovány. Horní hranice, kterou nařízení stanoví, stále ještě umožňuje operátorům dosáhnout významné marže a účastnit se hospodářské soutěže

tím, že budou nabízet nižší ceny. Čelíme složitému problému, který je spojen s fragmentarizací a provozem trhu s mobilní telefonii v Evropě.

Když si spotřebitelé vybírají mobilního operátora, soustředí se v první řadě a nejvíce na ceny za vnitrostátní komunikaci nebo na to, za jakou cenu se jim nabídne nový mobilní telefon, ale sazby za roaming si všímají méně. Když překročí hranici jiného členského státu EU, fungují v režimu těchto roamingových sazeb, a to i tehdy, když hovory pouze přijímají. Jediná varianta, která se spotřebitelům nabízí, je zvolit si jinou komunikaci než prostřednictvím mobilního telefonu. Konkurence mezi operátory z tohoto hlediska nefunguje. Vlastní operátor ze země původu musí platit operátoru, který provozuje hostitelskou síť, za přenos signálu.

Do některých zemí, jako například do těch, které jsou významnými turistickými destinacemi, přijíždí mnoho návštěvníků v určitém krátkém období, zatímco jiné mají více občanů, kteří cestují do zahraničí. To znamená, že existuje nerovnováha mezi nabídkou a poptávkou, a tedy i důvod pro vysoké hrubé sazby také mezi operátory. V některých zemích je navíc vyšší cena za instalaci a provoz sítě mobilní telefonie. Dále je třeba vzít v potaz, že se ukázalo, že menší operátoři či operátoři, kteří vstoupili nově na trh, se často potýkají s diskriminačními cenami ze strany velkých celoevropských operátorů. V konečném důsledku však vše zaplatí spotřebitel.

Nařízení, které zítra přijmeme, je krátkodobým řešením. Nemůžeme regulovat ceny donekonečna, neboť to postihuje inovace a může to dokonce postihnout i konkurenceschopnost. Z toho důvodu nařízení stanoví, že Evropská komise provede analýzu různých způsobů, jak regulovat trh. Některé z těchto způsobů jsou v nařízení přímo navrženy. Až budeme mít za dva nebo tři roky k dispozici více informací, budeme moci diskutovat o více variantách. Doufám, že pak budeme moci zavést legislativní rámec, který umožní existenci konkurenceschopných roamingových sazeb v dlouhodobém horizontu.

I když odhlédneme od tohoto aspektu, zlepšil podle mého názoru Parlament stávající nařízení v mnoha ohledech. Abychom povzbudili využívání služby přenosu dat a řádnou hospodářskou soutěž v odvětví, snížili jsme maximální hrubé roamingové sazby za tuto službu na 50 centů za megabyte. Zajistili jsme, že pokyny v oblasti poradenství zákazníkům o roamingovém přístupu k internetu přes mobilní telefon budou transparentnější. Také jsme zajistili, že ustanovení, jejichž cílem je omezit měsíční účty za roamingový přenos dat na 50 EUR, budou pro ty, kteří chtějí tohoto prvku využít, výrazně flexibilnější. Textové zprávy podle roamingových sazeb, které se odesílají, jakmile uživatel vstoupí do zahraniční sítě, budou obsahovat také odkaz na jednotné nouzové číslo 112. Snížili jsme hodnotu maximálních sazeb za příchozí a odchozí hovory, přičemž jsme u operátorů zachovali marži. Také jsme zakázali operátory, kteří nadále používají postup, který spočívá v tom, že uživatelům v zahraničí účtují, když jim někdo pouze zanechá hlasovou zprávu.

Na závěr bych chtěla poděkovat svým kolegům z ostatních politických skupin, komisaře Redingové a jejímu personálu, velvyslankyni Reinišové a zástupcům českého a francouzského předsednictví, Radě, a nesmím zapomenout na náš vlastní personál v Evropském parlamentu – chci jim poděkovat za všechno úsilí, které v tak krátkém čase vyvinuli, a za společnou práci odvedenou proto, aby mohly miliony občanů toto léto využívat přijatelných roamingových sazeb.

Viviane Reding, členka Komise. – Paní předsedající, naprosto souhlasím s paní zpravodajkou, jíž bych chtěla poblahopřát k rychlé účinné práci, kterou odvedla.

Stojíme zde tváří v tvář překážce svobody pohybu, neboť pokud jsou občané trestáni na svých účtech za telefon, jakmile překročí hranici, pak skutečně nejde o onen vnitřní trh, o který usilujeme a který chceme vybudovat. Abychom tedy občanům zajistili tuto svobodu pohybu, musíme tyto překážky odstranit. Týkají se mnoha lidí. V Evropské unii využije svého mobilního telefonu k roamingové službě alespoň jednou ročně při pobytu v zahraničí zhruba 150 milionů občanů, a tyto občané za to také musí platit. Jde o studenty, turisty a rekreanty, avšak jde také o přeshraniční pracovníky, novináře a obchodníky, kteří jsou v důsledku vysokých cen za komunikaci znevýhodněni.

Děkuji proto Evropskému parlamentu, že v takové rychlosti zareagoval na návrh Komise. Myslím, že se nám podařilo uvést návrh do praxe ve vůbec nejkratším čase, jaký kdy Evropská unie zažila – od podání návrhu k účinnosti zde je pouze sedm měsíců. Je to první návrh svého druhu a je to první návrh svého druhu v zájmu evropských spotřebitelů.

Chtěla bych říci pouze pár slov k tomu, čeho se podařilo dosáhnout v prvním roamingovém balíčku. Pokud jde o hlasový roaming, z hlediska občana bylo dosaženo 60% snížení ceny a z hlediska odvětví bylo dosaženo 30% nárůstu ve využívání této služby. Celé odvětví – a to je také zajímavé – zaznamenalo stálý růst míry vybavenosti občanů mobilními telefony. Nyní máme v Evropě vybavenost občanů mobilními telefony

v průměrné hodnotě 119 %. To je absolutní světový rekord a s tím, jak ceny za roaming klesají, přináší těm občanům, kteří používají mobilní telefon, svobodu. Přináší také dobré zisky celému odvětví, neboť využívanost jeho služeb stále stoupá. Zároveň klesají vnitrostátní ceny. Protože se Barrosova Komise této otázky energicky chopila, domácí ceny za komunikaci mobilními telefony poklesly zhruba o 35 %. To je odpověď těm, kdo říkají, že pokud snížíme ceny za roaming, vzrostou ceny za vnitrostátní služby. Není tomu tak. Statistiky ukazují přesný opak.

Nyní pokročíme o další krok – nejprve samozřejmě v oblasti hlasového roamingu. Myslím, že je velmi dobře, že pokračujeme ve snižování maximálních cen, aby tak mohlo docházet k hospodářské soutěži v rámci těchto limitů. Je velmi důležité, že k tomu připojujeme také roaming textových zpráv, neboť jich je každý den v Evropské unii odesláno 2,5 miliardy. Hodnota zisku z tohoto objemu poskytnutých služeb je v celém odvětví zhruba 800 milionů EUR. Kdo však tyto textové zprávy posílá? Zejména naše mládež – 77 % osob ve věku 24 let a méně používá v zahraničí textové zprávy, protože je to pro ně jednodušší a vyjde je to levněji. Když tedy musí platit při využívání roamingu cenu, která je ve srovnání s náklady operátora mimořádně vysoká, jsou poškozovali. Dobrá tedy – snížíme tyto ceny tak, aby se posílání textových zpráv stalo běžnou věcí bez ohledu na to, zda jste doma, nebo v sousední zemi. Pro spotřebitele to bude znamenat obrovský přínos. Snížení cen – o němž bude Parlament zítra hlasovat – znamená v případě textových zpráv 60 %. Pokud jde o účtování za sekundu u roamingových hovorů – jednoduše řečeno, nenuťte lidi platit za něco, co nepoužili, a nechte si platit pouze za to, co zákazník skutečně využil. Snížíme také dnešní skrytou 24% sazbu, aby tak lidé platili pouze za to, co skutečně spotřebovali. A pokud jde o datový roaming, věříme, že se tato oblast v budoucnu bude vyvíjet.

Avšak zatímco chceme takový vývoj, který by umožňoval, aby mohli lidé bez ohledu na to, kde se nacházejí, stahovat filmy, novinové články či fotografie a posílat je přátelům, dnes se za tyto služby platí šokující ceny. Obdržela jsem kopie účtů, kdy lidé byli tři nebo čtyři dny v jiné zemi a musí zaplatit několik tisíc EUR jen proto, že si stáhli svůj oblíbený televizní pořad či novinový článek, na jehož sledování jsou zvyklí. Toto nyní skončí, a to také proto, že v novém nařízení bude zahrnuta funkce „mezí limit“, který se od 1. července 2010 stane standardním limitem, který se automaticky použije za účelem ochrany spotřebitele.

Je to tedy velký den pro Evropu a pro evropské spotřebitele. Děkuji Parlamentu, který pracoval velmi rychle. Myslím, že lidé venku pochopí, že tento Parlament pracuje pro občany.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: MAREK SIWIEC

Místopředseda

Syed Kamall, *navrhovatel stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele*. – Pane předsedající, mohu nejprve poděkovat stínovým zpravodajům Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele, a to ze všech politických skupin, jejich personálu a poradcům? Myslím, že můžeme být ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele hrdi na to, že jsme dosáhli shody v otázce vyšší transparentnosti a způsobů, jak konečně odstranit problém šoku z účtů. Fenomén šoku z účtů nebyl dobrý pro reputaci mobilních operátorů, ale – co je důležitější – šok z účtů nebyl dobrý pro spotřebitele.

Pokud však jde o stanovování cenových limitů, mám stále ještě některé obavy. Musíme se tázat, kteří spotřebitelé budou mít prospěch z cenových limitů podle sovětského vzoru. Vzhledem k tomu, že roamingu skutečně využívá nanejvýš 35 % uživatelů a že podíl těch, kdo využívají roamingu pravidelně, je ještě mnohem nižší, a vzhledem k tomu, že jak připustila sama paní komisařka, z této právní úpravy bude mít největší prospěch úzká skupina privilegovaných spotřebitelů, jako jsou úředníci Komise, poslanci Evropského parlamentu, lobbyisté a obchodníci, doufejme, že neokrádáme chudé, aby měli za jejich peníze bohatí levnější volání.

Manolis Mavrommatis, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (EL) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, chtěl bych nejprve poblahopřát jak zpravodajce paní Váleanové, tak zpravodaji u prvního nařízení o roamingu panu Rübigovi, k vynikající spolupráci, kterou navázali s Výborem pro kulturu a vzdělávání, v němž jsem působil jako navrhovatel, a to ve věci, která přirozeně zajímá 150 milionů spotřebitelů a celé telekomunikační odvětví.

Poté, co bylo před dvěma lety úspěšně zavedeno první nařízení, byl Evropský parlament vyzván, aby přijal revidované nařízení, které by se týkalo i cen za textové zprávy a přenos dat.

Chtěl bych učinit osobní komentář k přínosům nového nařízení, a to zejména pro obchodní cestující. Velký podíl na využívání funkce stahování souborů do mobilního telefonu mají například pracovníci v oblasti médií.

Revidované nařízení bude působit jako bezpečnostní pojistka proti nadměrným a nekontrolovaným sazbám, které nyní vnucují společnosti podnikající v mobilní telefonii, jak uvedla paní komisařka. Z toho důvodu si myslím, že pokud Evropský parlament zprávu schválí, bude to jeho další vítězství v boji za ochranu spotřebitelů a další velký krok, který vdechne vnitřnímu trhu novou energii.

Závěrem chci říci, že věřím a doufám, že dojde-li ke shodě mezi orgány, vstoupí toto nařízení v platnost již v létě, aby tak byli lidé, kteří cestují, chráněni před veškerými obskurními poplatky a předražováním ze strany telefonních společností.

Paul Rübig, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Děkuji vám, pane předsedající. Chtěl bych poblahopřát zejména zpravodajce paní Văleanové, avšak také paní komisařce Redingové, která projevila při jednáních o druhém nařízení o roamingu velké odhodlání. Domnívám se, že tato jednání, a samozřejmě také cíl srovnat vnitrostátní ceny a ceny, které platíme v ostatních jiných evropských zemích, na stejnou úroveň, znamenají významný krok vpřed.

Je také dobře, že vnitrostátní regulační orgány mají nyní pravomoc také pro oblast roamingu, a převezmou tedy úlohu kontroly a monitoringu, což nám celkem prostě přinese větší transparentnost. Transparentnost je pro fungování trhu životně důležitá. Až dosud je v různých oblastech transparentnosti nedostatek a dochází také k nestoudnému zneužívání trhu.

Není správné, že se za datový roaming žádá až tisíckrát vyšší částka, jak tomu často v praxi je. Účtování za sekundu u příchozích hovorů přinese v budoucnu také nezpochybnitelný pokrok a bude znamenat pro evropské občany přínos v oblasti nákladů.

David Hammerstein, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, když trh nefunguje, je třeba zasáhnout. Opět jsme prolomili další tabu – volný trh není posvátný, a to tím spíše v čase krize, kdy zejí kapsy evropských spotřebitelů větší prázdnotou než kdykoli předtím.

Tato dohoda, jejímž cílem je stanovit meze přehnaným cenám volání a posílání textových zpráv v roamingovém režimu, prospěje spotřebiteli, komunikaci mezi evropskými zeměmi a užitečné a pozitivní Evropě.

Účty za telefon se milionům evropských občanů sníží, anebo může na druhou stranu dojít k opaku – když bude stát textová zpráva pouhých 11 centů, lidé budou moci posílat textové zprávy celý den, a nakonec tak možná utratí stejnou částku.

Obzvláště pozitivní jsou opatření v oblasti přenosu dat, mezi něž patří účtování za sekundu po uplynutí prvních třiceti sekund. Maximální cena za textovou zprávu a zaslání dat by mohla být o něco nižší, avšak abychom mohli dosáhnout dohody, tento kompromis jsme učinili.

Chtěl bych poděkovat komisařce Redingové, paní Văleanové a zpravodajům ze všech skupin, jelikož jsme poskytli výborný příklad toho, jak Evropská unie koná v čase krize.

Předsedající. – Můžeme tedy skončit na veselou notu, což je velmi důležité, a to zejména před volbami. Nyní vyzývám paní Țicăuovou, aby vystoupila v postupu „catch-the-eye“.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Pane předsedající, paní komisařko, chtěla bych svým kolegům poblahopřát k práci, kterou vykonali, a ke zprávě, kterou zpracovali. Evropský parlament v každém případě pracuje ve prospěch evropských občanů. Také připomínám, že během rozpravy, kterou jsme vedli o snižování sazeb roamingu u mobilních telefonů přede dvěma lety, se rozvinula velmi široká diskuse. Těší mě, že se při této příležitosti nevyskytla žádná protichůdná stanoviska. Všichni jsme totiž snížení sazeb rychle vzali za své. Chtěla bych říci, že si myslím, že je velmi důležité stávající sazby v oblasti mobilní telefonie nadále snižovat, a to o větší částky a jak u odchozích, tak u příchozích hovorů. Obzvláště důležité je však snižování sazeb za textové zprávy.

Neděláme to totiž jen pro mladou generaci, nýbrž pro každého, kdo cestuje po Evropské unii. Toto opatření je na jednu stranu prostředkem k ochraně spotřebitelů, ale zároveň je dobrým příkladem toho, jak lze regulovat trh ve prospěch občanů Evropy.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, mobilní telefon a internet se staly symbolem mobility a inovace. Občané by tedy měli mít široký a snadný přístup k telekomunikačním službám. Navzdory četným výzvám paní komisařky jsou ceny roamingových textových zpráv stále v průměru výrazně vyšší a výrazně převyšují ceny za tytéž služby ve vnitrostátním režimu. Musíme usilovat o změnu situace. V tomto smyslu velmi vysoce hodnotím práci, kterou Komise a paní komisařka vykonaly.

Situace v oblasti internetu je podobná. Proč má být používání internetu přes mobilní telefon luxusem? Všichni jsme pro to, aby byl zajištěn co nejširší přístup k internetu. Snížení cen za služby datového roamingu by v tomto ohledu jistě pomohlo. Je to důležité, neboť tato problematika se týká z velké míry té nejmladší skupiny v naší společnosti.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Pane předsedající, těší mě, jakým směrem se ubíráme. Mám na mysli radikální snížení cen roamingových hlasových hovorů a za přístup k internetu. To je první krok, a myslím, že další budou následovat. Jde o faktory, které mohou urychlit naplnění Lisabonské strategie. Je to důležité pro potřeby vzdělávacího procesu a pro mladou generaci. Je důležité, aby byly služby provozované přes internet dostupné lidem, kteří jsou poměrně chudí, a těm, kdo mají nízké příjmy. Ubíráme se správným směrem. Nová opatření budou jistě uvítána s radostí. Chtěl bych Komisi poděkovat.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Chtěl bych vyslovit upřímné blahopřání zpravodajce a komisařce. Paní komisařko, před několika lety jsem vám řekl, že jsem nerad trestán za to, že v zahraničí telefonuji. Neočekával jsem, že mé postavení coby spotřebitele dozná tak brzy změny, jak se děje zejména touto směrnicí.

Tato směrnice je důkazem, že Evropská unie je schopna používat svých společných politik k budování užšího vztahu se svými občany tím, že jim přinese prospěch tam, kde to nejvíce pociťí – v jejich peněženkách. Tato směrnice znamená více Evropy, větší konkurenceschopnost a jednotnou ekonomiku, a podle mě jde o jeden z klíčových úspěchů Komise a Parlamentu v současném funkčním období. Mým jediným přáním je, abychom i v dalším funkčním období jednali ve stejném duchu a věnovali spotřebiteli tutéž pozornost. Ještě jednou blahopřeji a velmi vám děkuji.

Viviane Reding, členka Komise. – Pane předsedající, chtěla bych především poděkovat poslankyním a poslancům, kteří odvedli vynikající práci. V první řadě samozřejmě zpravodajce paní Văleanové, avšak také zpravodajům ostatních výborů, stínovým zpravodajům a předsedům skupin. Umožnili, aby se během pouhých sedmi měsíců stal skutečností velmi důležitý návrh, který se týká volného pohybu občanů a snížení přemrštěných sazeb. Myslím, že to je velká chvíle pro vnitřní trh. Je to velký okamžik, který občanům ukazuje, že je poslanci Evropského parlamentu berou vážně.

Pokud dovolíte, chtěla bych nicméně říci – s veškerou úctou například k panu Kamallovovi –, že když trh nefunguje, je na politické reprezentaci, aby zasáhla. Ráda bych, aby mi někdo v tomto Parlamentu vysvětlil, jak je možné říci, že trh funguje, když náklad, který vynaloží operátor na přenesení textové zprávy z jedné země do druhé, je méně než 11 centů, zatímco průměrný uživatel musí zaplatit více než 28 centů. V tom případě něco nefunguje.

Stanovíme-li tedy nyní limit 11 centů, myslím, že zbývá spousta prostoru k manévrování; zbývá spousta prostoru k rozvoji hospodářské soutěže. Stejně jako většina z vás v tomto Parlamentu, i já bych si přála, aby trh fungoval, a abychom tak toto nemuseli dělat. Nuže doufejme, že to v budoucnu už nebudeme muset dělat znovu a že po tomto rozhodnutí začne trh skutečně fungovat v zájmu celého odvětví, v zájmu občanů, v zájmu svobody pohybu a v zájmu vnitřního trhu, kde může každý občan cestovat, aniž by ho pak ztrestal účet za telefon.

Adina-Ioana Vălean, zpravodajka. – (RO) Snížení roamingových sazeb je naprosto nezbytné. Všichni bychom se shodli, že trh nefunguje. Mohli bychom dále diskutovat o způsobu, jakým regulaci provést.

Způsob, který projednáváme nyní, je návrh Komise na stanovení určitých maximálních sazeb. Je to ten nejlepší možný způsob? Nevíme, avšak je to jediná možnost, kterou máme nyní k dispozici. Doufám, že v budoucnu dokážeme nalézt alternativní metody.

Chtěla bych k celé věci závěrem říci ještě jedno. Nesmíme dopustit, aby byl vyvolán dojem, že celé odvětví mobilní telefonie bezohledně vykořisťuje spotřebitele. Taková představa by mohla být nebezpečná, jelikož toto odvětví je úspěšné, což se odráží v tvorbě pracovních míst, významném příspěvku do rozpočtů a technologických inovacích. Z toho důvodu se domnívám, že je důležité, abychom my, kteří regulujeme trh, necítili jednoznačné uspokojení nad prací, kterou jsme vykonali, a abychom usilovali o další zlepšení, díky nimž by bylo možno dosáhnout dlouhodobě prospěšných dopadů.

Chtěla bych poděkovat všem, kdo se na této zprávě podíleli, a doufám, že budeme mít další příležitost k diskusi o tomto tématu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu dne 22. dubna 2009.

19. Udělení absolutoria za plnění rozpočtu v roce 2007 (hlasování proběhne ve čtvrtek) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

– A6-0168/2009, kterou předkládá pan Audy jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu EU na rozpočtový rok 2007, oddíl III – Komise – výkonné agentury (SEK(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC)),

– A6-0159/2009, kterou předkládá pan Liberadzki jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu sedmého, osmého a devátého Evropského rozvojového fondu na rozpočtový rok 2007 (KOM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC)),

– A6-0184/2009, kterou předkládá pan Casaca jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl I – Evropský parlament (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC)),

– A6-0151/2009, kterou předkládá pan Sørensgaard jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu na rozpočtový rok 2007, oddíl IV – Soudní dvůr (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC)),

– A6-0152/2009, kterou předkládá pan Sørensgaard jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl V – Účetní dvůr (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC)),

– A6-0155/2009, kterou předkládá pan Sørensgaard jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC)),

– A6-0153/2009, kterou předkládá pan Sørensgaard jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl VII – Výbor regionů (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC)),

– A6-0156/2009, kterou předkládá pan Sørensgaard jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl VIII – Evropský veřejný ochránce práv (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC)),

– A6-0154/2009, kterou předkládá pan Sørensgaard jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl IX – Evropský inspektor ochrany údajů (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC)),

– A6-0157/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské nadace odborného vzdělávání na rozpočtový rok 2007 (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC)),

– A6-0158/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací na rozpočtový rok 2007 (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC)),

– A6-0160/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské policejní akademie na rozpočtový rok 2007 (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC)),

– A6-0161/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské jednotky pro soudní spolupráci na rozpočtový rok 2007 (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC)),

- A6-0162/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro léčiva na rozpočtový rok 2007 (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC)),
- A6-0163/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro leteckou bezpečnost na rozpočtový rok 2007 (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC)),
- A6-0164/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského úřadu pro dohled nad GNSS na rozpočtový rok 2007 (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC)),
- A6-0165/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro železnice na rozpočtový rok 2007 (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC)),
- A6-0166/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie na rozpočtový rok 2007 (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC)),
- A6-0167/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro námořní bezpečnost na rozpočtový rok 2007 (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC)),
- A6-0169/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro obnovu na rozpočtový rok 2007 (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC)),
- A6-0170/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí za rozpočtový rok 2007 (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC)),
- A6-0171/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro životní prostředí na rozpočtový rok 2007 (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC)),
- A6-0172/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského úřadu pro bezpečnost potravin na rozpočtový rok 2007 (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC)),
- A6-0173/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek na rozpočtový rok 2007 (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC)),
- A6-0174/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na rozpočtový rok 2007 (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC)),
- A6-0175/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost na rozpočtový rok 2007 (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC)),
- A6-0176/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Agentury Evropské unie pro základní práva na rozpočtový rok 2007 (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC)),
- A6-0177/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání na rozpočtový rok 2007 (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC)),
- A6-0178/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Překladačského střediska pro instituce Evropské unie na rozpočtový rok 2007 (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC)),

– A6-0179/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o udělení absolutoria za plnění rozpočtu Agentury Společenství pro kontrolu rybolovu na rozpočtový rok 2007 (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC)), a

– A6-0148/2009, kterou předkládá pan Fjellner jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o finančním řízení a kontrole agentur EU (2008/2207(INI)).

Jean-Pierre Audy, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, pane Kallasi, dámy a pánové, především bych chtěl vyjádřit svůj dík panu Kallasovi a jeho kolegům v Komisi za to, s jakou pozorností sledovali práci Parlamentu při postupu udělování absolutoria za plnění rozpočtu Evropské komise a výkonných agentur v roce 2007. Mé díky patří i administrativním službám.

Rovněž bych chtěl ocenit práci, kterou odvedl Evropský účetní dvůr pod vedením svého předsedy Vítor Caldeiry. Měl k dispozici omezené prostředky vzhledem k rozsahu úkolu, který měl splnit.

Rád bych se v několika větech vyjádřil k souvislostem tohoto absolutoria. Rok 2007 byl prvním rokem, kdy platila řada nových pravidel v souladu s novým víceletým finančním rámcem na období 2007–2013. Udělení absolutoria v roce 2007 bylo rovněž posledním absolutoriem Komise ve stávajícím složení, která na počátku svého funkčního období přislíbila – jistě si na slova vašeho předsedy pamatujete, pane komisaři – že získá kladné prohlášení Evropského účetního dvora.

Přesto již po 14 let vydává Účetní dvůr záporné prohlášení o legalitě a řádnosti podkladových operací ve většině oblastí výdajů a poukazuje na to, že se v nich v různé míře vyskytují zásadní chyby, ačkoliv výjimku k naší radosti tvoří oblasti administrativních výdajů a konsolidovaných účetních uzávěrek, jimž bývá udělováno kladné prohlášení o věrohodnosti.

Rok 2007 byl v neposlední řadě i rokem, kdy proběhlo poslední hlasování o udělení absolutoria před konáním voleb do Evropského parlamentu. Cílem mé zprávy, s ohledem na zmíněné skutečnosti a nehlédě na řadu výhrad k řízení finančních prostředků Společenství, které jsem v návrhu usnesení vyjádřil, bylo provést analýzu postupu udělování absolutoria a přispět ke splnění nelehkého úkolu dosáhnout kladného prohlášení o věrohodnosti, přičemž jsem si vědom toho, jaká omezení s sebou přináší. Z toho důvodu netrpělivě očekávám, až Komise, politické skupiny a moji kolegové, kteří zde mají vystoupit, vyjádří svá stanoviska.

Nyní, když je práce na této záležitosti dokončena, mám smíšené pocity: na jednu stranu jsem přesvědčen, že se situace zlepšuje, avšak v nedostatečné míře a ne dost rychle, na straně druhé je zároveň jasné, že stav, kdy Evropský účetní dvůr již po 14 let nevydal kladné prohlášení o věrohodnosti a Evropský parlament bez ohledu na to udělení absolutoria schvaluje, je neudržitelný.

Evropští občané získají názor, že Parlament neplní svoji dohlížecí funkci korektně. Z toho důvodu navrhuji, aby s ohledem na vážnost situace byla neprodleně uspořádána interinstitucionální konference. Zúčastnili by se jí všichni, kteří se podílí na řízení a sledování finančních prostředků Společenství a jejím účelem by bylo zahájení komplexní diskuse, která by přispěla k přípravě reformu, jež budeme muset provést, chceme-li v nejbližší době dosáhnout kladného prohlášení o věrohodnosti. Těším se, až zde zazní důvody, kvůli nimž se některé politické skupiny staví proti uspořádání této diskuse.

Zvláštní pozornost je rovněž třeba věnovat úloze členských států, které spravují přibližně 80 % rozpočtu Unie. Je známou skutečností, že největší počet problémů vzniká v souvislosti se sdíleným řízením. Ještě k tomuto tématu – s politováním sleduji, že místo pro Radu dnes zůstalo prázdné; současné politické problémy v České republice nejsou dostatečným vysvětlením pro nedůslednost politického přístupu Rady, nechceme-li si její nepřítomnost vykládat jako lhostejnost nebo dokonce nezájem.

V souvislosti se zprávou o sdíleném řízení ze strany členských států chci zdůraznit, že důležitou roli hrají nejen prohlášení o vnitrostátní správě, ale i výroční souhrny, které jsou významnými prvky vedoucími k dosažení kladného prohlášení o věrohodnosti.

Dále v souladu s článkem 248 Smlouvy navrhuji, aby byla posílena spolupráce mezi vnitrostátními kontrolními orgány a Evropským účetním dvorem v oblasti kontrol sdíleného řízení.

Navrhuji, abychom zvážili možnost, že by vnitrostátní kontrolní orgány, v postavení nezávislých externích auditorů, vydávaly v souladu s mezinárodními auditorskými standardy vnitrostátní auditorská potvrzení o řízení finančních prostředků Společenství. Potvrzení by byla předávána vládám členských států s cílem použít je v průběhu postupu udělování absolutoria, a to podle vhodných interinstitucionálních procesů, jež je třeba zavést.

Na závěr bych, pane předsedající, chtěl vyjádřit svůj údiv nad tím, že v konsolidovaných výročních uzávěrkách je uvedena záporná hodnota čistých aktiv ve výši 58 miliard EUR a navrhuji, abychom zvážili zřízení důchodového fondu, jehož cílem by byla externalizace 33,5 miliard EUR příslibených na zaměstnanecký důchod.

Uzavřu tím, že dle mého názoru nastal čas na reformu našeho systému, a domnívám se, že musí vycházet z hlubokého a otevřeného dialogu mezi všemi, kteří se na rozpočtu podílí.

Bogusław Liberadzki, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, hovoříme o Evropském rozvojovém fondu, který se týká afrických, karibských a tichomořských států. Z našeho hlediska tyto státy nejsou standardními regiony, nepředstavují klasické státy s obvyklými problémy. Co se týče uplatnění fondu, zaznamenali jsme nárůst plateb a splněných závazků, což znamená i zvýšení účinnosti. To je nepochybně kladný vývoj a tím bych chtěl začít.

Fond měl dvě části: část, kterou spravovala Evropská komise, a druhou pod vedením Evropské investiční banky. Část spadající pod Komisi je předmětem této rozpravy o udělení absolutoria, avšak část, kterou řídí Evropská investiční banka, je z absolutoria vyňata, což je téma, k němuž se vrátím později.

Naše rozprava vychází ze stanoviska Evropského účetního dvora. Ten jednoznačně uvedl, že operace uskutečněné v souvislosti s příjmy a závazky na daný rozpočtový rok jsou ve svém souhrnu legální a správné, upozornil však na vysoké svěřenecké riziko spojené s rozpočtovou podporou, které je důsledkem „dynamické interpretace“ kritérií způsobilosti Komisi. Audit však odhalil „významnou míru chyb“ – s tím souhlasím – a zjistil, že je nezbytné neprodleně zlepšit systémy dohledu a kontroly. Možnosti vedoucí ke zlepšení existují a my sdílíme tento názor.

Vzorek, který byl vybrán pro audit, zahrnoval šest států a 250 transakcí. Významným zjištěním byla například skutečnost, že Komise stále není schopna dodat úplné účetní informace. Víťame její prohlášení, že v únoru roku 2009 bude zaveden nový počítačový systém. Věřím, že komisař toto prohlášení potvrdí.

Další velmi důležitou otázkou je rozdíl mezi činy a slovy při přípravě smluv. Jejich příprava a podpis jsou zdrojem mnoha nejasností. Komise musí tuto oblast objasnit, zejména z toho důvodu, že i státy AKT k ní přistupují různě. Z pohledu Evropského parlamentu považujeme za velmi důležité, aby posuzování řádnosti neprobíhalo zpětně, ale aby mělo podobu průběžného dohledu a kontroly, což nám umožní zabránit možným nesrovnalostem. Rovněž nám to usnadní posuzování přínosů z přidělených finančních prostředků. Nejedná se pouze o prokázání správnosti účtů, je rovněž nutné zjistit, do jaké míry bylo dosaženo cíle, a v souvislosti s tím bych chtěl poukázat na nezbytnost spolupráce s vnitrostátními parlamenty, které v této záležitosti mají největší přehled. Jde tedy o spolupráci s orgány, vládami a občanskou společností.

Zdá se, že jedním z obzvláště důležitých prvků je otázka dohledu nad finančními prostředky spravovanými Evropskou investiční bankou. Evropská investiční banka je v našich očích stále subjektem, nad kterým nelze uplatnit kontrolu. Ve zprávě jednoznačně uvádíme, že Evropská investiční banka měla k dispozici částku 2,2 miliardy EUR. Byly to veřejné peníze, nikoli prostředky z finančních trhů. Zdá se tedy, že Evropská investiční banka je nejméně demokratickou institucí, která přesto disponuje veřejnými finančními prostředky.

Na závěr bych chtěl poděkovat panu komisaři za spolupráci v průběhu jeho funkčního období. Pane Łuckiewiczzi, přijmete naše díky za Účetní dvůr. Rovněž děkuji svým kolegyním a kolegům z Výboru pro rozvoj a Výboru pro rozpočtovou kontrolu pod efektivním vedením pana Bösche.

Paulo Casaca, zpravodaj. – (PT) Pane předsedající, pane Kallasi, pane Bösch, dámy a pánové, stojíme před završením nehloubkovější reformy v historii Evropského parlamentu. Její součástí bylo vytvoření statutu poslanců i jejich asistentů, ukončení nepřijatelných rozdílů v oblasti platů jednotlivých poslanců, změna neprůhledného systému proplácení našich cestovních výdajů a diskriminačního systému důchodového pojištění.

Jako zpravodaj pro udělení absolutoria účtům Parlamentu, jako člen Výboru pro rozpočtovou kontrolu po deset let a jako mluvčí Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu jsem hrdý na to, čeho jsme dosáhli, a domnívám se, že nežádám příliš, pokud chci, aby veřejnost tyto změny zaregistrovala, neboť je sama důrazně požadovala.

S tím vědomím i dnes zcela podporuji naprostou transparentnost při využívání veřejných finančních prostředků. V tom ohledu v plné míře souhlasím s Evropským veřejným ochráncem práv. I dnes se stavím proti tomu, aby veřejné finanční prostředky napravovaly důsledky rizikových transakcí jednotlivců. I dnes

jsem proti systému dobrovolného důchodového pojištění, který nepočítá s rozdílnou výší platů, což vede k nespravedlivému zacházení.

Zobecnování, které vede ke zcela špatným závěrům, považuji za nepřípustné, jako například tvrzení, že všichni poslanci mají nárok na dva důchody.

Jako autor této zprávy bych chtěl zdůraznit, že po deseti letech v Evropském parlamentu a po kratších obdobích, kdy jsem byl poslancem portugalského parlamentu a regionálního parlamentu na Azorských ostrovech, opouštím svůj úřad a nemám jednoznačně nárok na žádný důchod, ať už na úrovni vnitrostátní, regionální nebo evropské.

Po této stránce musím upozornit na nesprávnost přesvědčení těch, kteří se domnívají, že odebereme-li představitelům Unie jejich práva, jež se v našich společnostech nijak neliší, pomůžeme tak zlepšit situaci v Evropě.

Je tomu právě naopak a já jsem přesvědčen, že jedinou možností, jak překonat nedůvěru v představitele členských států, je v největší míře omezit vytváření pravidel pro poslance, neboť právě oni zodpovídají za jejich schválení. Dokonce se domnívám, že jediná záležitost, kterou se měl Parlament zabývat, bylo schválení relativního postavení poslanců Evropského parlamentu v evropském administrativním rámci.

S politováním konstatuji, že v minulosti nebyl v důchodovém systému jednoznačně stanoven rozdíl mezi veřejnou povinností a osobním zájmem, chtěl bych však ocenit práci všech, kteří se neúnavně zasazovali o řádnost a transparentnost evropských účtů, především mých kolegů a kolegů ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu.

V této sněmovně chci vyjádřit své upřímné uznání všem jejím členkám a členům a přání, aby práce, kterou náš výbor doposud odvedl, pokračovala i v následujícím funkčním období se stejným úsilím a odhodláním vytvořit Evropu, která bude přísná a spravedlivá a nabídne vysokou míru solidarity.

Parlament, který bude zvolen v červnu, bude pracovat v souladu s pravidly, jež jsou transparentnější a spravedlivější, což je dnes pro nás všechny důvod k oslavám.

Předsedající. – Nyní vystoupí pan Fjellner. Zpravodaj, pan Søndergaard, se k nám připojí později, neboť jeho let byl opožděn, poté dostane slovo.

Christofer Fjellner, zpravodaj. – (SV) Pane předsedající, cením si toho, že jste se alespoň pokusil všechny decentralizované agentury vyjmenovat. Je jich samozřejmě celá řada. Jsem toho názoru, že pro agentury EU je udělení absolutoria o to významnější, neboť jejich počet narostl. Došlo rovněž k navýšení rozpočtu a počtu zaměstnanců.

Nyní EU čítá 27 agentur, z původního počtu jedenácti v roce 1995. V roce 2007 byl rozpočet všech agentur v celkové výši 1 243 500 000 EUR. V roce 1995 byl průměrný rozpočet jedné agentury 7 milionů EUR, nyní tato částka přesahuje 22 milionů EUR. Nárůst počtu zaměstnanců byl obdobně dramatický. V roce 1995 v každé agentuře pracovalo 38 osob. Dnes je to 155. Dle mého názoru stojí tento nárůst za pozornost a je třeba se jím zabývat, konkrétně otázkou, zda jsou agentury vhodným nástrojem a zda je takový nárůst úměrný. Klade větší požadavky i na nás při hodnocení rozpočtu, neboť nám zabírá více času a energie.

Z toho důvodu jsme rozhodli, že se budeme v jednotlivých zprávách zabývat 21 z celkového počtu agentur a zároveň vypracujeme horizontální zprávu, v níž zmíníme problémy, se kterými se potýká většina agentur.

S potěšením vám mohu sdělit, že většina agentur od Účetního dvora obdržela bezproblémové prohlášení o důvěryhodnosti. Podléhají tedy správnému řízení. Zároveň však řada z nich – v podstatě téměř všechny – čelí závažným problémům s přebytky a s dodržováním finančního nařízení a služebního řádu, a to již po mnoho let. Tyto nedostatky je třeba promyslet, i z toho důvodu, že je kritizujeme každý rok znovu, a ještě jsme nezaznamenali jakoukoli změnu k lepšímu. Znamená to, že musíme zvážit a nalézt způsoby, jak dosáhnout zodpovědného přístupu těchto agentur a jak je spravovat. V horizontální zprávě tedy mimo jiné navrhuji, aby v případě, že agentury nevyužívají rozpočet v dostatečné míře nebo nejsou schopny obsadit všechna volná místa, bylo zavedeno určité snížení. Mezi další návrhy patří zavedení „společných podpůrných služeb pro agentury EU“, jež by menším agenturám pomáhaly se zatěžujícími administrativními úkoly. Považuji je za nesmírně významný.

Tento rok jsme se zaměřili konkrétně na čtyři agentury, které od Účetního dvora obdržely nedostatečné prohlášení o důvěryhodnosti a jejichž problémy jsou obzvláště závažné. Evropská policejní akademie, Úřad

pro dohled nad evropským globálním navigačním družicovým systémem – který je většinou nazýván Galileo –, Evropská agentura pro železnice a Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (FRONTEX). S potěšením mohu oznámit, že třem z nich – Galileu, agentuře pro železnice a agentuře FRONTEX – bylo možné, po přezkoumání veškerých poskytnutých informací, udělit absolutorium.

Bohužel, agentura CEPOL, tedy Evropská policejní akademie, sice předložila řadu informací, avšak ani zdaleka ne všechny. Z toho důvodu jí doposud nemůžeme udělit absolutorium. Přetrvávajícím problémem je skutečnost, že finanční prostředky od daňových poplatníků EU jsou využívány na osobní účely, jako jsou nákupy nábytku, soukromé telefonní hovory z mobilních telefonů a cestování za soukromým účelem. Žádali jsme o informace v těchto věcech, ale neobdrželi jsme je v celé míře. Já i výbor, k němuž patřím, tedy navrhuje odklad udělení absolutoria do doby, kdy CEPOL předloží v této záležitosti veškeré informace. Rovněž probíhá vyšetřování v Evropském úřadu pro boj proti podvodům týkající se této agentury. Je to závažná záležitost a je třeba dát najevo, že ji bereme vážně a že se dostaneme k jádru věci. Z toho důvodu jsme odložili udělení absolutoria. Tento krok jsem neucinil rád, trvám však na tom, že byl jediným zodpovědným řešením. K udělení absolutoria potřebujeme mít k dispozici veškeré informace.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, již po páté zde stojím v době, kdy se připravujete na hlasování o usnesení Komise o udělení absolutoria. A již po páté musím připustit, že přes nepochybný pokrok v plnění rozpočtu jsme stále nedosáhli kladného prohlášení o věrohodnosti.

V návrhu usnesení (článek 58) zpravodaj...

Místopředseda Komise. – (FR) „Žádá Komisi, aby neprodleně předložila návrhy, jež by vedly k dosažení cíle získat pozitivní prohlášení o věrohodnosti účetnictví.“

Místopředseda Komise. – „Neprodleně“ tedy jeho požadavku vyhovím.

Uvedu tři skutečnosti, které jsou dle mého názoru příčinou toho, že jsme nedosáhli kladného prohlášení o věrohodnosti, ačkoli to byl jeden z cílů, jež si současná Komise vytyčila na počátku svého funkčního období.

Zpočátku jsme pravděpodobně příliš spoléhali na to, že členské státy sdílí naše obavy z negativního dopadu záporného prohlášení o věrohodnosti na veřejnost a politiku, avšak naše výzvy byly respektovány až ve chvíli, kdy jsme je podpořili strategií „výstraha – řešení nebo pozastavení plateb“. Takže na začátku bylo příliš mnoho cukru a málo biče.

Rovněž jsme spíše zastávali postupný vývoj než radikální změnu. Při našem prvním pokusu o nápravu prohlášení o věrohodnosti, například co se týče zjednodušování, jsme radikální řešení nechávali stranou.

Je zjevné, že pět let na náš akční plán nestačí. Až nyní se u některých výsledků začíná projevovat jejich dopad. Příští Komise sklídí výsledky, které by bez našeho akčního plánu nenastaly.

Vaše otázka však zní: „Jakým způsobem a kdy můžete zaručit, že dosáhneme kladného prohlášení o věrohodnosti?“ Za prvé bych chtěl přítomným připomenout, co znamená tzv. „záporné prohlášení o věrohodnosti“.

V souladu se článkem 248 Smlouvy má Účetní dvůr povinnost předložit „prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a řádnosti podkladových operací“. Článek byl na poslední chvíli vložen do Maastrichtské smlouvy bez důkladné rozpravy o jeho důsledcích. Ukázalo se, že je velmi problematický.

Tzv. „záporné prohlášení o věrohodnosti“ je součástí stanoviska Účetního dvora. V něm se uvádí, že v jistých oblastech výdajů se vyskytují chyby, ačkoli v různé míře. Účetní dvůr rovněž uvádí, že naše roční účetní závěrky jsou věrohodné a v mnoha případech se kladně vyjadřuje o našem finančním řízení. Prohlášení o věrohodnosti se tedy nejvíce nijak mimořádně v porovnání s běžným slovníkem stanovisek o auditu.

Potýkáme se však s tím, že výraz „záporné prohlášení o věrohodnosti“ je často předmětem politizace a úmyslně nesprávného výkladu. Musím se tedy přiznat, že mě překvapilo, do jaké míry je nesnadné přesvědčit volené politické představitele a veřejnost o tom, že rozpočtové řízení v Evropské unii je mnohem lepší, než se zdá na základě jedné věty. Z toho důvodu je třeba nějakým způsobem učinit přítrž tomuto škodlivému hodnocení využívání evropských finančních prostředků.

Existují tři možnosti, jimiž bychom ihned dosáhli zaručených výsledků:

První z nich je změna Smlouvy. Její současné znění narušuje představu veřejnosti o rozumném finančním řízení – je to její automatický a téměř nevyhnutelný výklad – již od doby, kdy Maastrichtská smlouva vstoupila v platnost.

V průběhu mezivládní konference o Lisabonské smlouvě jsem se snažil zjistit, zda by bylo možné opravit článek 248 Smlouvy. Společně s Účetním dvorem jsme pátrali po tom, co by pro něj mohlo představovat realističtější úkol, jako je například možnost neprovádět hodnocení rozpočtu každoročně, ale ve tříletých cyklech, a vzít v úvahu skutečnost, že většina programů Komise je víceletých, což dává větší prostor pro včasné opravení chyb. Hovořili jsme o tom s několika vnitrostátními delegacemi – všechny souhlasily, avšak žádná nepřešla k činům.

Druhá možnost: Nyní přejdu k druhé možnosti, která tvoří nejradikálnější zkratku ke kladnému prohlášení o věrohodnosti. V souladu se současnou Smlouvou bychom pravděpodobně měli přestat přidělovat finanční prostředky na systémy řízení, které jsou tak složité, že nemůžeme dodržet nízkou maximální hranici chyb.

Neumíme-li se společně vypořádat se současnou komplikovaností, musíme začít se zjednodušováním. „Zjednodušit“ je pěkné slovo a všichni jej mají v oblibě. Je třeba prověřit miliony transakcí. V Lucembursku je 480 auditorů – ať jsou jakkoli výkonní, pracují ve spleť právním prostředí a v rámci 27 členských států s 23 úředními jazyky – mohou získat dostatek podkladů k tomu, aby každý rok byl schopni vydat prohlášení o legitimitě a řádnosti veškerých podkladových operací ve všech oblastech výdajů?

Chceme-li, aby zjednodušení mělo okamžitý a účinný dopad na chybovost, domnívám se, že to znamená vzdát se v některých oblastech sdíleného řízení. Znamená to, že počet transakcí bude snížen z několika milionů na pár tisíc.

Vezmeme-li příklad strukturálních fondů, bylo by třeba jednoznačně určit ty povinnosti, které jsou nyní sdíleny. Abychom toho dosáhli, mohly by se strukturální fondy změnit v rozpočtovou podporu chudších regionů. Způsobit region nebo členský stát by propojil státní rozpočet s finančními prostředky EU, které by byly vynaloženy prostřednictvím vnitrostátních systémů, spadaly by pod výhradní zodpovědnost ministerstva financí a audit by vykonávaly nejvyšší auditní úřady daných členských států.

Členskému státu by byla z rozpočtu EU vyplacena roční částka a daný stát by se ze svých výsledků zodpovídal vlastním občanům a ostatním členským státům. Pravidla způsobilosti, zadávání veřejných zakázek či absorpční kapacita již nebude evropským problémem.

V tomto radikálním scénáři bychom se zbavili milionů projektů, které jsou příliš malé a komplikované, a vzdálili bychom je na hony daleko od Bruselu. Již by nedocházelo k tomu, že malé nápadité projekty zesměšní euroskeptický tisk!

Třetí možnost: Není-li možné změnit Smlouvu nebo její výklad, mohli bychom zkusit probrat, za jakých okolností je určitá transakce „v pořádku“. Mohli bychom stanovit realistické a nákladově efektivní hranice pro „legálnost a řádnost“.

Je to diskuse o „přijatelném riziku chybovosti“. Účetní dvůr v současné době používá plošně hranici 2 %. Samotný Účetní dvůr již požádal o lepší analýzu rizik a politickou dohodu ohledně přijatelného rizika chybovosti v různých oblastech rozpočtu.

Abychom v této diskusi postoupili, nyní máte před sebou sdělení Komise. Váš zpravodaj navrhuje, abyste sdělení přivítali jako „dobrý metodologický základ“, a vyzývá k další analýze, sběru dat, dialogu a ke konkrétním návrhům. Za podobnou podporu bych byl vděčný a navrhuji, abychom co nejdříve pokročili dále. Zdá se, že i Rada je nyní připravena se zapojit.

Na základě vaší všeobecné politické podpory by Komise nyní chtěla přistoupit k návrhům, jimiž upraví konkrétní výši přijatelné míry rizika chybovosti, pro každou rozpočtovou kapitolu zvlášť. V budoucnosti budete pro každý návrh na výdaje požádáni o „přijetí“ pečlivě propočítané míry rizika, aby Účetní dvůr, jak doufáme, mohl na základě těchto propočtů přizpůsobit svoji hranici rizika chybovosti.

Je třeba začít nyní. Budeme-li čekat na přezkum finančního nařízení, popřípadě na další finanční výhled po roce 2013, neprojeví se to v postupech udělování absolutoria v příštích pěti letech.

Dámy a pánové, připravujete se dnes na hlasování o udělení absolutoria za rok 2007, který je rokem, o němž auditori prohlásili, že veškeré rozpočtové oblasti s výjimkou strukturálních fondů, což je tedy více než 95 % výdajů, neobsahují závažné finanční chyby.

To je doposud nejlepší prohlášení o věrohodnosti, zásadní zlepšení za uplynulý rok, v němž narostly výdaje i počet členských států (EU–27). Naše finanční řízení se stále zlepšuje a i nyní je dostatečně dobré pro udělení absolutoria. Neobstojí však, je-li posuzováno z hlediska dokonalosti.

EU vznikla s cílem přinést mír a prosperitu. Toho zatím dosáhla. Podíváme-li se na institucionální strukturu EU, je pravděpodobné, že u jejího vzniku nestál žádný auditor, a tudíž není dokonalá. Auditní dokonalost je však kdekoli ve světě vzácným jevem.

Děkuji za pozornost a prosím vás, abyste hlasovali ve prospěch udělení absolutoria. Není to jen pro dobrý pocit Komise.

Luca Romagnoli, *navrhovatel stanoviska Výboru pro dopravu a cestovní ruch*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Výbor pro dopravu a cestovní ruch vítá skutečnost, že míra využití prostředků na závazky a platby na projekty TEN-T je stále vysoká a dosahuje téměř 100 %, a rovněž vyzývá členské státy, aby zajistily přidělení přiměřených finančních prostředků z vnitrostátních rozpočtů, jež by odpovídalo tomuto závazku Společenství.

Je však znepokojen nízkou úrovní využití prostředků na závazky na dopravní bezpečnost a na dozorčí orgán pro program Galileo, a nízkou úrovní využití prostředků na platby na vnitřní trh, optimalizaci dopravních systémů a na práva cestujících.

S uspokojením konstatuje, že byla zvýšena maximální míra finanční podpory přeshraničních projektů na 30 % a minimální výše financování na 1,5 miliardy EUR. Dále bych vám chtěl připomenout, že došlo ke zlepšení postupu hodnocení při výběru projektů a že se rozšířilo jejich monitorování, zároveň však vyjadřuji politování nad tím, že nebyla harmonizována struktura popisu prací a nebylo standardizováno monitorování z finančního hlediska.

Jan Andersson, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (SV) Pane předsedající, politika zaměstnanosti je součástí politiky soudržnosti. V této oblasti je stále mnoho závad a nedostatků a k řadě věcí máme výhrady. Přibližně 27 % politiky soudržnosti spadá pod působnost Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Co se týče plateb, většina z nich pochází z období v letech 2000–2006. S potěšením sledujeme, že 100 % prostředků na platby bylo použito v tomto období.

Problematickou záležitostí někdy bývá nedostatek dokumentace k nepřímým nákladům, k nákladům na zaměstnance, a nadhodnocování těchto nákladů. Z toho důvodu jsme vyjádřili svoji podporu pro standardnější způsob vykazování těchto nákladů a lepší kontroly na úrovni členských států, jež budou probíhat v následujícím období a jejichž výsledkem bude pravděpodobně zlepšení v této oblasti.

Péter Olajos, *navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. – (HU) Po roce 2006 jsem měl tu čest připravovat návrh stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin ohledně plnění rozpočtu pěti evropských agentur spadajících pod naši pravomoc za finanční rok 2007.

Domnívám se, že obecná úroveň plnění rozpočtových položek v této oblasti je s výší 94,6 % celkově dostačující. Míra využití prostředků na závazky na program LIFE+ byla výborná – 98,87 %. Mezi další agentury patří Evropská agentura pro životní prostředí, která dosáhla 100 % jak u závazků, tak u plateb, a Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí. Stále je však co zlepšovat v oblasti rozpočtového řízení u Evropské agentury pro léčivé přípravky, Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a Evropské agentury pro chemické látky. Pro agenturu pro chemické látky byl rok 2007 jejím prvním rokem existence. Jako navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin navrhuji, aby agenturám Komise bylo uděleno absolutorium za rok 2007 za oblast životního prostředí, veřejného zdraví a bezpečnosti potravin s ohledem na plnění rozpočtu.

Jan Olbrycht, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, Výbor pro regionální rozvoj provedl důkladnou analýzu výsledků práce Účetního dvora, avšak aktivně se podílel i na vynikající práci, kterou odvedl Výbor pro rozpočtovou kontrolu. Porovnáme-li nynější výsledky s těmi, které přineslo předchozí absolutorium, zjistíme, že Komise učinila zásadní pokrok ve své práci v oblasti dohledu. Uvědomujeme si však, že první viditelné výsledky zavedení akčního plánu se dostaví až za několik let.

Pro náš výbor je důležité, aby výsledky, které uvádí Účetní dvůr ve své zprávě, nebyly na překážku chápání významu politiky soudržnosti v politikách EU a aby nenarušovaly její cíle. Rovněž bychom chtěli poukázat na skutečnost, že chyby zmíněné ve zprávě by neměly být mylně považovány za nezákonné či dokonce za

zneužití. Z obecného hlediska se domníváme, že došlo k viditelnému pokroku a náš výbor podpoří udělení absolutoria Komisi.

Marusya Ivanova Lyubcheva, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (BG) Ze zprávy o udělení absolutoria Evropské komisi za rok 2007 vyplývá určitý pokrok, ačkoli je třeba provést řádnější harmonizaci činností a kontrolních mechanismů, abychom mohli efektivněji využívat prostředky, snížit počet a závažnost nedostatků a prokázat větší transparentnost a odhodlanost, především v oblasti rozpočtu pro rovné postavení mužů a žen.

Nelze zanedbávat povinnost Komise spolupracovat s členskými státy a orgány. Spolupráce a komunikace jsou významnými nástroji a v tomto ohledu jsme často svědky důsledků jejich opomíjení. Jsem si vědoma nedostatků v novějších členských státech, v Bulharsku a Rumunsku, považuji však za důležité, aby všem členským státům bylo zaručeno rovnocenné zacházení.

V obou zemích se uplatňuje speciální mechanismus spolupráce, který nesmí být příliš komplikovaný. Některé z bodů zprávy jsou nepřijatelné, konkrétně návrhy na mechanismus, díky němuž by byly pro Bulharsko a Rumunsku předkládány zprávy čtvrtletně, spolu se zvláštními zprávami o využívání strukturálních fondů. Naléhavě vyzývám k tomu, aby tyto části byly vynechány. Oba státy tak získají šanci zaměřit se na překonání problémů, s nimiž se potýkají.

Předsedající. – Chtěl bych uvést, že jsme nevyslechli stanoviska Výboru pro rozvoj, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, Výboru pro dopravu a cestovní ruch a Výboru pro kulturu a vzdělávání, neboť zpravodajové se k rozpravě nedostavili včas, což způsobilo změnu v pořadí řečníků. Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní vystoupí pan Ferber jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů – jeden a půl minuty.

Markus Ferber, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, domnívám se, že v průběhu současného volebního období jsme v oblasti postupu udělování absolutoria učinili značný pokrok. S politováním však musím konstatovat, že jsme jej dosáhli za příliš dlouhou dobu, neboť v zásadě jsme až nyní dokončili to, co bylo navrženo v době rezignace Komise roku 1999 – jinými slovy, před deseti lety. Z toho vyplývá, že zcela jistě musíme zlepšit své pracovní postupy a metody a zajistit, aby se nezbytná transparentnost dostavovala rychleji, jedná-li se o to, že se občané dozví, k čemu jsou využívány jejich daně.

Chtěl bych poděkovat konkrétně panu Casacovi, s nímž jsem měl tu čest spolupracovat na udělení absolutoria úctům Parlamentu za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Vyjadřuji hluboké politování nad tím, že náš kolega, který se při mnoha příležitostech v tisku vyjadřoval k nejrůznějším záležitostem týkajícím se Evropského parlamentu, se neúčastní rozprav či hlasování ve výboru, a není ani zde, na plenárním zasedání. Tuto politováníhodnou skutečnost zde chci jednoznačně zdůraznit, abychom na ni nezapomněli a zachovali ji pro příští generace!

Jsem si velmi dobře vědomi toho, že jsme zde čelili a stále čelíme řadě problémů, a právě ti poslanci, kteří jsou tu nyní přítomni, se v posledních pěti letech zasazovali o uskutečnění nezbytných reforem na mnoha místech v zájmu poslanců Parlamentu. Všem za to upřímně děkuji. Učinili jsme to, co bylo třeba, a nechovali jsme se tak, že bychom rozhlašovali veškeré informace prostřednictvím sdělovacích prostředků a poté se nezapojovali. Děkuji vám za jednoznačnou spolupráci.

Costas Botopoulos, *jménem skupiny PSE*. – (EL) Pane předsedající, dámy a pánové, začnu slovy, která uvádím vždy při rozpravách o rozpočtových záležitostech a rozpočtové kontrole, tedy tím, že se zde nezabýváme technickým postupem, ale postupem hluboce politickým.

Představa, kterou náš Parlament a Evropská unie obecně předkládá občanům, je velmi důležitá. Jinými slovy, v jaké výši a jakým způsobem využíváme peníze evropských daňových poplatníků a jaký obrázek o transparentnosti správy finančních prostředků poskytujeme evropským občanům. Jde tedy o politický postup, a je velmi důležité, abychom měli na paměti, že jím vytváříme představu o celé Evropské unii a že nelze zkoumat pouze určité podrobnosti vztahující se k jednotlivým zemím, což však neznamená, že bychom neměli hovořit o každém státě zvlášť.

Tento poznatek mě přivádí k tomu, abych rovněž uvedl, že i naše zprávy jsou velmi významné. Jedním z příkladů je zlepšení, jehož jsme konečně po mnohaletém úsilí dosáhli v oblasti statutu poslanců a jejich asistentů, a zde bych se i já chtěl obrátit s díky na mého kolegu pana Casacu za jeho práci. Dosáhli jsme dobrého výsledku, což je dokladem toho, že naše zprávy jsou důležité a přinášejí ovoce, je tedy třeba jim věnovat dostatek pozornosti.

Chtěl bych připojit několik poznámek o výsledcích našeho úsilí za tento rok. Použiji slova zpravodaje pana Audyho, tedy že jsme samozřejmě učinili pokrok, ten však ještě není dostatečný. Nejzávažnějším z problémů je rozsah působnosti politiky soudržnosti, a zde jako socialisté vyzýváme ke zlepšení, k důvěryhodnosti, efektivitě a zjednodušení, jak rovněž uvedl pan komisař. V oblasti zjednodušování se, pane komisaři, domnívám, že musíme přejít od postupného vývoje k revoluci, neboť politiku soudržnosti, jež je základní politikou Evropské unie, nelze zakázat, můžeme ji však zlepšit a zvýšit její efektivitu.

Na závěr, ve zprávě je zmíněno ještě jedno významné téma – schopnost Evropské unie řešit nastalé krize. Musíme krize řešit sami, a ne přesouvat tento úkol na jiné orgány.

Jan Mulder, jménem skupiny ALDE. – (NL) Nejdříve bych chtěl poděkovat zpravodajům a panu Audymu, jehož příspěvek byl dle mého názoru znamenitý. Jsem rovněž zavázán panu komisaři a službám Komise. Vždy byli nápomocni Parlamentu, čehož si velmi cením. Tu a tam docházelo k různým neshodám, kde se však s nimi nesetkáte?

Komisi bychom dle mého názoru měli hodnotit na základě toho, co uvedla na počátku svého funkčního období, a na základě stávajících výsledků. Pan komisař již uvedl, že Komise ani zdaleka nedosáhla toho, co si stanovila, konkrétně kladného prohlášení o věrohodnosti. Nedosáhla ani ničeho, co by se jakkoli blížilo kýženému výsledku, a to je problém, přestože tu komisař uvedl řadu velmi zajímavých návrhů. Je politováníhodné, že je přednesl až na konci funkčního období. Nejsem si jist, ale třeba by bylo možné je uskutečnit, pokud bychom o nich diskutovali v uplynulých třech letech jeho funkčního období, neboť řada z nich je velmi zajímavá.

Dle mého názoru, a pan komisař to zde rovněž zmínil, je stále hlavním problémem sdílené řízení. Můžeme jej ponechat na členských státech, nebo ne, a jakým způsobem státy můžeme lépe sledovat? V interinstitucionální dohodě jsme uvedli, že trváme na prohlášeních na určité politické úrovni, která jsou zahrnuta ve finančních pravidlech a nařízeních. Pro mě je stále zásadní otázkou, zda je to dostačující. Doposud jsem do této problematiky dostatečně neproniknul. Děkuji panu komisaři za rozsáhlou zprávu, kterou předložil, přestože je dle mého názoru místy nejednoznačná. Pro státy, kterým se daří dobře, jsme cukrem a pro ty, kterým se daří hůře, představujeme bič? Není mi to zcela jasné a mělo by to být vysvětleno v rámci politiky.

Domnívám se, že by rozprava o kladném prohlášení o věrohodnosti měla pokračovat bez přerušení. Pro veřejné mínění je velmi škodlivé, když se situace s negativním prohlášením o věrohodnosti každý rok opakuje.

Mogens Camre, jménem skupiny UEN. – (DA) Pane předsedající, přezkum účtů za rok 2007 je opět dokladem toho, že prostě nejsme dostatečně způsobilí ke správě rozsáhlých finančních prostředků, které EU poskytuje členským státům. Vynikající zprávy výborů jednoznačně odhalují nedostatky, s nimiž se setkáváme. Dovolte mi z jedné z těchto zpráv citovat. Co se týče politiky soudržnosti, výbor uvedl, že „bere se znepokojením na vědomí odhad Účetního dvora, podle něhož nejméně 11 % z celkové výše vrácených prostředků, jež byly určeny na projekty v oblasti strukturálních politik, vráceno být nemělo“.

Jsem si vědom toho, že zodpovědné finanční řízení znesnadňuje rozsáhlá síť právních předpisů EU a administrativních orgánů, nedostatečná správa ze strany členských států a v některých z nich i do očí bijící korupce, avšak takový stav je a vždy byl nepřijatelný. Existuje jen jedno řešení a tím je zastavit vyplácení vysokých částek finančních prostředků Evropské unii, což učiní přítrž celému kolotoči přerozdělování v EU.

Dánsko, můj malý domovský stát, tento rok zaplatí Evropské unii téměř 20 miliard dánských korun. Nikdy bychom ani neuvažovali o jejich využití na účely, na něž je používá EU. Samotné zasílání finančních prostředků členských států k přerozdělení v Bruselu způsobuje snížení jejich čisté hodnoty a přispívá ke zvýšenému nezákonnému využívání peněz občanů. Členské státy EU musí poskytovat finanční prostředky samy na sebe, a ne vyměřovat daně svým sousedům.

Na závěr bych chtěl poděkovat předsedovi Výboru pro rozpočtovou kontrolu, panu Böschovi, za znamenité řízení práce svého výboru a dále zpravodajům, mým kolegům, sekretariátu výboru a každému, kdo se na práci podílel, za jejich odhodlání a velmi konstruktivní spolupráci.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Tentokrát se zaměřím na rozpočet Parlamentu a chtěl bych vyjádřit své nadšení ze zprávy pana Casacy, především z kapitoly o dobrovolném důchodovém pojištění, v níž jsme schválili přibližně deset odstavců. Řada z nich byla původně pozměňovacími návrhy, které jsem předložil a o nichž se domnívám, že byly ve stávající situaci nezbytné.

To, co se nyní děje s dobrovolným důchodovým pojištěním, bylo odmítnuto euroskeptiky. A udělali správně, neboť je to hanba! To, co se nyní děje, je neetické a my se tomu musíme postavit. Nesmíme přijmout skutečnost, že v současné době se poslanci zabývají vlastním příjmem, a ne příjmem svých občanů. Přidávám se ke slovům pana Ferbera v tom, že euroskeptici, kteří jsou zde dnes přítomni, se žádným způsobem v průběhu dílčího zasedání nepokusili konstruktivně přispět k nápravě nedostatků.

Chtěl bych své kolegy požádat, aby podpořili konkrétně odstavec 105, který se týká dobrovolného důchodového pojištění. Zajistí, že předsednictvo Parlamentu nebude moci využít peníze daňových poplatníků na vyplnění obrovských mezer, neboť to nelze ospravedlnit. Z toho důvodu vyzývám všechny své kolegy k tomu, aby zásadním způsobem podpořili a schválili zprávy pana Casacy. Zažádal jsem o jmenovité hlasování, neboť v této otázce by každý měl vyložit karty!

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, v této době, kdy jsme svědky hospodářského poklesu, je pro Evropskou unii důležité, aby se nadále chovala solidárně k rozvojovým zemím. Připomeňme si, že v roce 2007 dosahoval podíl Evropského společenství a jeho členských států na celkové rozvojové pomoci 60 %, v důsledku toho byla Evropská unie světově největším dárce.

Evropský rozvojový fond nám umožňuje potírat chudobu a zároveň podporovat hospodářský rozvoj a demokracii. Z toho důvodu jsem velmi potěšena, že zemím AKT byl na období 2008–2013 přidělen rozpočet ve výši 23 miliard EUR v rámci desátého Evropského rozvojového fondu. Tato částka je téměř dvojnásobná oproti finančním prostředkům přiděleným v rámci devátého Evropského rozvojového fondu.

Účetní dvůr ve své zprávě uvádí, že účty v rámci sedmého, osmého a devátého Evropského rozvojového fondu jsou v zásadě spolehlivé, legální a správné. Můžeme jen s nadšením sledovat rekordní výše plnění smluv a plateb v jejich rámci.

Postřehla jsem však, že je stále co zlepšovat v oblasti posílení sledování a systémů kontroly, neboť některé transakce jsou stále zasaženy značným počtem chyb.

Stejně se vysoká míra chybovosti objevuje v oblasti rozpočtové podpory a já se domnívám, že by tato míra měla v budoucnosti být stanovena lépe. V souvislosti s tím sdílím názor, že rozpočtová podpora by měla být udělena pouze v případě, že přijímající státy jsou schopny spravovat finanční prostředky transparentním způsobem, zodpovědně a efektivně.

Mezi prioritami, na nichž budeme muset v budoucnosti pracovat, bych chtěla zmínit začlenění Evropského rozvojového fondu do celkového rozpočtu Společenství, neboť by tím byla zvýšena efektivita a transparentnost rozvojové pomoci.

Pane předsedající, uzavřu vyjádřením díky panu zpravodajovi za znamenitou zprávu, zástupcům Účetního dvora a zaměstnancům Komise, jež odvedli vynikající práci. Nemusím připomínat, že nepřítomnost Rady a českého předsednictví je politováníhodná.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Úkolem Evropského parlamentu v současném volebním období bylo vykonávat dohled nad správou stále rostoucího počtu agentur, jak již zmínil můj kolega, pan Fjellner. Výsledkem konstruktivního dialogu, který se rozvíjel v průběhu monitorovacího postupu mezi Parlamentem, agenturami a Účetním dvorem, byl nárůst transparentnosti a zpřísnění kázně ve správě. Za stávajících obtížných hospodářských a finančních podmínek roste význam monitorování více než kdy předtím.

Ohlédneme-li se za uplynulým obdobím, můžeme s uspokojením prohlásit, že v průběhu monitorování rozpočtu jsme nejen poukazovali na chyby a nedostatky, byli jsme rovněž schopni předložit prozíravá doporučení orgánům, u nichž probíhal audit, a ty se je pokoušely s úspěchem uskutečnit. Domnívám se, že je důležité, abychom agentury nejen podrobili zcela objektivní kontrole, ale abychom rovněž hodnotili jejich vlastní rozvoj. Obzvláště podporuji přístup, kdy jsou agentury zřizovány v nových členských státech, čímž lze práci Evropské unie přiblížit těm, kdo tam žijí. Téměř ve všem souhlasím s panem Fjellnerem a konečné rozhodnutí padne zítra.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zpráva pana Audyho – za níž zpravodajovi upřímně děkuji – nás posunuje o další krok vpřed, neboť obsahuje inovativní prvky, jako je například taktika „jmenovat a zahanbit“, která je milníkem v rozpočtové kontrole. Znamená to cílenou kritiku namísto všeobecných stížností. Skutečnost, že Skupina sociálních demokratů se nyní stahuje a nejraději by pravdu zametla pod koberec, je zcela skandální a poškozuje naši kontrolní činnost. V sázce je nyní důvěryhodnost Parlamentu a já vyzývám své kolegy, aby nedovolili její ztrátu.

Chtěla bych uvést několik poznámek o našich největších problémech, jimiž je Rumunsko a Bulharsko. Zde nejvíce vystupuje na povrch selhání Komise při přípravách na přistoupení těchto zemí. Přišli jsme o mnoho peněz. Komise po dlouhou dobu jen nečinně seděla, sledovala to z povzdálí a až roku 2008 zmrazila fondy. Za tu dobu jsme však ztratili více než 1 miliardu EUR v souvislosti s Bulharskem a přibližně 142 milionů EUR v souvislosti s Rumunskem. Zmrazením fondů však problémy nevyřešíme. Mechanismus pro spolupráci a ověřování, za nějž zodpovídá sám předseda Komise, je tygrem pouze na papíře, prázdnou hrozbou, a zprávy o pokroku si nezaslouží ani svůj název. Zpráva pana Audyho navrhuje, jak lze situaci zlepšit. Evropská komise oklamala Parlament ohledně připravenosti těchto států na přistoupení k EU a pan komisař pro rozšíření by se z toho měl poučit. Zajímala by nás však správa dalších přistoupení v budoucnosti a z toho důvodu zůstává tato otázka na programu.

Naše skupina Komisi udělí absolutorium, avšak já osobně jej odmítnu. Zápal Komise pro reformy, jehož nepatrnou jiskru jsme opět mohli zahlédnout v průběhu uplynulého roku, bohužel opět pohasnul. Boj proti podvodům se octnul na mrtvém bodě, v oblasti prevence se neděje nic a mimo jiné chybí vůle k morálnějšímu chování. Komise a především pan komisař Kallas by měli mít na paměti jednu skutečnost – kdokoli si přeje být součástí nové Komise, je závislý na podpoře Parlamentu.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Pane předsedající, děkuji váženým poslancům za jejich příspěvky. Mohu jen dodat, že v průběhu uplynulých pěti postupů udělování absolutoria jsem byl velmi spokojený s naší spoluprací. Postup byl pokaždé komplikovaný, vždy však konstruktivní a ve vysoké míře profesionální. Děkuji tedy všem poslancům za jejich přínos v komplikovaném soukolí udělování absolutoria.

Zmíním jen dva postřehy. Panu Liberadzkiemu chci připomenout, že účty Evropského rozvojového fondu úspěšně přešly na systém ABAC v únoru roku 2009. Tématu jsme se dotkli, výše zmíněné jsou však již sloučeny.

Otázka Jana Muldera, proč tyto radikální návrhy přichází tak pozdě, byla velmi trefná. Čtyři roky není příliš dlouhá doba na uložení podobných návrhů. V Evropě se věci nestávají hned, a v tomto případě se snažíme využít veškeré možnosti v rámci našeho akčního plánu, neboť je nám jasné, že k odstranění tohoto problému je třeba učinit něco velmi závažného.

Nedomnívám se tedy, že je to příliš pozdě, avšak zajisté lituji toho, že jsme zameškali tolik času.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Pane předsedající, pane komisaři, můj příspěvek bude stručný. Pan Audy mezi hlavními závěry o udělení absolutoria Evropské komisi v odstavci 4 uvádí, že „zastává názor, že k přistoupení Rumunska a Bulharska Komise nepřistupovala s nezbytnou vážností a že prohlášení o připravenosti těchto dvou kandidátů na rozšíření byla zavádějící“; považuje za politováníhodné, „že tyto mylné informace vedly k současné situaci, kdy byly prostředky určené na zajištění soudržnosti poskytnuty členským státům, v nichž nefunguje správní a právní systém“ a domnívá se, že Komise tím „uvedla v omyl veřejnost a Parlament“, a to „na úkor pověsti Unie“.

Byl bych vděčen, kdyby autoři tohoto návrhu, mí kolegové Jørgensen a Casaca, spolu s ostatními, kteří návrh schválili v Rozpočtovém výboru, tyto argumenty vysvětlili, neboť se domnívám, že Rumunsko a Bulharsko jsou země s funkčními správními a právními systémy, které možná nefungují podle správných parametrů, jsou však zcela funkční. Rovněž považuji za nepravdivé, že by kdokoli svévolně uváděl veřejnost v omyl, rozhodně ne Parlament nebo Komise.

Jean-Pierre Audy, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, případ Rumunska a Bulharska by dle mého názoru zasluhoval delší rozpravu, nyní se však vskutku nacházíme v mimořádně závažné situaci.

Co se týče závěrů, chtěl bych poděkovat zpravodajům z politických skupin a všem řečníkům, především Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Rád bych vyvodil závěry ohledně několika záležitostí.

Za prvé, co se týče rozpočtu, nedochází k žádným podvodům. Za druhé, setkáváme se s řadou chyb, které mají dvě příčiny. První z nich je skutečnost, že naše pravidla jsou příliš složitá, pro konečné příjemce je tedy obtížné jim dostat a dopouští se přitom chyb, které nejsou závažné. Druhou příčinou je příliš nízká hranice chybovosti, kterou Účetní dvůr uplatňuje: 2 % ve všech oblastech; co se týče metod auditu je třeba tyto příčiny přehodnotit.

Bylo tedy řečeno, že se nám nedaří, a to proto, že zodpovědnost neseme všichni společně. Komise je na vině, neboť nedodržela svůj slib, a děkuji, pane komisaři, za vaše návrhy pro následující funkční období. Rada je na vině, neboť ztrácí zájem: není zde přítomna. Členské státy jsou na vině, neboť neuplatňují pravidla s dostatečnou přesností. Evropský účetní dvůr je na vině, neboť musí přezkoumat své metody auditu, a to

především hranici chybovosti; stanovovat hranice je povinností Účetního dvora, ne Komise či Parlamentu. Parlament je na vině, neboť musí jasně označit stávající nedostatky a přijmout reformy.

Stručně řečeno, domnívám se, že před sebou máme sled společných zodpovědností. Na konci stávajícího období máme souhrn dokončen. Věříme a modlíme se, aby reforma proběhla takovým způsobem, že konečně dosáhneme kladného prohlášení o věrohodnosti, v příštích finančních výhledech. Rovněž věříme, že dojde-li na negativní prohlášení o věrohodnosti, bude Parlament rovněž hlasovat záporně, aby mezi orgány, které činí rozhodnutí o rozpočtové kontrole, panovala politická shoda.

PŘEDSEDAJÍCÍ: GÉRARD ONESTA

Místopředseda

Herbert Bösch, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozpočtovou kontrolu*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, mám milou povinnost vyjádřit své díky, v první řadě zpravodajům, kteří odvedli vynikající práci a vypracovali konstruktivní zprávy – o jedné z nich budeme ještě hovořit zítra. Chtěl bych rovněž poděkovat sekretariátu, který nám v posledních letech poskytoval znamenitou podporu. Co se týče těch, kteří nastoupí po nás, můžu jen doufat, že budou mít stejně dobré spolupracovníky jako my.

Pane předsedající, je zde však něco, čemu nerozumím. Procházel jsem přehled témat v tisku – přehled pro plenární zasedání ve dnech 21.–24. dubna – a dočetl jsem se o důležitých zprávách týkajících se imunity poslanců Evropského parlamentu, nenašel jsem však ani slovo o udělení absolutoria za finanční rok 2007. Neuznáme-li práva Parlamentu, kdo posléze ze široké veřejnosti bude uznávat nás a brát nás vážně, kdo půjde k volbám dne 7. června, pokud takovým způsobem zacházíme s naším nejmocnějším právem? Tím právem je kontrola nad výdaji za rok 2007 ve výši více než 100 miliard EUR.

Nebudeme-li se zabývat fakty, budeme muset později řešit fámy. Pan Ferber se o tom již zmínil. Evropu musíme budovat na faktech. Potřebujeme spolupráci a konstruktivní návrhy, které jsme za několik posledních let rozvíjeli. Nepřekvapuje mě, že v závěru současného období jsme v podstatě byli nejproduktivnější a nejjednoznačnější za celý jeho průběh. Zčásti je to díky lidem, kteří se zapojili a jimž blahopřeji, způsobila to však i skutečnost, že my sami jsme si různé věci ujasnili – patří mezi ně například představa evropských daňových poplatníků o kontrole.

Měli bychom vědět, že rovněž přesahujeme rámec roku 2007. Jistě, jsme si vědomi některých chyb, jichž jsme se dopustili, a ty jsme i do jisté míry napravili. Jsem velmi vděčný panu Costasovi za jeho slova. V průběhu tohoto období jsme objasnili statut poslaneckých asistentů. Před několika lety jsme kvůli této záležitosti byli terčem kritiky. Zřídili jsme statut asistentů a za to jsme opět kritizováni. Někteří o tom nemusí být stoprocentně přesvědčeni, nezapomínejme však, jako členové Výboru pro rozpočtovou kontrolu, že se nemůžeme vždy řídit německým, portugalským, rakouským nebo španělským modelem. Potřebujeme evropský model. Jde o poněkud obtížný přístup, jež není, zejména v době voleb, snadné zastávat. Jsem velmi vděčný za všechny, kteří odolali pokušení volební kampaně a jednoznačně vyjádřili, že se budou držet faktů a že jsou ochotni tato fakta vysvětlit svým kolegům i voličům.

Pane Kallasi, chtěl bych dodat ještě jednu poznámku, neboť o ní budeme hovořit i v souvislosti se zprávou pana Audyho, kterou jsem uvítal. Týká se údajných bankovních poplatků. Komise po řadu let otálela s výpočtem hrubého domácího produktu Evropského unie, podle nějž se počítá hrubý národní důchod, jehož řádná výše je v zásadě určena. Díky tomu různé členské státy přišly o několik milionů EUR, o nichž jsme hovořili. Věřím, že vy nebo váš nástupce tuto záležitost náležitým způsobem objasníte.

Pane předsedající, jsem vděčný za vynikající práci, kterou odvedl můj výbor a, jak jistě víte, zítra doporučíme, aby absolutorium nebylo uděleno. Jsem pyšný, že mohu být předsedou tohoto výboru. Velmi vám děkuji.

Christofer Fjellner, *zpravodaj*. – (SV) Pane předsedající, dnes tu již zazněla řada díky, přesto bych i já chtěl využít této příležitosti a vyjádřit dík našemu vynikajícímu předsedovi, panu Böschovi. Dle mého názoru jako předseda výboru odvedl za uplynulého dva a půl roku vynikající práci.

O mých zprávách ohledně udělení absolutoria agenturám se zde příliš nediskutovalo, věřím však, že všichni mí kolegové se rozhodnou je podpořit, bez ohledu na své hlasování ve výboru nebo na to, co před tím naznačovali. Je důležité, aby se Parlament na těchto otázkách sjednotil.

Tato rozprava je společná a týká se všech zpráv, proto bych se chtěl vyjádřit ke zprávě, kterou jsem nepředložil. Mám zcela jasné mínění o zprávě pana Casacy, kterou považuji za mimořádně vydařenou, především její článek 105, v němž je uvedeno, že Parlament neposkytne další rozpočtové prostředky na pokrytí deficitu

fondů. Jsem si vědom toho, že řada z vás považuje tyto body za velmi kontroverzní, alespoň jsou však dle mého názoru jednoznačně stanoveny. Mnozí tento fond již po řadu let kritizují. Chtěl bych říci, že samotný fond pokládám za skandál. Na nás všechny nyní dopadají důsledky světové finanční krize. V době, kdy se obyčejným lidem snižují jejich důchody, si političtí představitelé nesmí snažit zachránit vlastní kůži tím, že upotřebí další peníze daňových poplatníků na své vlastní důchody.

Věřím, že se toto poselství dostane k těm, kteří Parlament řídí, že jej vezmou na vědomí a nedopustí, aby byl fond doplňován pomocí peněz daňových poplatníků. Naopak, je třeba tomuto přístupu učinit přítrž, a to co nejdříve.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek, 23. dubna 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), písemně. – (ES) Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci žádal, aby absolutorium bylo uděleno Komisi i pěti agenturám Společenství, které spadají pod její působnost.

Přesto je náš výbor znepokojen nízkou mírou čerpání prostředků na platby v oblasti svobody, bezpečnosti a práva v porovnání s rokem 2006 (60,41 % v roce 2007 a 86,26 % v roce 2006).

Uvědomujeme si však, že zodpovědnost za to nenese Komise, avšak spíše členské státy, a že nízká míra čerpání plateb je především důsledkem skutečnosti, že fondy v rámci obecného programu Solidarita a řízení migračních toků byly schváleny až v květnu a červnu roku 2007 a že došlo ke zpoždění provádění dalších zvláštních programů (programů Občanské soudnictví a Drogová prevence a informovanost o drogách).

Jak jsem již uvedla, Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci doporučuje udělení absolutoria následujícím subjektům:

- Agentura Evropské unie pro základní práva,
- Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost v Lisabonu,
- Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex),
- Evropská jednotka pro soudní spolupráci (Eurojust), a
- Evropská policejní akademie (Cepol).

K posledním dvěma jmenovaným bych chtěla zmínit několik připomínek:

- věříme, že Eurojust sníží příliš vysoký počet přenesených položek a upraví postup zadávání veřejných zakázek, dle vyjádření agentury;
- ze strany našeho výboru byl Cepol předmětem kritiky, s tím vědomím se domníváme, že udělení absolutoria této agentuře bychom neměli odkládat. Dle našich informací ředitel agentury CEPOL úzce spolupracuje s Výborem pro rozpočtovou kontrolu a činí vše potřebné k napravení nedostatků v řízení, které jsme zaznamenali.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), písemně. – (DE) Přibližně 80 % finančních prostředků EU je spravováno členskými státy, které je rovněž vynakládají, a ohledně zacházení s penězi Evropské unie stále existuje řada otázek a pochybností. Evropský účetní dvůr ve svých výročních zprávách o auditu nyní již po čtrnácté nepotvrdil legalitu a řádnost finančních transakcí Evropské unie. Úplné informace o výdajích EU a jejich prošetření je nezbytné. Ministři financí členských států by měli předložit vnitrostátní prohlášení o věrohodnosti pro veškeré finanční prostředky EU, které využili.

20. Rámec Společenství pro jadernou bezpečnost (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem rozpravy je zpráva (A6-0236/2009), kterou předkládá pan Hökmark jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, o návrhu směrnice Rady (Euratom), kterou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)).

Gunnar Hökmark, zpravodaj. – Pane předsedající, dle mého názoru je na místě, abych uvedl, že energetická politika se nyní nachází v novém období, v němž je nezbytné ji propojit s politikou boje proti změně klimatu a s politikou zabezpečení dodávek energie. Tato trojnožka – energetická politika, politika pro změnu klimatu a politika zabezpečení dodávek energie – musí fungovat společně.

Domnívám se, že takový přístup zdůrazňuje význam jaderné energie. Stávající jaderné elektrárny jsou řízeny co nejbezpečnějším způsobem, což je důležité, avšak je rovněž nezbytné nastolit jednoznačná pravidla, která zajistí, že i budoucí jaderné elektrárny v Evropské unii budou nanejvýš bezpečné.

Nejedná se zde pouze o vytvoření podmínek pro další jaderné elektrárny. Tato politika má dle mého názoru v Evropské unii značnou podporu, která dále narůstá, a my bychom měli dostát povinností, jež z toho pro nás všechny vyplývají. Vážím si názoru těch, kteří se k využití jaderné energie staví nerozhodně nebo s ním nesouhlasí, avšak bez ohledu na náš postoj se musíme shodnout na tom, že pro stávající jadernou energii potřebujeme pravidla, jimiž zajistíme co nejvyšší míru její bezpečnosti.

Z tohoto pohledu bych chtěl představit svoji zprávu o rámci Společenství pro jadernou bezpečnost. Existuje pro ni právní základ a ve výboru již proběhla debata o tom, zda byly všechny postupy dodrženy. Výbor pro právní záležitosti zaslal Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku dopis, v němž uvedl, že jedná-li se o nový návrh, je třeba získat nové stanovisko od skupiny odborníků. Já i většina členů výboru se domníváme, že se jedná o revidovaný návrh, na němž v Evropské unii pracujeme po dobu již téměř sedmi let. Došlo v něm ke změnám díky stanovisku skupiny odborníků a stanovisku, které zaujal Parlament, a z mého pohledu již nastal čas, abychom dospěli k rozhodnutí. Věřím, že na jaře jej Rada učiní.

Pokud k tomu nedojde a celý proces se opozdí, nastane situace, kdy plány nových jaderných elektráren a jejich výstavba se rámcem Společenství nebudou řídit. Je tedy čas zasáhnout. Ti, kteří se staví proti jaderné energii a snaží se proces zastavit, ve skutečnosti brání Evropské unii ve vytvoření rámce Společenství, který by zajistil co nejvyšší míru bezpečnosti.

Svoji zprávu jsem se pokusil zaměřit třemi směry. Za prvé, vytvořit jasnou strukturu povinností členských států a vlád, držitelů licencí a vnitrostátních regulačních subjektů. Za druhé, jednoznačně jsem vyjádřil svůj postoj k nezávislosti vnitrostátních regulačních subjektů a zvyšuji požadavky, které jsou na ně kladeny, což znamená, že musí být schopny jednat, zjistí-li, že hrozí nebezpečí neuposlechnutí bezpečnostních pravidel ze strany některé jaderné elektrárny.

Za třetí, v příloze uvádíme Základní bezpečnostní principy Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA) jako závazná pravidla, díky nimž je rámec Společenství jasný, striktní a pevný, a tím bych chtěl skončit.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, jaderná bezpečnost je pro Evropskou unii naprostou prioritou, jak to vyjádřil pan zpravodaj, kterému bych chtěl poděkovat za jasnou a srozumitelnou zprávu se silnou výpovědí.

Jaderná energie je a bude realitou Evropské unie a jaderná bezpečnost přesahuje hranice států, z toho důvodu potřebujeme rámec pro celé Společenství, jehož cílem bude dosáhnout, udržet a stále zvyšovat jadernou bezpečnost v Evropské unii.

To je cílem revidovaného návrhu směrnice, kterou se zřizuje rámec Společenství pro jadernou bezpečnost. Jeho základním cílem je stanovit závaznou legislativu, což je jediné řešení, které nabízí záruku, že politické a průmyslové závazky k trvalému zvyšování jaderné bezpečnosti budou vystřídány konkrétními opatřeními. Jádrem směrnice jsou Základní bezpečnostní principy Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA) a požadavky Úmluvy o jaderné bezpečnosti. Jejich začlenění do závazného práva Společenství by ve skutečnosti přineslo právní jistotu.

Cílem návrhu je rovněž zajistit, aby vnitrostátní regulační orgány zodpovědné za jadernou bezpečnost nebyly závislé na jakémkoli vládním rozhodovacím orgánu nebo jiné organizaci, která by mohla mít zájem na jaderné problematice. Regulační orgány se tudíž budou moci zabývat pouze bezpečností instalací.

Návrh je zaměřen na posílení úlohy vnitrostátních regulačních orgánů pomocí členských států, které jim udělí odpovídající pravomoc a kompetence a zajistí finanční a lidské zdroje nutné k plnění jejich povinností.

Revidovaný návrh zohledňuje výsledek konzultací zahájených v roce 2004 pracovní skupinou Rady pro jadernou bezpečnost. Před jeho přijetím byl předmětem diskuse se skupinou evropských regulačních orgánů pro jadernou energii a jiných fór. Rovněž odráží hlavní náměty stanoviska vědecké skupiny odborníků

zřízené článkem 31 Smlouvy o Euratomu a současný návrh o jaderné bezpečnosti je druhou revizí regionálního návrhu v oblasti jaderné bezpečnosti. Článek 31 Smlouvy o Euratomu nevyžaduje, aby revidovaný návrh byl znovu postoupen vědecké skupině odborníků. Kromě toho jsme úzce spolupracovali s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii, což zaručuje soulad návrhu s mezinárodními postupy.

Komise souhlasí s většinou navržených pozměňovacích návrhů, které podporují přístup, jež jsme zaujali. Zpráva zcela jasně zastává skutečnost, že členské státy jsou povinny dodržovat Základní bezpečnostní principy stanovené Mezinárodní agenturou pro atomovou energii (IAEA) a požadavky Úmluvy o jaderné bezpečnosti, usilovat o posílení úlohy vnitrostátních regulačních orgánů a zajistit jejich postavení nezávislého rozhodovacího orgánu.

Jsem si tedy jist tím, že Rada zohlední postoj Parlamentu v případech, kdy přispívá ke zlepšení a objasnění cílů směrnice.

Rebecca Harms, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.* – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, Parlament v této záležitosti vsutku nemá co dodat. Proběhl s ním postup konzultace a nyní je Parlament využíván k přípravě směrnice, díky níž v jaderném odvětví přetrvá nejistota a rozhodně nebude zvýšena jaderná bezpečnost. Pro všechny stávající jaderné elektrárny v Evropské unii je směrnice bezvýznamná. Rovněž nemá žádný význam pro projekty, které jsou velmi nebezpečné, jako např. v Bulharsku, Slovensku a Rumunsku. Z tohoto hlediska směrnice nepřináší vůbec nic.

Pokud návrh směrnice přežije v současné podobě, pak, budou-li v budoucnosti vytvářeny plány, s nimiž se doposud nezačalo, pro ně směrnice nestanoví aktuálně nejvyšší míru současných vědeckých a technologických standardů, ale doporučí dodržování pravidel.

Sama sebe se ptám, proč se my v Parlamentu necháme využívat takovým způsobem kvůli symbolickému gestu, které není v zájmu občanů a nezajistí jejich bezpečnost.

Herbert Reul, *jménem skupiny PPE-DE.* – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rozhodnutí, které jsme učinili, je rozumné a bylo pečlivě připraveno. Parlament rovněž učinil rozumné rozhodnutí přispět k harmonizaci v Evropě a stanovit větší míru bezpečnostních pravidel. Je to naše povinnost.

Paní Harmsová, domnívám se, že se mýlíte, pokud požadujete stále větší bezpečnost v jaderném odvětví a stěžujete si, že jaderné technologie nemají dostatečnou záruku bezpečnosti, a zároveň využíváte každé příležitosti k maření podobných rozhodnutí v této sněmovně. Nemůžete si stěžovat, že se Evropský parlament touto záležitostí zabývá, a poté vyjadřovat nespokojenost nad tím, že jaderná technologie není v dostatečné míře bezpečná.

Dnes jsme splnili svoji povinnost. Usilujeme o to, abychom přispěli k zajištění minimální úrovně bezpečnosti jaderné technologie v celé Evropě a zároveň – jak jsme se velkou většinou společně usnesli při rozhodování o jiných záležitostech v této sněmovně – abychom docílili stabilizace a podpory postavení jaderné technologie jako jednoho z možných zdrojů energie. V souvislosti s tím je rovněž třeba zjistit, jaký je současný stav bezpečnosti. Musíme hledat odpověď, nejen se opakovaně ptát.

Tento návrh máme dnes před sebou a já věřím, že zítra bude schválen většinou hlasů.

Edit Herczog, *jménem skupiny PSE.* – (HU) Zítra budeme hlasovat a tím uzavřeme velmi významnou rozpravu o návrhu, který nepochybně přinese evropským občanům větší bezpečnost a posílí jejich povědomí o bezpečnosti. Jeho cílem není nalézt řešení, ale dosáhnout pokroku ve stávající situaci. V každém případě se domnívám, že návrh nařízení Společenství je závažným krokem vpřed pro vnitrostátní regulaci. Z toho důvodu naprosto a bez výhrad podporujeme směrnici, kterou Komise předložila, a zprávu pana Hökmarka. Předložili jsme několik pozměňovacích návrhů, jimiž jsme usilovali o další zlepšení. Dle mého názoru si občané Evropy zaslouží, abychom v oblasti jaderné energetiky pokročili vpřed, neboť čítá 32 % našich dodávek energie. Vykročme tedy společně!

Anne Laperrouze, *jménem skupiny ALDE.* – (FR) Pane předsedající, má skupina zcela podporuje cíl směrnice, jímž je vytvořit rámec Společenství, který zajistí a udrží soustavné zvyšování bezpečnosti jaderných zařízení v Evropské unii.

Parlament vždy upozorňoval na to, že je nezbytně nutné vytvořit jednoznačnou a důslednou legislativu a přijmout praktická opatření na úrovni Společenství v oblastech, které souvisí s jadernou bezpečností, nakládáním s radioaktivním odpadem a s vyřazováním jaderných zařízení z provozu.

V naší rozpravě jsme se kromě jiného dotkli tématu odborného vzdělávání a vědomostí. Pro Evropu, která disponuje odbornými znalostmi, je zásadní tyto vědomosti uchovat, nejen tím, že zajistíme vzdělání a kvalifikovanost bezpečnostních inspektorů v jaderných zařízeních.

Na závěr mohu s uspokojením poznamenat, že Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku přijal pozměňovací návrh legislativního usnesení, v němž je Evropská komise vyzvána ke konzultaci se skupinou odborníků, v souladu s článkem 31 Smlouvy.

Opakuji: žádáme transparentnost a jednoznačnou a důslednou legislativu. Děkuji našemu zpravodaji, panu Hökmarkovi.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, návrh, který máme před sebou, bychom měli uvítat. Rád bych poděkoval panu komisaři Piebalgsovi a jeho předchůdci panu Palaciov, který si již ve svém funkčním období uvědomil, že je důležité mít bezpečnost na paměti. I já sdílím názor, že je třeba posílit nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů.

Kdyby se regulační orgány v ostatních zemích těšily stejné nezávislosti jako regulační orgán ve Francii, již nyní bychom za sebou měli velký pokrok. Bylo by samozřejmě nejlepší zřídit celoevropský regulační orgán s pravomocí odstranit nebezpečné jaderné elektrárny ze sítě v procesu mezinárodního vzájemného přezkumu. Rovněž je důležité stanovit striktní závazné bezpečnostní normy a prostřednictvím evropského regulačního orgánu provádět odstavení zařízení.

Bezpečnost a ochrana jsou pro zdraví veřejnosti mimořádně významné a mají naši plnou podporu. V budoucnosti je nutné v této oblasti učinit více.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Připojím se k těm, kteří využili této příležitosti a poukázali na význam návrhu rámcové směrnice, který předkládá Komise v oblasti jaderné bezpečnosti. Domnívám se, že dokument tvoří dobrý základ pro tvorbu závazných právních předpisů ohledně jaderné problematiky v Evropské unii a pro ubezpečení všech zemí, včetně těch, které jadernou energii nevyužívají, že jaderná energie pocházející z Evropské unie je bezpečná.

S potěšením bych chtěl poukázat na to, že byly přijaty pozměňovací návrhy, které jsem vypracoval s cílem konkrétněji vymezit rozsah působnosti směrnice, zajistit pravidelnou výměnu osvědčených postupů mezi členskými státy a jednoznačnějším způsobem rozdělit povinnosti mezi státy, držitele licencí a regulační orgány.

Chtěl bych zdůraznit, že tato směrnice znovu potvrzuje skutečnost, že každý stát má právo na výběr svých zdrojů energie, i kdyby mezi ně měla patřit jaderná energie, která má nízké emise oxidu uhličitého a neškodí životnímu prostředí.

Andris Piebalgs, člen Komise. – Pane předsedající, jak zde již několikrát správně zaznělo, cílem směrnice je vytvořit rámec pro celé Společenství. Nebylo jednoduché toho dosáhnout. Vycházeli jsme z práce Sdružení západoevropských regulačních orgánů pro jadernou energii (WENRA) a ze zkušeností Evropské skupiny na vysoké úrovni pro jadernou bezpečnost a nakládání s odpadem. Rovněž jsme spolupracovali s Radou, která téměř stejné návrhy projednávala v roce 2003.

Domnívám se, že v této fázi je návrh správně vyvážený; evropským občanům dává jasně najevo, že rámec pro celé Společenství je skutečností. Nepochybuji o tom, že tento rámec se bude postupem času dále vyvíjet, jsem však velmi vděčen za zprávu pana Hökmarka, neboť náš návrh podporuje a zároveň udržuje nezbytnou rovnováhu. Za bezpečnost zařízení ve své zemi nesou zodpovědnost příslušné vnitrostátní regulační orgány. Tyto otázky jsou natolik choulostivé, že se jim nesmíme vyhýbat, potřebujeme však neustále zvyšovat normy pro jadernou bezpečnost. Tato směrnice k tomu dle mého názoru dává příležitost.

Gunnar Hökmark, zpravodaj. – Pane předsedající, především považuji za nezbytné zdůraznit, že by se nikdo neměl stavět proti zvýšení míry bezpečnosti a zpřísnění bezpečnostních pravidel. Kvůli tomu, že někteří nemají jadernou energii v oblibě a nesouhlasí s jejím využíváním, nesmíme podcenit význam pravidel, která potřebujeme.

V tom smyslu se domnívám, že jednotný rámec Společenství je krokem vpřed, neboť dává prostor pro soudržnost a transparentnost a vytváří příležitost pro společný rozvoj směrem k vyšším standardům. Směrnice se skutečně dotýká stávajících elektráren, neboť posiluje význam a nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů – která je zásadní – a připravuje půdu pro stále náročnější požadavky, jimiž zajistíme, že v oblasti bezpečnosti dosáhneme nejvyšší možné úrovně.

Budme zcela upřímní. Jaderné elektrárny tu v budoucnosti mít budeme, ať už dnes o této otázce rozhodneme jakkoli. Z mého pohledu je nezbytné, abychom mohli položit základ pro navýšení počtu jaderných elektráren. Musejí být spolehlivé a veřejné mínění k nim musí mít důvěru, avšak – což je ještě důležitější – ve správě jaderné energie je třeba nastolit jednoznačnou a reálnou míru bezpečnosti, kterou potřebujeme i ve všech ostatních činnostech.

Stávající pravidla jsou dobrá a přísná, my však chceme podpořit jejich soudržnost, a to je pokrok. Chtěl bych vám poděkovat za spolupráci a za dnešní rozpravu. Domnívám se, že jsme dosáhli lepšího výsledku, a věřím, že Rada toto stanovisko vezme na vědomí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

Písemná prohlášení (Článek 142)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Chtěl bych se zaměřit na stav životního prostředí v maltském zálivu Marsaxlokk. Nejmalebnější přístavní městečko na Maltě bylo zničeno stavbou elektrárny. Ta má zdravotní důsledky pro obyvatele regionu, především pro ty, kteří bydlí přímo v Marsaxlokku. Nyní se v zálivu plánuje spalovna odpadu a místní obyvatelé budou opět vystaveni dopadům ekologické noční můry. Kromě toho nelze odhadnout míru zdravotního rizika.

Působil jsem jako právník v soudním případě, jehož cílem bylo zabránit výstavbě elektrárny v zálivu, a ve svém postavení jsem byl schopen dokázat, že látky vypouštěné do ovzduší nejsou zcela vstřebávány do atmosféry. Zjistil jsem, že některé z nich jsou příliš těžké, nemohou se tedy vypařit a padají na zem v blízkém okolí elektrárny. Na dlaždicích v otevřeném prostoru se objevovaly viditelné skvrny od látky rezavé barvy. Prokázalo se, že skvrny jsou způsobeny látkami vypouštěnými do ovzduší. Co se stane, až se po spuštění spalovny odpadu zvýší množství látek vypouštěných do ovzduší?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), písemně. – (BG) S téměř šestiletým zpožděním je Evropská unie nyní nadosah přijetí směrnice o jaderné bezpečnosti, která je významným politickým dokumentem pro jadernou energetiku v Evropě, jež je nyní zdrojem téměř jedné třetiny dodávek energie v Evropské unii.

Členské státy mají výhradní právo rozhodnout, zda budou spoléhat na jadernou energii. Některé státy tento druh energie přijímají a jiné jej odmítají, pro všechny je však stejně důležité, aby v jaderné energetice byly uplatňovány nejvyšší možné bezpečnostní normy.

Uvítal jsem skutečnost, že základní bezpečnostní principy Mezinárodní agentury pro atomovou energii jsou součástí směrnice. Nejlepší postupy v oblasti bezpečnostních norem v jaderné energetice se díky tomu nedílně začlení do evropských právních předpisů, jimiž se členské státy musí řídit. Nedostatek obecně uznávaných bezpečnostních požadavků v oblasti jaderné energetiky dal v nedávné minulosti vznik situaci, kdy státům, které se připojily k EU, byla vnucena politická řešení jejich jaderné energetiky, která nyní nejsou v souladu s cíli EU omezit změnu klimatu a zabezpečit dodávky energie.

V době, kdy se v EU buduje řada nových jaderných elektráren, je včasné přijetí směrnice o jaderné bezpečnosti nejen oprávněné, ale i nezbytné, neboť obyvatelům Evropy zaručí bezpečnost a klid.

21. Řešení problémů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů jako součást boje proti změně klimatu a ztrátě biologické rozmanitosti – Povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících dokumentech:

– sdělení Komise – Řešení problémů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů jako součást boje proti změně klimatu a ztrátě biologické rozmanitosti, a

– zpráva (A6-0115/2009), kterou předkládá Caroline Lucasová jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)).

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, přibližně 20 % globálních emisí skleníkových plynů je způsobeno odlesňováním. Z toho plyne, že z hlediska změny klimatu představuje řešení odlesňování významnou prioritu. Vyřešíme-li odlesňování, podpoříme zároveň dosažení dalších důležitých cílů, jako je vymýcení chudoby a zastavení úbytku biologické rozmanitosti, který patří mezi další ekologické hrozby naší planety.

Odlesňování se nyní stalo hlavním tématem mezinárodních vyjednávání, která se zabývají změnou klimatu i biologickou rozmanitostí. V říjnu roku 2005 vydala Evropská komise sdělení, jehož cílem je podpořit vytvoření politiky pro tuto problematiku, a Rada jej v prosinci minulého roku přijala v úplném znění. Sdělení upozorňuje na otázku odlesňování a zhoršování stavu lesů v rozvojových zemích a mimo jiné navrhuje finanční mechanismus, který zajistí podněty pro zachování stávajících lesů.

Návrh je již projednáván a zpracováván na probíhajících mezinárodních jednáních o změně klimatu. Komise ve svém sdělení rovněž uznává skutečnost, že různé evropské politiky, na vnitřní i mezinárodní úrovni, mohou mít nepřímý dopad na světové lesní zdroje. Vzhledem k tomu učinila Komise konkrétní závazky, jejichž cílem je posílit soudržnost evropských politik.

Mezi navrhovaná opatření patří:

- hodnocení dopadu spotřeby dovážených dřevařských výrobků do Evropské unie, které mohou přispět k odlesňování;

- pokračování v postupu přezkoumání soudržnosti naší rozvojové politiky, která je nezbytná pro podporu rozvojových zemí v jejich úsilí o dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Tyto závazky budou uskutečňovány i pomocí politiky Evropské komise pro udržitelnou spotřebu a výrobu. Cílem této politiky je podpořit růst a poptávku po udržitelném zboží a službách, včetně dřevařských výrobků a dřeva, které pochází z lesů obhospodařovaných udržitelnými metodami.

Nyní bych se chtěl zmínit o jednom z hlavních faktorů odlesňování, kterým je nezákonná těžba dřeva. Nezákonná těžba dřeva je velmi často prvním krokem ke všeobecnému zneužívání přirozených lesů. Z toho vyplývá, že chceme-li, aby naše úsilí o zastavení odlesňování a zhoršování stavu lesů bylo korunováno úspěchem, je nezbytné vyřešit problém nezákonné těžby dřeva a zlepšit obhospodařování lesů. V souladu s akčním plánem EU pro prosazování práva, správu a obchod v lesnictví z roku 2003 navrhla Komise řadu opatření, jimiž lze řešit problém nezákonné těžby dřeva a s ní souvisejícího obchodu.

Ústředním prvkem uvedeného akčního plánu je uzavření dobrovolných dohod o partnerství se zpracovateli dřeva ze třetích zemí. Domníváme se, že zmíněné dohody mohou pomoci vyřešit základní příčiny nezákonné těžby dřeva. Zároveň však Komise přiznala, že pouhé využití těchto dohod nemusí k řešení problému stačit, a že je tedy třeba prozkoumat další možné metody.

Na základě výsledků posouzení dopadu předložila Komise minulý rok návrh politiky, který vychází ze „zásady náležité péče“. V souladu s navrhovaným nařízením musí hospodářské subjekty snížit na minimum riziko uvádění nezákonně vytěženého dřeva a souvisejících výrobků na trh tím, že uvádí-li výrobky na trh Evropské unie, prokáží „náležitou péči“ a zajistí informace o původu a zákonnosti daných výrobků.

Chtěl bych vyjádřit své upřímné díky zpravodajce, paní Lucasové, stínovým zpravodajům a navrhovateli stanoviska, panu Fordovi, za jejich mimořádně pečlivou práci. Komise se zabývala pozměňovacími návrhy, které k jejímu návrhu nařízení předložil Evropský parlament, a nyní bych se k nim rád ve stručnosti vyjádřil.

Pozměňovací návrh na zastavení obchodu s nezákonně vytěženým dřevem a výrobků z něj je velmi důležitý. Zákaz tohoto obchodu byl jednou z možností, které Komise prozkoumala při přípravě svého návrhu. Tento přístup je na první pohled lákavý, avšak přináší zásadní praktické i politické potíže. A právě z toho důvodu jsme přijali návrh, který vychází ze zásady náležité péče. Tímto návrhem dosáhneme nejlepší možné rovnováhy mezi efektivním přístupem k nezákonným postupům, plynulostí uplatňování opatření bez nadměrného zatížení hospodářských subjektů a jejich slučitelností s pravidly Světové obchodní organizace.

Nezdá se, že by pozměňovací návrhy, které vyžadují, aby hospodářské subjekty jakéhokoli druhu prokazovaly náležitou péči na všech úrovních zásobovacího řetězce, byly v souladu se zásadou proporcionality. Je-li zákonnost dřeva zkontrolována ve chvíli, kdy je poprvé uvedeno na trh, nejsou další prohlídky na všech následujících úrovních zásobovacího řetězce pravděpodobně nutné.

Rovněž bych se chtěl vyjádřit k pozměňovacímu návrhu Parlamentu, v němž navrhuje rozšířit definici „zákonně vytěženého dřeva“. Ta je ve středu zájmu návrhu a bude bezpochyby předmětem diskuse s Radou. Komise pečlivě prozkoumá, jaké následky by mělo přijetí jakkoli rozšířené definice.

Co se týče pozměňovacích návrhů, které souvisí s uznáním kontrolních organizací, domníváme se, že náš původní návrh, který dává členským státům povinnost uznat kontrolní organizace, ve větší míře odpovídá zásadě subsidiarity.

Důvody pro návrh na zřízení poradní skupiny jsou zcela pochopitelné. Komise je kdykoli připravena ke konzultacím se zástupci zúčastněných stran, jak to ostatně vyjádřila ve svém uvedení důvodů. Komise má právo podávat návrhy na zřízení poradních skupin, není však nutné, aby jakékoli ustanovení tohoto typu bylo začleněno do textu nařízení.

Na závěr, rozumíme důvodům pro návrh standardizace uplatňování práva ve členských státech. Co se nás týče, domníváme se, že by zmíněné pozměňovací návrhy měly být v souladu se zásadou subsidiarity.

Tím uzavírám svůj příspěvek a se zájmem budu sledovat další rozpravu.

Caroline Lucas, zpravodajka. – Pane předsedající, má první slova jsou slovy úlevy nad tím, že konečně máme před sebou návrh právního předpisu, který se zabývá problémem nezákonné těžby dřeva. Parlament na něj čeká již nesmírně dlouho a já srdečně děkuji svým kolegům za jejich dlouhodobé úsilí v této záležitosti. Rovněž bych chtěla poděkovat svým kolegům za jejich vynikající spolupráci, díky níž se nyní nacházíme před zítřejším hlasováním; stínovní zpravodajové i zaměstnanci skutečně nasadili všechny páky, abychom mohli první čtení v Parlamentu dokončit v nejkratší možné době, což by nám dalo možnost docílit shody v prvním čtení a vyhnout se dalším průtahům.

Naši myšlenku však bohužel zmařilo tempo práce v Radě, které je žalostně pomalé. Zdá se tedy, že se musíme spokojit s tím, že práce bude dokončena na podzim poté, co Rada dosáhne politické shody v měsíci červnu, a to je pro mě a pro řadu mých kolegů, kteří vynaložili takové úsilí, velkým zklamáním.

Kdyby tu dnes Rada byla přítomna, požádala bych její zástupce, aby se dnes večer zaručili, že učiní vše, co bude v jejich silách, pro dosažení společného postoje před začátkem léta, neboť situace je nesmírně vážná.

Nezákonná těžba dřeva je skutečně nebezpečným problémem, proti němuž EU již řadu let vystupuje, zároveň však stále představuje jeden z největších trhů s nezákonně vytěženým dřevem a souvisejícími výrobky ve světě. Odhaduje se, že 20–40 % celosvětové produkce dřeva pochází z nezákonných zdrojů, a téměř 20 % skončí v EU. To snižuje ceny dřeva, ubírá z přírodních zdrojů a daňových příjmů a zvyšuje chudobu obyvatel závislých na lesích. Jak naznačil pan komisař Dimas, dlouhodobější dopady jsou ještě vážnější, neboť odlesňování, jehož hlavní příčinou je nezákonná těžba, způsobuje téměř jednu pětinu globálních emisí skleníkových plynů.

Čeká nás konference OSN o změně klimatu v Kodani, čímž věrohodný zásah EU proti nezákonné těžbě dřeva ještě více nabývá na významu. Věrohodný zásah však znamená efektivní a závaznou legislativu. Dobrovolné dohody o partnerství, vytvořené v roce 2003 v rámci akčního plánu EU pro vymahatelnost práva, správu a obchod v lesnictví (FLEGT), mohou přinést pozitivní změnu, avšak doposud byla uzavřena jen jedna, a dokud nebudou dohody obecně platné, zůstane riziko obcházení zákonů a praní špinavých peněz příliš vysoké.

Dobrá zpráva je, že konečně máme právní předpis EU, avšak ta špatná je, že návrh Komise není dostatečně průrazný, a má-li mít význam a efektivitu, musí projít komplexním zlepšením.

Ačkoli jsou komisařova slova o významu zastavení nezákonné těžby dřeva správná, návrh Komise v současné podobě by na to jednoduše nestačil. V úvodu návrhu stojí, že „nedostatky v předpisech, jejichž cílem je obchodu s nezákonně vytěženým dřevem zabránit,“ jsou příčinou častého výskytu nezákonné těžby dřeva, avšak obávám se, že návrh Komise nepřináší nic, co by situaci mohlo změnit. Zcela jednoduše, návrh Komise v jeho současné podobě nám neumožní dosáhnout cíle, aby EU již nezajišťovala trh s nezákonně vytěženým dřevem.

Nejnápudnější slabinou navrženého nařízení je, že ve skutečnosti nezakazuje dovoz a prodej nezákonně vytěženého dřeva – ať to zní jakkoli nelogicky. Pouze zavazuje hospodářské subjekty k tomu, aby na jedné konkrétní úrovni zásobovacího řetězce uplatnili systém náležitě péče, zatímco všechny ostatní zbavuje jakékoli povinnosti vůči zákonnosti dřeva či dřevařských výrobků, s nimiž obchodují.

Tato skutečnost ostře kontrastuje se zněním revidovaného Laceyho zákona, který byl přijat v květnu roku 2008 v USA a uzakňuje výslovný zákaz dovozu a prodeje nezákonně vytěženého dřeva, neexistuje tudíž žádný dostatečný důvod, proč by EU tento zákon nemohla napodobit. Má zpráva zachovává návrh Komise, že pouze hospodářské subjekty, které uvádějí dřevo a dřevařské výrobky na trh poprvé, jsou povinny uplatnit systém náležité péče – neboť právě ty mají jednoznačně největší vliv – avšak jasně stanovuje, že všechny hospodářské subjekty v řetězci mají povinnost dodávat na trh pouze dřevo ze zákonných zdrojů a že nedodržení této povinnosti může být považováno za přestupek.

Pana komisaře Dimase bych chtěla upozornit na své přesvědčení o tom, že naše návrhy doplňují systém náležité péče: zvyšují jeho efektivitu, podporují jeho funkčnost a v žádném případě nejsou v rozporu s pravidly Světové obchodní organizace. Je-li to možné v USA, měli bychom to učinit i my v EU, a z toho důvodu Parlament usiluje o změnu návrhu.

Péter Olajos, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Jako mluvčí skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů považují oba dokumenty – sdělení Komise a zprávu paní Lucasové – za stejně důležité. Z našeho pohledu potřebujeme oba k tomu, abychom zastavili odlesňování, znehodnocování lesů a ztrátu biologické rozmanitosti. V současné době každoročně zmizí 13 milionů hektarů lesa, což je oblast ve velikosti Řecka. Téměř 20 % globálních emisí skleníkových plynů je způsobeno odlesňováním, což je více než celkový objem emisí skleníkových plynů celé Evropské unie. Odlesňování je příčinou značného úbytku biologické rozmanitosti a vyhynutí některých druhů, nemluvě o zhoršení celkového stavu světového ekosystému. Není tedy pochyb o tom, že je třeba ihned zasáhnout. Znamená to, že se Evropská unie musí ujmout vedení v přípravách globálního politického řešení.

Kromě oblasti tropických lesů se domnívám, že je důležité především zastavit odlesňování, k němuž dochází ve střední a východní Evropě, a pro dřevo a dřevařské výrobky vytvořit soubor přísných kritérií udržitelnosti. Pro dřevo a další druhy biomasy využívané k výrobě energie jsou nutné ekologické veřejné zakázky a kritéria udržitelnosti. Část výnosů, které jsou výsledkem snižování emisí oxidu uhličitého, je třeba vyhradit na zastavení odlesňování. Vítám úsilí o zpřísnění kontrol a vytvoření efektivního systému sankcí, které paní Lucasová popisuje ve své zprávě. Na závěr, domnívám se, že je obzvláště důležité ustavit kontrolní orgány a uložit finanční sankce, které odpovídajícím způsobem odráží poškození životního prostředí.

Riitta Myller, jménem skupiny PSE. – (FI) Pane předsedající, zpráva o zákazu nezákonné těžby dřeva, která byla ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin velkou většinou schválena, je vyvážená. Dostatečným způsobem zajišťuje zákaz nezákonné těžby dřeva, dovozu a obchodování s dřevařskými výrobky, a zároveň nepřináší nadměrnou administrativní zátěž pro hospodářské subjekty, které v současné době obchodují korektně.

Je životně důležité zajistit kontrolu nad nezákonnou těžbou dřeva, která je hlavní příčinou světového odlesňování, jež samo o sobě způsobuje 20 % globálních emisí skleníkových plynů a zásadním způsobem přispívá k úbytku biologické rozmanitosti. Kromě ekologických problémů poškozuje nezákonná těžba dřeva konkurenceschopnost hospodářských subjektů, kteří v lesnickém průmyslu obchodují v souladu se zákonem, a některé země kvůli ní přicházejí o vysoké zisky.

Chtěla bych vyjádřit svůj upřímný dík zpravodajce, paní Lucasové, za její práci, která nám umožnila zítřejší hlasování o tomto dobrém návrhu.

Magor Imre Csibi, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, podle času, který máme na rozpravu vyhrazen, bychom se mohli domnívat, že Parlament záchraně lesů nepřipisuje velký význam. Zmírňuje to zklamání z odhalení váhavého přístupu Komise k řešení nezákonné těžby dřeva, co mě však zklamalo nejvíc, je skutečnost, že tu znovu zaznělo tvrzení, že bychom neměli trestat hospodářské subjekty EU, které obchodují v dobré víře, a vyřešit tak externí problém.

Součástí řešení je rovněž utváření povědomí o problému a nyní je nejvyšší čas uznat, že některé regiony v Evropě – jako ten můj – jsou rovněž vystaveny nekontrolovatelnému odlesňování. Cílem nařízení o nezákonné těžbě dřeva není stíhat trh nebo mu zabránit, ale spíše dosáhnout jeho lepší kontroly. Je pravda, že návrhy Komise nejsou zcela jasné ohledně praktického fungování systému.

Evropský parlament zahrnul veškeré dřevařské výrobky, stanovil povinnost, aby veškeré hospodářské subjekty uplatňovaly určitou míru náležité péče, zavedl nový finanční základ pro sankce a poskytl jasná kritéria pro věrohodný a nezávislý kontrolní systém, a já s potěšením konstatuji, že tím se mu podařilo návrh posílit a objasnit. Nyní je naším úkolem tento systém schválit a uplatnit jej co nejdříve. Musíme spotřebitelům

dát záruku, že nepřispívají ke zhoršování stavu životního prostředí tím, že by omylem koupili výrobek z nezákonně vytěženého dřeva.

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat všem, kteří tu dnes večer vystoupili, za jejich konstruktivní příspěvky. Je důležité zdůraznit, že řešení globálního odlesňování a zhoršování stavu lesů je komplikovaná záležitost. Nalezení jejího řešení vyžaduje politickou vůli a činy na straně poptávky.

Neměli bychom zapomínat na to, že modely odlesňování tropických lesů jsou výsledkem vzájemného vlivu řady různých faktorů, jejichž význam se v různých lokalitách liší. Lesní porosty neovlivňuje pouze politika lesního hospodářství, ale i další politiky, jako je daňová politika, držba půdy a práva.

V Evropské unii rozumíme tomu, že úsilí o soudržnost našich politik musí být nerozlučně spjata s podporou států ve snaze o posílení vnitrostátních a místních orgánů a o dosažení pokroku směrem k efektivní správě a využívání lesních zdrojů. Chtěl bych znovu poděkovat paní Lucasové, panu Fordovi a stínovým zpravodajům za jejich vynikající práci. Povzbudilo mě, že Parlament podporuje přístup Komise a zároveň jej chce více upevnit, a za tím účelem předložil pozměňovací návrhy.

Mohu vás ujistit, že s Parlamentem zcela sdílím jeho cíl vytvořit nařízení, které efektivně vyřeší nezákonnou těžbu dřeva a s ním spojený trh. Rovněž vás ujišťuji, že Komise pozměňovací návrhy k návrhu nařízení důkladně zváží.

Na závěr bych se chtěl vyjádřit ke dvěma otázkám, které tu dnes zazněly. Za prvé se zmíním o přístupu náležité péče, jehož rozsah je větší než pouhé osvědčení o zákonnosti. Zásada náležité pečlivosti vyjadřuje právní závazek k proaktivnímu chování směrem k zákonnosti a je třeba to dokázat pomocí komplexních opatření, která umožní přijatelné zajištění zákonnosti.

V některých případech bude osvědčení o zákonnosti pouze výchozím bodem zahrnutým do postupu náležité pečlivosti. V případech, kdy z posouzení rizika vyplývá, že země původu představuje vyšší riziko administrativní korupce, nebo u zemí, v nichž je nízká úroveň vymahatelnosti vnitrostátního práva, bude třeba dalších záruk, které zákonnost potvrdí.

Další otázkou, k níž bych se chtěl vyjádřit, je návrh na rozšíření působnosti nařízení, aby zahrnovalo hospodářské subjekty vytvářející řetězce. S ohledem na zásady zlepšování tvorby právních předpisů a snižování administrativní zátěže se návrh, aby distributoři a obchodníci měli povinnost žádat důkaz o náležité pečlivosti od zmiňovaných hospodářských subjektů, zdá nepřiměřený. Pokud bylo dřevo podrobeno šetření ohledně náležité pečlivosti ve chvíli, kdy bylo poprvé uvedeno na trh, proč bychom měli ještě zatěžovat následující hospodářské subjekty?

Stručně řečeno, Komise může plně, částečně nebo v zásadě podpořit 37 z celkového počtu 75 předložených pozměňovacích návrhů. Sekretariátu Parlamentu poskytnu seznam s podrobnostmi ohledně stanoviska Komise k pozměňovacím návrhům.

Caroline Lucas, zpravodajka. – Pane předsedající, chtěla bych velmi poděkovat svým kolegům a panu komisaři Dimasovi za jejich příspěvky.

Chtěla bych říct jednu zásadní věc, a to že v našich pozměňovacích návrzích jsme dbali na to, abychom znovu neobjevovali Ameriku.

Na schůzkách s řadou zástupců průmyslu a dalších zúčastněných stran jsem zjistila, že mnoho zemí i společností již zavedlo výborné systémy, které by splnily většinu požadavků systému náležité péče, ne-li všechny.

Dává tedy smysl, že veškerá práce odvedená při zavádění těchto systémů nepřijde vniveč a že zbytečně nevytváříme další administrativní zátěž – to ani zdaleka nemáme v úmyslu.

Za této situace jsme byli velmi opatrní a dali na dobré rady ohledně toho, jaké formulace použít, aby existující dobré systémy spadaly do rámce nařízení, aniž by bylo nutné vytvořit zcela nové struktury.

Výzvu, abychom nebyli nepřiměřeni a abychom různým subjektům systému obchodování nepřidávali další administrativní zátěž, jsme vzali velmi vážně a zachovali jsme se přesně podle ní: cílem naší zprávy je zajistit, aby zodpovědnost nesly všechny subjekty systému obchodování a abychom ji neponechali pouze těm, kteří výrobky uvádějí na trh poprvé. To se mi zdá nepřiměřené. Domnívám se, že je rozumnější dát každému subjektu určitou úlohu.

Rovněž bych chtěla dodat, že řada prvků našich návrhů má podporu v průmyslu. Je ironií osudu, že oblast průmyslu je v tomto směru pravděpodobně v mnoha ohledech ambicióznější než samotná Komise.

Právě zástupci průmyslu mi sdělili, do jaké míry si cení nejen skutečnosti, že zpráva Výboru pro životní prostředí jim dává mnohem srozumitelněji najevo, co se od nich očekává, ale i právě spravedlivějšího a efektivnějšího rozdělení zodpovědnosti na různé úrovně zásobovacího řetězce, jak jsem právě popsala.

Co se týče evropských hospodářských subjektů, dovolu mi zcela jednoznačně upozornit na to, že nařízení ve své pozměněné podobě bude zodpovědným hospodářským subjektům v Evropě jen k užítku, neboť naprostá většina z nich již splňuje jeho požadavky, a existence nařízení zabrání tomu, aby je ostatní méně svědomité subjekty znevýhodňovaly nižšími cenami.

Měli bychom tedy zcela jednoznačně připustit, že v této zprávě není nic, co by evropským hospodářským subjektům znesnadňovalo život. Nebezpečí nepřiměřenosti jsme vzali velmi vážně, takže máme i speciální opatření pro menší subjekty; dle mého názoru jsme se tohoto problému v předložené zprávě zhostili velmi citlivě.

Znovu tu zazněly příspěvky pana komisaře ke zprávě Výboru pro životní prostředí, a já bohužel i poté trvám na svém názoru, že návrh Komise je ve své současné podobě váhavý a neprůrazný a jednoduše nedosáhne toho, co prohlašuje. Nedokážu pochopit, jak můžete vytvořit právní předpis, jehož cílem je zabránit prodeji nezákonně vytěženého dřeva, a neprohlásit v něm tento prodej za přestupek. Způsob, jímž je návrh Komise napsán, je nestejnorodý a nesmělý.

Domnívám se, že většina spotřebitelů v Evropě by byla upřímně v šoku ze zjištění, že EU ještě nemá právní předpis proti nezákonné těžbě dřeva, a dle mého názoru by ti, kteří na základě konzultace s Komisí usoudili, že právní předpis je jediným způsobem řešení problému, nepovažovali konkrétní návrhy Komise, ani samotný systém náležité péče, za dostatečné pro vyřešení problémů, s nimiž se setkáváme.

Svůj příspěvek dnes večer ukončím tím, že bych – snad prostřednictvím vašich dobrých služeb, pane komisaři – chtěla vyvinout určitý tlak na Radu, aby zvýšila rychlost své práce, neboť od ní skutečně chceme obdržet společný postoj před začátkem léta, abychom na podzim mohli pohotově jednat.

Jak jsem již uvedla, skutečně jsem doufali, že dosáhneme shody v prvním čtení. Parlament učinil všechno pro to, aby k tomu mohlo dojít. Je pro nás opravdu hlubokým zklamáním, že Rada nejednala se stejnou vážností a rychlostí, ale věřím, že vás, pane komisaři, mohu znovu požádat o to, abyste učinili vše, co je ve vašich silách, k zajištění co nejrychlejší reakce Rady.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

V souladu s čl. 103 odst. 2 jsem obdržel návrh usnesení jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin⁽¹⁾.

Hlasování o návrhu usnesení se bude konat ve čtvrtek, 23. dubna 2009.

Hlasování o zprávě paní Lucasové se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Obchod s nezákonně vytěženým dřevem má dopad na ekosystémy a je příčinou nespravedlivé konkurence, již jsou vystaveny hospodářské subjekty v odvětví lesnictví-dřevařství-papírnictví pohybující se v mezích zákona, jeho potírání musí tudíž být jednoznačnou prioritou.

Nicméně, uložíme-li hospodářským subjektům, které uvádí dřevo na trh, nepřiměřená omezení, zejména co se týče vysledovatelnosti zdrojů, projeví se to v nižší konkurenceschopnosti našich podniků, avšak nezamezíme tím nezákonné těžbě dřeva, která se přesune na jiné trhy. Bylo by nerealistické se domnívat, že zavazující evropská legislativa by sama o sobě vyřešila korupci nebo problémy související se státním rozpočtovým schodkem, který je častý v zemích, v nichž k této nezákonné činnosti dochází.

Rovněž jsem toho názoru, že zpráva jde příliš daleko ve zpochybnění původního návrhu Komise, který je pro hospodářské subjekty přijatelný. Nepovažuji tedy za vhodné zpochybňovat certifikační systémy využívané

⁽¹⁾ Viz zápis.

odborníky, vyloučit profesní organizace a kontrolní organizace financované subjekty v odvětví, nebo zrušit vnitrostátní orgán, jehož úkolem je jmenovat kontrolní organizace. Domnívám se, že odborníci v odvětví musí zůstat jádrem systému a neměla by jim být ukládána administrativní opatření, jež by je nepřiměřeně zatěžovala.

22. Kontrolní režim Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0253/2009), kterou předkládá pan Romeva i Rueda jménem Výboru pro rybolov o návrhu nařízení Rady o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)).

Raül Romeva i Rueda, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, v úvodu bych chtěl připomenout, že před několika týdny předala organizace Greenpeace španělskému státnímu žalobci informace o galicijské firmě *Armadores Vidal*, která v letech 2003–2005 od španělské vlády obdržela dotace ve výši 3,6 milionu EUR, přestože od roku 1999 nashromáždila řadu postihů za nezákonný rybolov v několika zemích v různých částech světa.

Komise tuto situaci nedávno odsoudila.

Minulý týden začala rybářská sezóna tuňáka obecného. Vědci varují, že jsme u tohoto druhu již zašli za přijatelnou mez udržitelného rybolovu, neboť mu hrozí vyhynutí.

Španělská ministryně obrany nyní v Somálsku vede operaci na ochranu rybářských lodí v Indickém oceánu před útoky pirátů.

Musí-li se evropské rybářské lodě zaměřené na lov tuňáka za prací vzdalovat z domovských vod, příčinou je za prvé, že nejbližší lovné populace jsou na pokraji zhroutení, a za druhé skutečnost, že naše loďstvo dostává příliš mnoho dotací, je nadměrně velké a vyhledává zisk i na úkor toho, že vyčerpá hlavní prostředek své činnosti – ryby.

Společnými prvky ve všech těchto případech, a mnoha dalších, jsou nadměrný rybolov, příliš velká kapacita evropského loďstva a především nedostatečná kontrola a možnost ukládat sankce.

Z toho důvodu naše zpráva prosazuje názor, že základním prvkem společné rybářské politiky by mělo být efektivní uplatňování pravidel bez diskriminace.

Žádáme tedy například, aby bylo výslovně zakázáno udělovat veřejné dotace komukoli, kdo jedná nezákonně, jako je tomu v případě firmy *Armadores Vidal*.

Dodržování pravidel a přijetí uceleného postoje jsou z dlouhodobého hlediska nejlepšími způsoby ochrany zájmů rybolovu.

Pokud lidé pracující v tomto odvětví, od rybáře po obchodníky, kteří prodávají ryby spotřebitelům, nebudou dodržovat pravidla, setká se tato politika nevyhnutelně s neúspěchem. Populace ryb zmizí a s nimi ti, kdo jsou na nich závislí.

Komise i Evropský parlament v řadě případů vyjadřovaly politování nad nízkou mírou dodržování pravidel a my jsme mimo jiné požadovali, aby členské státy navýšily počet kontrol, sladily kritéria inspekce a sankcí a posílily transparentnost výsledků inspekce. Rovněž jsme žádali o posílení systému inspekce Společenství.

Navrhované nařízení, díky němuž vznikla tato zpráva, se zabývá nezbytnou reformou stávajících kontrolních systémů a předkládá řadu nových opatření, jimiž doplní nařízení současná, na základě přijetí nařízení o nezákonném, nehlášeném a neregulovaném rybolovu – rybolovu s „jojo“ efektem – nebo nařízení o udělování oprávnění k rybolovným činnostem.

Nejdůležitějším rysem kontrolního systému platného pro 27 členských států je pravděpodobně zásada, aby se všemi zúčastněnými stranami bylo zacházeno rovnocenně a zejména aby všichni ve výrobním řetězci – rybáři, zprostředkovatelé, odběratelé, osoby spojené s rekreačním rybolovem – měli jistotu, že nejsou vystaveni diskriminaci, a zároveň v této oblasti nesli svůj podíl zodpovědnosti.

Musíme tedy v celém Společenství a po celé délce zpracovatelského řetězce zajistit rovné podmínky pro všechny.

Ve většině případů podporujeme původní návrh Komise, avšak návrh, který předkládáme, obsahuje řadu aspektů, které by v tomto směru znamenaly výrazný pokrok.

Chtěl bych ještě poukázat na jednu věc a tou je nutnost, aby Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu měla obzvláště důležitou úlohu, vzhledem k tomu, že se vztahuje na celé Společenství a musí zachovávat nestrannost.

Doufám tedy, že pozměňovací návrhy, které jsme předložili na poslední chvíli před dokončením zprávy, budou mými kolegy přijaty, stejně jako jsme je přijali my při rozpravě ve výboru, a věřím, že se zpráva prokáže jako užitečný nástroj k záchraně těch, kteří jsou v nouzi: nejen populací ryb, ale i rybářských komunit, které nemají jinou možnost obživy.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, dovoluji mi především poděkovat zpravodaji, panu Romeva i Ruedovi, který ve své zprávě odvedl úctyhodnou práci. Ještě více pozornosti si zaslouží skutečnost, že zpravodaj uspořádal v několika hlavních městech setkání s řadou zúčastněných stran Společenství i z celého světa. Tato záležitost je komplikovaná a choulostivá. Komise by panu Romeva i Ruedovi chtěla poděkovat za jeho práci na této zprávě.

Jak je vám známo, nařízení o zavedení kontrolního režimu pochází z roku 1993. Od té doby bylo při mnoha příležitostech pozměněno, především v roce 1998, kdy byla přidána kontrola intenzity rybolovu, a v roce 2002 při příležitosti reformy společné rybářské politiky. Výsledný systém má však závažné nedostatky, které mu brání v dostatečné efektivitě. Jak zdůraznily Evropská komise i Evropský účetní dvůr, současný kontrolní režim je neefektivní, drahý, složitý a nepřináší požadované výsledky. Tato skutečnost podkopává iniciativy směřující k zachování rybolovných zdrojů a řízení intenzity rybolovu. Nedostatky v kontrole tak přispívají k negativním výsledkům společné rybářské politiky.

Hlavním cílem kontrolní reformy je zajistit, aby byla dodržována pravidla společné rybářské politiky, a to prostřednictvím vytvoření nového standardního rámce, který umožní členským státům a Komisi v plné míře se ujmout svých povinností. Stanovuje globální a integrovaný přístup ke kontrole, zaměřuje se na všechny aspekty společné rybářské politiky a pokrývá každý článek řetězce – odlov, vykládku, přepravu, zpracování a uvádění na trh – „od úlovku ke spotřebiteli“. Abychom toho dosáhli, postavili jsme reformu na třech osách.

Osa č. 1: vytvořit v odvětví kulturu dodržování pravidel a zodpovědnosti. Cíl je zaměřen na ovlivnění chování všech zúčastněných stran podílejících se na celé řadě rybolovných činností, aby bylo dosaženo dodržování předpisů nejen prostřednictvím sledování a kontrolních činností, ale i jako důsledek celkové kultury dodržování pravidel, kdy všechny strany v tomto odvětví chápou a přijímají, že respektování platných pravidel je v jejich vlastním dlouhodobém zájmu.

Osa č. 2: zaujmout globální a integrovaný přístup ke kontrole a inspekci. Návrh zajišťuje jednotnost v uplatňování politiky kontroly a zároveň respektuje odlišnost a specifika různých rybářských loďstev. Rovněž zavádí rovné podmínky v tomto odvětví tím, že zahrnuje všechna stadia, od úlovku po uvedení na trh.

Osa č. 3: účinné uplatňování pravidel společné rybářské politiky. Reforma si také klade za cíl jasně vymezit role a povinnosti členských států, Komise a Agentury Společenství pro kontrolu rybolovu. V souladu s pravidly společné rybářské politiky spadá kontrola a prosazování pravidel výhradně pod pravomoc členských států. Úlohou Komise je kontrolovat a ověřovat, že členské státy pravidla uplatňují správným a účinným způsobem. Současný návrh se nepokouší toto rozdělení povinností změnit. Je však důležité racionalizovat postupy a zajistit, aby Komise měla dostatečné prostředky ke kontrole rovnoměrného uplatňování pravidel členskými státy.

Chtěla bych rovněž poukázat na skutečnost, že návrh sníží administrativní zátěž a úroveň byrokracie v systému. Komise provedla posouzení dopadu, z něhož vyplývá, že přijetí reformy by hospodářským subjektům snížilo náklady na administrativu o 51 % – z celkové výše 78 milionů EUR na 38 milionů EUR – z velké části využitím moderních technologií, jako např. rozšířeným využíváním elektronického systému hlášení (ERS), systému sledování plavidel (VMS) a systému automatické identifikace (AIS).

Na všech úrovních řetězce rybolovu budou stávající nástroje „na papíře“, tj. lodní deník, prohlášení o vykládce a potvrzení o prodeji, nahrazeny. Elektronický systém usnadní rybářům zaznamenávání a sdílení údajů. Po zavedení systému bude odstraněna řada povinných hlášení.

Systém bude rychlejší, přesnější a méně nákladný a umožní automatické zpracování údajů. Rovněž usnadní křížové kontroly údajů a informací a rozpoznání rizik. Výsledkem bude racionálnější přístup ke kontrolním

činností na moři i na souši zaměřený na předcházení rizikům, což logicky zaručuje jeho nákladovou efektivitu.

Návrh rovněž ruší současnou povinnost členských států předávat Komisi seznamy licencí nebo oprávnění k rybolovu, které budou zpřístupněny elektronicky vnitrostátním kontrolním službám, kontrolním službám dalších států a Komisi.

Co se týče zprávy, chtěl bych se zmínit o předložených pozměňovacích návrzích.

Komise uvítala skutečnost, že Evropský parlament právní předpis v zásadě přijímá a domnívá se, že je nezbytné vytvořit nové nařízení o kontrolním režimu. S určitými návrhy, které jsou v souladu s diskusí v rámci pracovní skupiny Rady, může Komise souhlasit, domnívá se však, že některé klíčové prvky původního návrhu je nezbytné zachovat.

Komise může souhlasit s velkým počtem pozměňovacích návrhů, zejména s návrhy číslo 3, 6, 9, 10, 11, 13–18, 26–28, 30, 31, 36, 44, 45, 51–55, 57, 58, 62, 63, 66–69, 82, 84, 85 a 92–98.

Následující pozměňovací návrhy, které jsou rozvedeny níže, však Komise nemůže přijmout.

Co se týče sledování rybolovných činností: Pozměňovací návrh číslo 23 upravuje výši tolerance povolené při záznamech do lodního deníku na 10 % namísto 5 % v původním návrhu. Zvýšení tolerance bude mít vážný dopad na přesnost údajů v lodním deníku, která je při křížové kontrole údajů nepostradatelná. Křížové kontroly budou využívány ke zjištění nesrovnalostí v údajích, neboť ty často poukazují na nezákonnou činnost, na niž by se členské státy měly zaměřit pomocí svých omezených zdrojů kontroly, navrhovaná změna by tedy měla negativní dopad na fungování počítačového systému validace stanoveného v čl. 102 odst. 1 původního návrhu, který je považován za základ nového systému kontroly.

Nejdůležitějším argumentem je však skutečnost, že rybáři mohou odhadnout váhu svého úlovku s přesností 3 %. Ryby jsou konec konců přepravovány v nádobách a rybáři vědí, kolik kilogramů unese jedna nádoba.

Ohledně pozměňovacího návrhu číslo 29 o předchozích oznámeních se Komise domnívá, že pokud by udělování výjimek bylo přiděleno Radě, postup by se tím značně zkomplikoval a znemožnil by včasné reakce na aktuální události.

Komise je rovněž toho názoru, že přerozdělení nevyužitých kvót je záležitostí řízení, kterou bychom se měli zabývat v rámci reformy společné rybářské politiky. Pozměňovací návrh číslo 41 o nápravných opatřeních tedy nelze přijmout.

Co se týče překládek v přístavu spadajících do víceletého plánu, pozměňovací návrh číslo 42 ruší celý článek 33. To je nepřípustné, neboť, jak je vám známo, překládky byly v minulosti využívány k utajení nezákonného úlovku. Z toho důvodu je nezbytné článek 33 zachovat a zaručit, že před vyložením na přepravní loď budou úlovky předloženy ke zvážení nezávislým orgánem.

Pozměňovací návrh číslo 47 ruší celý oddíl o zavření lovišť v reálném čase. Pokud by jej Komise přijala, ztratila by velmi důležitý nástroj ochrany populací. Zavření lovišť v reálném čase přímo souvisí s kontrolními otázkami. Proto tuto změnu nelze přijmout.

Pozměňovací návrh číslo 102 je nepřijatelný, neboť ruší článek, který Komisi dává pravomoc uzavřít loviště, uzná-li to za vhodné. V současném nařízení o kontrole podobné ustanovení existuje a představuje nezbytný nástroj, neboť v situaci, kdy členský stát přečerpal kvótu a neuzavřel loviště, zaručuje Komisi pravomoc loviště uzavřít – jak jsme to učinili minulý rok s populací tuňáka obecného a předminulý rok s populací tresky obecné v Baltském moři.

Stejně tak Komise nemůže přijmout pozměňovací návrh číslo 103, kterým se ruší celé ustanovení o nápravných nařízeních. Oslabilo by to postavení Komise jako ochránce práva EU, který zajišťuje, aby členské státy byly schopny v plné míře využít svých příležitostí k rybolovu. Navíc toto ustanovení již existuje v současné legislativě.

Co se týče nových technologií: pro systém sledování plavidel (VMS) a systém odhalování plavidel (VDS) pozměňovací návrh číslo 19 stanovuje, že tato elektronická zařízení budou pro plavidla, jejichž celková délka je větší než 10 metrů a dosahuje až 15 metrů, povinná od 1. července 2013 namísto data 1. ledna 2012, které stanovuje původní návrh. Pozměňovací návrh číslo 20 uvádí, že instalace zařízení systému sledování plavidel a elektronických lodních deníků je způsobilá pro spolufinancování z rozpočtu EU, které dosahuje 80 %.

Co se týče pozměňovacího návrhu číslo 19, původní návrh již poskytuje přechodné období, neboť požadavek by byl platný ode dne 1. ledna 2012, zatímco právní předpis by vstoupil v platnost 1. ledna 2010. Cílem nového kontrolního systému je co nejlépe využít moderní technologie a vyvinout výkonný a automatizovaný systém křížové kontroly údajů, je tedy nezbytné, aby tato ustanovení platila ode dne uvedeného v návrhu s cílem zamezit dalšímu zpoždění v uplatňování nového přístupu ke kontrole.

Co se týče obav z nákladů, které přinese zavedení těchto nových technologií, nařízení Rady (ES) č. 861/2006 spolufinancování Komise již zaručuje a stanovuje jeho sazby – v rámci tohoto nařízení Komise zváží navýšení těchto sazeb. Bylo by však v rozporu s rozpočtovými pravidly stanovit v dalším legislativním aktu sazby spolufinancování.

Rekreačního rybolovu: je to velmi diskutabilní téma, k němuž bych chtěl dodat, že přes rozšířené povědomí o návrhu není jeho cílem neúměrně zatížit jednotlivé rybáře nebo odvětví volnočasového rybolovu. Navrhujeme, aby pro úlovky určité populace, především té, na kterou se vztahuje víceletý plán, v některých druzích rekreačního rybolovu platily jisté podmínky pro oprávnění a hlášení úlovku. Tyto požadavky pomohou k získání informací, které veřejným orgánům umožní posoudit dopad těchto aktivit a v případě potřeby připravit nezbytná opatření.

Co se týče zprávy Evropského parlamentu, Komise uvítala skutečnost, že pozměňovací návrh č. 11 navrhuje definici rekreačního rybolovu a že Parlament stanovuje, aby v situaci, kdy se zjistí, že nějaký druh rekreačního rybolovu na něj má významný dopad, byly úlovky počítány proti příslušným kvótám. Rovněž přivítala souhlas Parlamentu s tím, že úlovky z rekreačního rybolovu je zakázáno prodávat na trhu s výjimkou prodeje pro filantropické účely. Nicméně bych chtěl zdůraznit, že je důležité, aby členské státy byly nadále povinny posuzovat dopad rekreačního rybolovu tak, jak to stanovuje článek 93, nejen aby měly možnost dopad posoudit, jak je uvedeno v článcích 48, 49 a 50.

Cílem Komise je samozřejmě zajistit, aby nařízení přijaté v konečném znění Radou mělo vyvážený přístup k nutnosti získávat přesné informace o dopadu rekreačního rybolovu na populace, na něž se vztahují plány obnovy (na základě analýzy jednotlivě pro každý případ), a k tomu, že je třeba zaručit, aby rekreační rybolov, jehož úlovky mají zanedbatelný biologický dopad, nebyl zatížen nepřiměřenými požadavky.

Co se týče sankcí a prosazování pravidel: pozměňovací návrh vkládá nový čl. 84 odst. 2a, v němž se uvádí, že jsou-li držitelé oprávnění k rybolovu uloženy „sankční body“, je mu po tu dobu odebráno právo získat dotace Společenství a vnitrostátní veřejnou podporu. Rada nemůže tento návrh akceptovat. Stejně tak nemůže přijmout pozměňovací návrh číslo 61.

Čl. 45 bod 7 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, v podstatě umožňuje dočasně nebo trvale zakázat pachatelům přístup k veřejné podpoře nebo dotacím. Bylo by nepřiměřené dodatečně zavádět toto pravidlo v souvislosti se systémem sankčních bodů.

Pozměňovací návrh číslo 107 ruší minimální a maximální úroveň sankcí, které Komise navrhovala. To není přijatelné, neboť srovnatelné sankce ve všech členských státech jsou důležitým prvkem, jímž lze dosáhnout stejného odrazujícího účinku na celém území vod Společenství a tím vytvořit rovnocenné podmínky pomocí společného rámce na úrovni Společenství. Toto ustanovení nemá vliv na možnost členských států určit, která porušení je třeba kvalifikovat jako závažná.

Co se týče pravomocí Komise: pozměňovací návrh číslo 71 ukládá, že během inspekce, kterou provádí Komise, je vždy přítomen úředník členského státu a ve stejném smyslu i pozměňovací návrh číslo 108 omezuje možnost Komise vést šetření a inspekce pouze na případy, kdy členský stát byl předem informován. Pravomoc Komise provádět autonomní inspekce by byla vážným způsobem narušena, pokud by úředníci daného členského státu museli vždy být přítomni průběhu inspekce. Členský stát by dokonce mohl zabránit provedení autonomní inspekce tím, že by nezajistil přítomnost svého úředníka.

Pozměňovací návrhy číslo 104, 108, 109 a 110 jsou rovněž problematické, neboť omezují pravomoci inspektorů Společenství, konkrétně jejich způsobilost k provádění autonomního ověřování a inspekce. Odebereme-li inspektorům Společenství tyto pravomoci, Komise již nebude moci zajistit uplatňování pravidel společné rybářské politiky ve stejné kvalitě u všech členských států.

Pozměňovací návrh číslo 72 odebírá možnost pozastavit nebo zrušit financování, existuje-li důkaz, že ustanovení nařízení nebyla dodržena. Komise tuto změnu nemůže přijmout. S tímto pozměňovacím návrhem by nastala situace, kdy by pouhý úsudek Komise, že daný členský stát nepřijal vhodná opatření, postačil k jeho sankcionování.

Pozměňovací návrhy číslo 111 a 112 na druhou stranu omezují pravomoc Komise pozastavit finanční pomoc Společenství. To by zásadním způsobem narušilo způsobilost Komise k použití těchto opatření. Kromě toho není objasněno, kdo by namísto Komise převzal právo na toto rozhodnutí.

Co se týče uzavření lovišť: Pozměňovací návrh číslo 73 zásadním způsobem snižuje počet případů, kdy bude Komise moci uzavřít loviště na základě nedodržení závazků společné rybářské politiky. Předložit „doklady“ o nedodržování bude mnohem obtížnější než mít „důvody se domnívat“. Abychom zajistili, že pravidla společné rybářské politiky jsou uplatňována stejně ve všech členských státech a předešli hrozbám pro ohrožené populace, je důležité zajistit Komisi možnost uzavřít loviště, pokud to samotný členský stát neučiní. Stejně tak nemůže Komise přijmout pozměňovací návrh č. 113, který navrhuje zrušit tento článek.

Pozměňovací návrhy číslo 74 a 78 zásadním způsobem snižují tlak na členské státy, aby dodržovaly vnitrostátní kvóty. Přijetí těchto změn by jednoduše znamenalo, že bude zachován původní stav. Navržené změny ve velké míře omezují Komisi při přijímání opatření, která zajistí, aby rybáři ze členských států nelovili regulované populace, pro něž daný členský stát nemá kvótu vůbec, nebo jen v malé míře. Bylo by to škodlivé zejména v případech, kdy by takový rybolov bránil ostatním členským státům v naplnění jejich kvót.

Pozměňovací návrhy číslo 79 a 80 ruší články 98 a 100, které umožňují Komisi odečíst kvóty či odmítnout jejich výměnu v případě, že nejsou dodrženy cíle společné rybářské politiky. Komise by chtěla toto ustanovení zachovat, neboť je důležitým nástrojem, který zaručuje dodržování pravidel společné rybářské politiky. Je reakcí na doporučení Účetního dvora, aby byla posílena způsobilost Komise k vyvíjení tlaku na členské státy. Pro vnitrostátní podniky v odvětví rybolovu bude rovněž dokladem toho, že dodržování pravidel společné rybářské politiky ze strany vnitrostátní správy je rovněž v jejich zájmu, a lze očekávat, že za tím účelem budou vyvíjet pozitivní tlak na vnitrostátní správu.

Článek 114 navrhuje vypuštění článku 101 o nouzových opatřeních. Komise tuto změnu nemůže přijmout, neboť zmíněné ustanovení je důležitým nástrojem, který zajistí, že členské státy budou dodržovat pravidla společné rybářské politiky.

Znovu chci poděkovat panu Romeva i Ruedovi za jeho zprávu a výboru za pozornost, kterou věnoval této velmi důležité otázce. Zpráva významným způsobem přispívá k vytvoření skutečně efektivního systému kontroly. Chtěl bych se omluvit, že můj příspěvek byl tak dlouhý.

Carmen Fraga Estévez, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, proti tomuto návrhu je třeba vznést jednu zásadní a podstatnou námitku: naprosté selhání, co se týče konzultací s dotčeným odvětvím.

Je nepřipustné, aby Komise stále prohlašovala, že celá rybářská politika musí vycházet z rozhovorů se zúčastněnými stranami, a zároveň již připravovala nařízení, které bude mít vážné a okamžité důsledky pro loďstvo – a přitom toto odvětví v podstatě nemá možnost dialogu nebo předcházející konzultace.

Není to dobrý začátek, chce-li Komise vytvořit kulturu dodržování pravidel, o níž se tak často zmiňuje. Načasování je rovněž značně sporné.

Je nesporné, že kontrolní politika je jedním z největších selhání společné rybářské politiky, zároveň však je pravdou, že ji Komise zachovala od roku 1993 a k jejímu pozměnění se rozhodla právě v době, kdy překládá návrh zprávy o její reformě a oznamuje celkový přezkum systému zachování a řízení rybolovných zdrojů.

Kontrola má stálý charakter a patří do každého systému řízení a z toho důvodu by bylo rozumnější obě reformy koordinovat a předejít nebezpečí, že díky reformě z roku 2012 bude náš původní návrh překonaný; některá opatření návrhu nemají ani do roku 2012 vstoupit v platnost.

Tyto dva zásadní nedostatky stojí v cestě tomu, co mohlo být velmi úspěšné, jako např. úsilí zkoordinovat porušování pravidel a sankcí s cílem jednoznačně stanovit, že členské státy nesou zodpovědnost za zjevný nedostatek politické vůle k uplatňování kontrolních opatření.

Pane předsedající, nezbývá než poděkovat zpravodajce za její práci a vyjádřit politování nad tím, že na tak důležitou záležitost máme nyní tak málo času.

Emanuel Jardim Fernandes, jménem skupiny PSE. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, hlavním cílem zprávy pana Romeva i Ruedy, jemuž děkuji za otevřenost, je zajistit dodržování pravidel společné rybářské politiky.

Jejich dodržování a evropský přístup k rybolovu jsou nejlepším způsobem, jímž lze zaručit zájmy pro odvětví rybolovu. Pokud ti, kteří jsou součástí odvětví – od posádky na palubě po obchodníky, kteří ryby prodávají – nedodržují pravidla, budou odsouzeni k zániku. Pokus o uplatňování evropských pravidel bez ohledu na různorodost evropského loďstva k tomuto zániku rovněž přispěje.

Z toho důvodu jsem navrhoval, aby návrh Komise byl více přizpůsoben realitě, kterou je nepočtené řemeslné loďstvo – přestože já jsem chtěl jít ještě dále – existující v zásadě v celé Evropské unii, především v nejvzdálenějších regionech, aniž bychom zapomněli na to, že společná rybářská politika vyžaduje odpovídající kontrolní opatření.

Při mnoha příležitostech jsem v pozici zpravodaje o rozpočtu rybolovu s politováním sledoval nedostatečné dodržování evropských pravidel. Konkrétně jsem žádal lepší kontrolu ze stran členských států, transparentnost výsledků inspekcí a posílení inspekční politiky Společenství pod podmínkou, že tyto požadavky budou doprovázeny opatřením finanční podpory v odvětví.

Je zjevné, že jsme měli jít ještě dále, musím však poblahopřát panu zpravodajovi k jeho návrhu a opatřením, která předložil, a věřím, že pan komisař na tuto záležitost bude náležitě reagovat.

Elspeth Attwooll, *jménem skupiny ALDE*. – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat panu Romeva i Ruedovi za jeho zprávu a podrobněji se zmínit o jejím obsahu v širším kontextu společné rybářské politiky.

Za uplynulých deset let jsem se setkala s řadou kritických pohledů na společnou rybářskou politiku, jako je nedostatek rovných podmínek, omezené zapojení zúčastněných stran, nevyváženost hospodářství, sociální požadavky a potřeby životního prostředí a příliš centrálního mikrořízení.

V nedávné době se mi však podařilo ujišťovat veřejnost o tom, že politika prochází zásadní změnou. Samozřejmě před sebou máme ještě dlouhou cestu – například co se týče vyloučení situace, kdy jsou vylovení živočichové vráceni zpátky do moře – a někdy se zdá, že Komise stále tíhne k mikrořízení. Zmiňuji zde článek 47 nařízení o kontrole, alespoň v jeho původním znění. Často však říkávám, že společná rybářská politika se jistým způsobem podobá ropnému tankeru – trvá určitou dobu, než se podaří jej otočit, a já skutečně věřím, že nařízení o kontrole ujde dostatečně dlouhou cestu k dosažení rovných podmínek v oblasti prosazování pravidel a sankcí, a stejně tak vývoj v regionálních poradních sborech učiní vše k tomu, aby v ostatních ohledech došlo ke zlepšení.

Chtěla bych tedy skončit osobnějším vyjádřením toho, že si cením hodnotné práce, kterou odvedli členové Výboru pro rybolov, a poděkováním panu komisaři Borgovi a jeho spolupracovníkům za vše, čeho dosáhli v průběhu pěti let u kormidla.

Pedro Guerreiro, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (PT) Pane předsedající, území Portugalska zahrnuje historicky dané území na evropském kontinentu a souostroví Azory a Madeira. Zákon stanoví rozsah a hranice jeho teritoriálních vod, jeho výlučnou ekonomickou zónu a práva Portugalska na přilehlé mořské dno. Stát nepostoupí jakoukoli část portugalského území nebo suverénní práva, která se jej týkají.

Článek 5 Ústavy Portugalské republiky je zcela jednoznačný. V důsledku toho, v souladu s ustanoveními základního práva Portugalska a s úsilím o jejich dodržování jsme předložili pozměňovací návrh, v němž uvádíme, že tento návrh nařízení by měl brát ohled na schopnost a zodpovědnost členských států v oblasti inspekce dodržování pravidel společné rybářské politiky, a ne je ohrožovat.

Nicméně Výbor pro rybolov předložil pozměňovací návrhy, které v určitých ohledech snižují některé negativní dopady nepřijatelného návrhu Evropské komise, avšak nezaručují principy, jež jsou pro nás ústřední.

Mezi řadu znepokojujících a nepřiměřených prvků patří skutečnost, že nelze přijmout, aby Komise měla právo nezávisle provádět inspekce ve výlučných ekonomických zónách a na územích členských států, aniž by je o tom předem uvědomila, a že může dle vlastního uvážení zakázat rybolovné činnosti a pozastavit nebo zrušit platby finanční pomoci Společenství danému členskému státu. Rovněž je nepřijatelné, aby členský stát mohl provádět inspekce rybářských lodí ve výlučné ekonomické zóně kteréhokoli jiného členského státu bez jeho povolení.

Na závěr připomenu slova, která Parlament sám přijal: význam kontroly v řízení rybolovu, která spadá pod pravomoc členských států. Věříme, že Parlament tato slova nevezme zpět, jak je bohužel jeho zvykem.

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, musím se přiznat, že mě toto téma velmi zajímá. Po celý život se nadšeně zabývám námořním rybolovem, stejně jako má rodina. Rybařím rád, neboť je to jedna z posledních základních svobod, kterou máme. Můžeme jít na pláž nebo na loď, chytit pár ryb a potom je doma uvařit.

Již je to několik let, co se rekreační námořní rybáři snaží lobbovat, aby jejich sport byl začleněn do společné rybářské politiky. Po mnoho let jim říkám „dávajte pozor na to, co si přejete“. Nyní se jim to splnilo a je to článek 47, za nímž stojí maltský komisař Joe Borg. V Británii náš počet přesahuje jeden milion, jsme konzervativní a choulolistiví. Pane Borgu, my nepotřebujeme regulaci ze strany lidí, jako jste vy. Z toho důvodu je nutné bezvýhradně odmítnout článek 47, protože nic jiného nezbyvá. Dostanete-li tuto pravomoc, můžete se vracet rok co rok. Můžeme nyní tvrdit, že rybářství na pláži bylo vyňato, avšak jakmile je to pod záštitou lidí, jako jste vy, pan Borgu, je možné, že se vrátíte příští nebo přespříští rok a začnete s jeho regulací.

Co se týče rybolovu na lodi, dveře jsou otevřené pro všechny, kteří musí mít oprávnění a hlásit své úlovky. Ať už jsme ve výboru dosáhli jakéhokoli menšího vítězství tím, že jsme pozměnili znění ze „jsou evidovány členským státem“ na „mohou být evidovány členským státem“, nyní je to ztraceno. Obávám se, že na našem ministerstvu zemědělství čekají na každou příležitost ke zneužití pravidel EU k tomu, aby nad námi mohli jakýmkoliv způsobem vykonávat dozor.

Námořní rybolov je třeba povzbudit. Měli bychom budovat umělé útesy na pobřeží. Měli bychom jako ve Spojených státech uznat, že mohou mít nesmírný hospodářský dopad. Namísto toho máme společnou rybářskou politiku, která je již nyní ekologickou katastrofou. Je zaujatá proti britskému pracovnímu loďstvu a nyní v Británii zničí i námořní rybolov, svěříme-li pravomoci tomuto muži a jeho lidem. Pane komisaři Borgu, mám pro Vás tedy jednu radu – „zvedněte kotvy a zmizte“!

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pane předsedající, děkuji jménem francouzského přístavu Sète. Nachází se tam mnoho zdrojů rybolovu a byl zaveden nový systém sledování, o němž dnes večer hovoříme, především jsou tam však rybáři, jejich práce a živobytí, a práce rybářů je nejobtížnější na světě. Nejsou to oficiální nebo zvolení zástupci, jsou to svobodní lidé, kteří však v současné době ztratili naději, a to je důvodem řady povstání rybářů tuňáka ve Středozemním moři, v přístavech Sète a Le Grau-du-Roi, a rozhněvaných rybářů ve francouzském Boulogne.

Od roku 1983 jejich rybolov regulujeme, dnes je to tedy 26 let. Po vstoupení Římské smlouvy v platnost se na něj však vztahovaly i články 32–39 společné zemědělské politiky a roku 1970 vstoupilo v platnost první nařízení Společenství o rybolovu. Již po dobu 39 let vydáváme právní předpisy: o šoku, který způsobilo přistoupení Španělska v roce 1986 a Dánska v roce 1993, kvůli svislým sítím, tenatovým sítím, rybářským zprostředkovatelům, celkovému přípustnému odlovu, kvótám, pomoci, restrukturalizaci loďstva a modernizaci.

Máme právní předpisy, které se týkají sankcí, období biologického zotavení, populací, vylovených živočichů vrácených zpátky do moře, systémů sledování, osob, různých druhů, tresky, štikozubce, tuňáka obecného mezinárodních smluv, a nyní i pro rekreační rybolov! Co je však nejhorší, předpisy stále nejsou funkční. V modré Evropě přibývá stále více šedi.

Za jakého důvodu? Rybolov je totiž jedním z celosvětových potravinových problémů 21. století; proto je třeba jej na celosvětové úrovni také řídit. Stejně jako je tomu s finanční krizí, pandemiemi, změnou klimatu, imigrací a závažnou trestnou činností, ryby jsou svým způsobem globalistické.

Nenechají se omezit hranicemi států ani právními předpisy Společenství. Evropa není dostatečně velká na to, aby regulovala zdroje rybolovu, a z Peru do Japonska, z Moskvy do Dakaru, Irska a Valencie budeme potřebovat regulaci celosvětově sdíleného vlastnictví zdrojů rybolovu. A to je cesta, jíž se, pane předsedající, musí vydat i Brusel.

Předsedající. – Děkuji, a po tomto přívalu slov vystoupí pan Stevenson.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Pane předsedající, pravděpodobně jste slyšel o tom, že dva rybáři ze Severního Irska, otec se synem, kteří působí v oblasti kolem přístavu Peterhead, byli uvězněni v Liverpoolu, poté co jim byla udělena pokuta ve výši 1 milionu liber, a Agentura pro zabavování majetku, jejichž služeb se za normálních okolností využívá proti překupníkům drog a zločincům, zakročila proti těmto dvěma pracujícím rybářům, kteří byli prokazatelně zapojeni do vykládky nezákonných úlovků, což je neodpustitelné – ale skutečnost, že s pracujícími rybáři, ať už spáchali trestný čin, je zacházeno jako s kriminálníky a zločinci stejným způsobem, jako se nakládá s překupníky drog, je děsivá. Tato situace je dokladem toho, že zcela

jistě potřebujeme opatření k zavedení rovných podmínek, jak je uvedeno ve zprávě pana Romeva i Ruedy, neboť za podobný přestupek by v některých částech EU byla udělena pokuta v maximální výši 2000 nebo 3000 EUR.

Zbývající čas na svůj příspěvek však chci věnovat článku 47, jak lze očekávat, neboť se domnívám, že je třeba rozlišovat slova „je“ a „může být“, jak to vyplývá z pozměňovacích návrhů 93, 48, 49 a 50. Ve výboru jsme získali značnou podporu pro můj pozměňovací návrh, v němž bylo obsaženo „může být“, avšak nyní jste nám, pane komisaři, sdělil, že jej v každém případě odmítnete, takže jsme pravděpodobně zbytečně ztráceli čas.

Opravdu doufám, že o tom ještě budete uvažovat. V případě, že by členský stát nepovažoval za nutné řídit se tímto postupem, věřím, že byste dodržel zásadu subsidiarity.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Pane předsedající, jako euroskeptik často cítím určitou škodolibost, když různé orgány EU přichází s tak nesmyslnými a směšnými návrhy, jako je článek 47. Tyto návrhy pomáhají podkopávat neoprávněnou úctu, kterou řada občanů členských států EU chová k úsilí Evropské unie – úsilí převést pravomoci z demokratických členských států na byrokratický Brusel. Tyto návrhy tedy usnadňují boj proti centralizaci a byrokracii. Zároveň však svoji úlohu zde v Evropském parlamentu беру vážně. Tyto tendence musíme zastavit a já doufám, že většina členů této sněmovny sdílí můj názor. Pokud ne, doufám, že většina se alespoň obává názoru voličů na začátku června, a z toho důvodu si uvědomí, že ve svém vlastním zájmu – což je jim zcela jasné – musí návrh odmítnout. Pokud zásada subsidiarity nemůže zabránit EU v tom, aby zasahovala do rekreačního rybolovu ve Stockholmském souostroví, pak evropský projekt před sebou nemá růžovou budoucnost.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, chtěla bych panu komisaři sdělit, že oproti „jsou“ rovněž upřednostňuji variant „mohou být“. Pozměňovací návrh jsem rovněž podepsala.

Celá kultura dodržování pravidel společné rybářské politiky se neuskuteční, pokud rovnost a spravedlnost nebudou ve středu zájmů inspekční politiky i následných opatření proti rybářům. V regulačním procesu potřebujeme – a zpravodaj je téhož mínění – ustavit kontrolu na úrovni Společenství a dodržování pravidel, které odráží potřeby současné situace, a zároveň ponechat definitivní zodpovědnost na členských státech.

V tuto chvíli je ohromující, že výše pokut za stejné přestupky se v různých členských státech pohybují mezi 600 a 6 000 EUR. Společná rybářská politika, o níž panuje přesvědčení, že není dobrým nástrojem, nemá žádný respekt. To není přístup, jež bychom v jejím jádru potřebovali.

Co se týče článku 47 o rekreačním rybolovu, uvítala jsem vytvoření jeho definice, která v návrhu nařízení chyběla. Potřebujeme rozumnou reakci. Ano, členské státy mohou posoudit, zda došlo k závažným dopadům na kvóty pro ohrožené populace, nesmí to však být pravidlem. Musí to být výjimkou, a ne pravidlem. Prosím vás, zapomeňte na vylovené živočichy vrácené zpátky do moře – je nemorální a zcela nepřipustné, abychom z našich rybářů činili zločince. Nesmíme povzbuzovat k vedlejším úlovkům, nelze však z jejich vykládky učinit zločin. Pane komisaři, prosím, udržujte správnou rovnováhu.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, váš návrh je zcela zásadní. Nikdo, kdo si přečetl zprávu Účetního dvora o stavu kontroly nad společnou rybářskou politikou, nemůže pochybovat o tom, že tato iniciativa Evropské komise je naprosto nezbytná.

Nicméně je rovněž pravdou, že náš zpravodaj odvedl v této záležitosti zcela výjimečnou práci a podařilo se mu zohlednit řadu specifických charakteristických rysů, zejména menší rybáře, a začlenil některé z našich návrhů. Chtěl bych mu srdečně poděkovat za jeho příkladnou práci.

Rovněž bych však chtěl uvést, že dávám přednost subsidiaritě. Ta však v kontrole nenastane, nebude-li zahrnuta rovněž v logice společné rybářské politiky.

Je to výzva, před níž pan komisař stojí při reformování společné rybářské politiky. Věřím, že ji s úspěchem a nasazením vyřeší, neboť tato výzva je pro rybolov v Evropě rozhodující.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, na prvním místě bych chtěl všem poděkovat za tuto zajímavou rozpravu. Samozřejmě je nám všem stejně jasné, že potřebujeme provést smysluplnou reformu našich kontrolních systémů.

Rád bych se pokusil dotknout řady věcí, které zde byly zmíněny, nejprve co se týče rekreačního rybolovu. Již jsem uvedl, že se jedná o velmi problematickou záležitost, pravděpodobně nejproblematictější ze všech ustanovení o kontrole obsažených v návrhu.

Toto ustanovení dalo vzniknout řadě špatných úsudků o tom, co je jeho skutečným cílem a účelem. Řekl jsem, že jsme připraveni přijmout definici obsaženou v jednom z pozměňovacích návrhů.

V nejbližších dnech budu jednoznačným způsobem vytyčovat náš postoj k dané definici a k navrhované regulaci rekreačního rybolovu a součástí toho bude i navázání kontaktu přímo se zástupci rybářů, abychom mohli srozumitelně stanovit cíle, parametry a podrobnosti ohledně rekreačního rybolovu.

Věřím, že od nich obdržím zpětnou vazbu a poté v případě potřeby prověřím ustanovení, aby byla přesněji zaměřena na cíl, jehož chceme dosáhnout.

Zásadní problém je s populacemi, na něž se vztahují plány obnovy. Řada rekreačních aktivit na ně vytváří zásadní tlak, což je třeba řešit.

Vyřešení této situace by bylo spravedlivé pro profesionální rybáře. Jinak nelze doufat, že dosáhneme změny, způsobuje-li rybolov zásadní napětí, přestože je využíván pouze k rekreaci a nepřináší žádný zisk. Populace se nemohou obnovit, jsou-li pod velkým tlakem, jak to dokládají vědecké zprávy.

(Poznámka z pléna: „Žádné vědecké zprávy to nedokládají!“)

Co se týče nedostatečných konzultací s odvětvím, domnívám se, že s odvětvím rybolovu konzultace proběhly. Sám jsem se ve Skotsku takové konference před nedávnem zúčastnil. Všechny výbory pro posuzování rizik předložily svá stanoviska a dále jsme jako u ostatních právních předpisů zorganizovali veřejnou konzultaci na internetu. V průběhu roku 2008 proběhly zcela konkrétní konzultace v rámci Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu.

K bodu, který se týkal menších plavidel – Komise se domnívá, že menší loďstvo může mít zásadní dopad na zdroje. Z toho důvodu není tento druh loďstva z návrhu všeobecně vyňat.

Návrh však poskytuje specifické výjimky pro určitý druh plavidel, obvykle pro ta, která nedosahují délky 10 metrů, a zejména co se týče systému sledování plavidel, lodního deníku, předchozího oznámení a prohlášení o vykládce. V tomto ohledu je návrh v souladu se zásadou proporcionality.

Zohledňujeme i finanční aspekty, počítáme se spolufinancováním ze strany EU až do výše 95 % nákladů na tato elektronická zařízení, abychom zúčastněným stranám pomohli v používání nových technologií. Výjimky podrobněji prozkoumáme v rámci konečného kompromisu předsednictví.

Chtěl bych rovněž k bodům příspěvku pana Guerreira uvést, že řada z věcí, které zmínil, již existuje ve stávajícím kontrolním nařízení. Pokud bychom tedy měli přijmout pozměňovací návrhy, které předkládá, byl by to ve skutečnosti v oblasti kontroly a prosazování pravidel krok zpět a nedošlo by k posílení ustanovení, která to potřebují.

V ustanoveních navrhovaného nařízení, které se týká sankcí, usilujeme o rovné podmínky. Samozřejmě jsme připraveni k jejich dalšímu přezkoumání, neboť je třeba zjistit, zda bude nezbytné je dále upřesnit, avšak hlavním cílem ustanovení o sankcích v navrhovaném nařízení je zajistit, aby nedocházelo k závažným nesrovnalostem, jak je tomu nyní, mezi sankcemi uloženými některými členskými státy či jejich soudními orgány a sankcemi, které ukládají soudní orgány ostatních členských států.

Na závěr bych chtěl poděkovat panu Farageovi za důvěru, kterou prokázal tím, že jsem zde zůstal do dalšího období!

Raül Romeva i Rueda, *zpravodaj*. – (ES) Pane předsedající, chtěl bych využít své dvě poslední dvě minuty k vyjádření díků.

V první řadě Komisi, nejen za práci, kterou odvedla, a za příležitost, již nám nabídla, vskutku se domnívám, že nikdy není lehké zabývat se tématem této povahy a hloubky, dle mého názoru však bylo nezbytné tuto diskusi zahájit. Komise se toho zhostila s odvahou; pochopitelně se vždy najdou hlasy, že ještě nenastal pravý čas, já se však domnívám, že diskuse nám alespoň je a bude nápomocna při objasňování některých obtíží, na něž narážíme při úsilí o dosažení rozsáhlejší a lepší regulace tohoto sektoru.

Za druhé bych chtěl poděkovat ostatním zpravodajům a stínovým zpravodajům, neboť, jak vyplynulo z dnešní rozpravy, máme velmi rozdílné názory a vyvinuli jsme značné úsilí o nalezení společných postojů.

Rád bych vyjádřil uznání i práci, kterou každý z nás v této záležitosti odvedl. Závěr, k němuž jsme dospěli, nemusí být pro všechny očekávaným výsledkem. Například co se týče povolené tolerance, souhlasím s Komisí, že 5 % je dostačující hranice. 10% povolená tolerance je součástí našeho kompromisu, neboť některé členské státy chtěly jít dále.

Podobná situace nastala u možnosti prodloužit nebo odložit období zavedení elektronického systému.

Chtěl bych nám všem připomenout, že to pro nás neznamená jakékoli dodatečné náklady, na což se někdy zapomíná. V každém případě Komise na to vyčlenila zvláštní prostředky.

Co se týče otázky rekreačního rybolovu, která je nekontroverznější, avšak ne nutně nejdůležitější součástí tohoto usnesení, chtěl bych se zaměřit na jeden aspekt: nediskriminaci. Nedokážeme-li si uvědomit, že všichni musíme mít svůj podíl zodpovědnosti, pak je nepravděpodobné, že dosáhneme kýženého cíle.

Kompromis, který byl výsledkem našich jednání, samozřejmě nebyl jednoduchý, avšak dle mého názoru je přijatelný. Nicméně součástí naší dohody nebyla otázka, zda by potencionální dopad rekreačního rybolovu měl být prozkoumán na dobrovolném nebo závazném základě.

Pro odvětví rekreačního rybolovu jsou navrženy určité výjimky, a proto by dle mého názoru bylo dobré, aby se členské státy alespoň zavázaly, že budou poskytovat nezbytné informace, než aby k tomu musely být nuceny, neboť, opakují, zodpovědnost budeme sdílet, jinak posléze všichni, včetně rekreačního rybolovu, narazíme na nedostatek regulace.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

23. Zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem rozpravy je zpráva (A6-0206/2009), kterou předkládá pan Visser jménem Výboru pro rybolov, o návrhu nařízení Rady o zachování rybolovných zdrojů pomocí technických opatření (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)).

Carmen Fraga Estévez, zástupce zpravodaje. – (ES) Pane předsedající, chtěla bych panu zpravodaji poděkovat za to, že upozornil na některé hlavní obavy ohledně návrhu Komise.

První z nich je nová tendence k regulaci jednotlivých oblastí otázek, které tvoří pilíře společné politiky. Tento přístup je teoreticky pochopitelný v oblasti technických opatření, musíme však důkladně dohlédnout na to, aby se následná opatření na regionální úrovni omezila pouze na hlediska, která se vztahují výlučně k uplatnění a regulaci technických záležitostí.

Zmínila jsem se o tom, neboť vytváření rámcových nařízení, jejichž součástí jsou minimální opatření, po nichž následují různé právní předpisy v jednotlivých oblastech a rostoucí tendence přecházet k postupu projednání ve výborech, jsou možnostmi řešení, jež Komise využije v případě, že by ohledně rybolovu mělo být rozhodováno pomocí postupu rozhodování ve výborech, jak to samotné generální ředitelství pro námořní záležitosti a rybolov připouští ve své Zelené knize o reformě společné rybářské politiky.

Rovněž bychom měli mít na paměti, že zde nejednáme o jakékoli běžné politice, ale o politice společné, což vyžaduje naprostou jednoznačnost ohledně toho, co může být součástí více či méně skrytého předávání kontroly členskými státy nebo přílišného územního rozdělení záležitostí, které by měly být společnými pravidly, jejichž cílem je nenarušovat hospodářskou soutěž a vyhýbat se diskriminaci mezi loďstvy.

Z toho důvodu může být u místních druhů rozumné určit minimální velikost pomocí regionálních opatření, avšak mělo by to být u malého počtu případů; minimální velikosti z obecného hlediska, stejně jako velikosti sítí nebo kritéria, která upravují vykládku a prodej ryb, by měla být obecně platná a měla by je schválit Rada a Parlament.

Některé z hlavních změn, které předložil Výbor pro rybolov, jsou ve stejném duchu a snaží se omezit uplatňování postupu projednávání ve výborech na pouhé detaily, a Výbor trvá na tom, že Rada by měla mít k dispozici pravidla, jimiž stanoví sezonní uzavírky, rozměry sítí a opatření na snížení počtu vylovených živočichů, vrácených zpátky do moře, neboť rozumíme tomu, že rybářství ve Společenství je třeba zavázat určitými pravidly, která budou pro všechny stejná.

Neměli bychom zapomínat na to, že jediným skutečně společným aspektem této politiky, který můžeme nazvat „společný“, je přístup na trh, zatímco politika zachování a kontroly – přestaňme ji nazývat kontrolní politikou – ponechává určitý manévrovací prostor, jež členské státy obecně nemají výčitky využít k prospěchu svého loďstva a ke škodě ostatních loďstev.

Právě jsme byli svědky toho, že Komise je odhodlána standardizovat kontrolu a převést ji na úroveň Společenství, a zdá se mi těžké pochopit, jakému účelu slouží zbývající opatření – naopak k jejímu rozčlenění a fragmentaci, nebo rozumět skutečnosti, že pro jednu činnost jsou tvořena různá pravidla v závislosti na tom, kde je prováděna.

Tato situace ohrožuje věrohodnost Společné rybářské politiky a její budoucnost, což není dobrým předpokladem pro reformu v roce 2012.

Na závěr, co se týče diskutabilního „pravidla jedné sítě“, Parlament dle mého názoru Komisi nabídl alternativní přístup a naznačil, ve kterých případech by původní návrh byl pravděpodobně nerealizovatelný; mělo by tedy být přijatelné na palubě mít více než jednu rybářskou síť.

Věřím tedy, že Komise bude reagovat citlivě, neboť se jedná o hlavní zájmy odvětví rybolovu a našeho Výboru pro rybolov.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych vyjádřit své díky panu zpravodajovi Visserovi, paní Estévezové a Výboru pro rybolov za návrh zprávy o návrhu Komise na technická opatření v Atlantickém oceánu a Severním moři.

Jedná se o velmi technický dokument, a jak je vám známo, technická opatření pro zachování zdrojů v Atlantickém oceánu a Severním moři z velké části pochází z již existujících pravidel. V právních předpisech Společenství se opatření nachází v různých nařízeních: nařízení o obecných technických opatřeních v Atlantickém oceánu a Severním moři; nařízení o doplňkových technických opatřeních pro obnovu populací tresky štikozubce; výroční nařízení o celkových přípustných odlovech a kvótách, které rovněž obsahuje řadu technických opatření pro zachování zdrojů. Kromě této právní komplikovanosti jsou současná pravidla v některých případech velmi složitá a jejich provádění a kontrola je obtížná.

Komise přijala návrh nového nařízení o technických opatřeních pro zachování zdrojů v Atlantickém oceánu dne 4. června uplynulého roku. Návrh byl předložen po rozsáhlých konzultacích se zúčastněnými stranami a členskými státy v průběhu let 2006 a 2007. Slučuje všechna související pravidla do jednoho právního aktu, a přispívá tak ke zlepšení právní soudržnosti. Cílem návrhu je rovněž zjednodušit, objasnit a usměrnit jednotlivá pravidla. Zvláštní pozornost jsme věnovali zjednodušení inspekci na palubě a snížení výdajů rybářů. Obsahem jsou i dodatečná pravidla na snížení počtu vylovených živočichů, vracených zpátky do moře, jako je např. stanovení právního rámce pro uzavření v reálném čase, které se již uplatňuje v Severním moři.

Navrhli jsme novou strukturu rozhodování, v níž se o všeobecných a zásadních ustanoveních rozhoduje na úrovni Rady a pro podrobnější technická ustanovení týkající se některého regionu se používá postup projednávání ve výborech, čímž se vyhneme mikrořízení na politické úrovni. Tento nový přístup nenalezl podporu ve vaší zprávě, jejíž pozměňovací návrhy číslo 1, 6, 7, 25 a 26 požadují rozhodnutí Rady v případech všeobecných ustanovení i u podrobných technických pravidel. Komise, zejména v rámci reformy společné rybářské politiky, nechce pokračovat v opatřeních mikrořízení na politické úrovni. Ve zprávě jsme však vzali v potaz připomínku, která se týká postupu projednávání ve výborech, a Komise je připravena zabývat se jakýmkoli postupem, který umožní zachovat postup projednávání ve výborech pro regionální technická pravidla a zároveň postoupit radě jakoukoli záležitost, která se bude zdát zásadní či politická.

Komise může částečně přijmout pozměňovací návrhy číslo 2 a 3, které se týkají dodatečného zveřejnění názorných obrázků lovných zařízení, v případě potřeby, a některých tržních ustanovení, především ohledně minimální velikosti druhů, s cílem tato opatření sladit.

V souladu s politikou týkající se výmětů předkládá Komise nová pravidla ohledně uzavření lovišť v reálném čase a ustanovení o přesunu z místa, kde dochází k vysoké míře vedlejších úlovků u některých druhů rybolovu, s cílem snížit celkový počet vylovených živočichů vracených zpátky do moře. Obě opatření považujeme za účinné nástroje, které mají význam i co se týče omezení výmětů, neboť díky nim lze přejít z pravidel týkajících se vykládek k ustanovením o reálném úlovku. Z toho důvodu nemůže Komise přijmout pozměňovací návrhy číslo 4, 5, 21, 23 a 24. Pozměňovací návrh číslo 20, pokud při určení míry vedlejších úlovků žádá pouze o nahrazení „množství“ za „hmotnost“, je přijatelný. Dále můžeme kladně hodnotit

druhou část pozměňovacího návrhu, která se týká výjimek ohledně vzdálenosti. Jeho parametry by však bylo třeba podrobně prostudovat a stanovit pomocí prováděcího nařízení.

Především kvůli inspekčním účelům má Komise v záměru uplatnit ustanovení o pravidlu jedné sítě, které by se mělo vztahovat na většinu evropského rybolovu. Je však připravena prozkoumat možné výjimky pro určitý druh rybolovu, u něž je to ospravedlnitelné a prokazatelné, a pod podmínkou dodržení kritérií uvedených v pozměňovacím návrhu číslo 11. Výjimky by měly být součástí regionálních nařízení.

Další aspekty návrhu Komise mají převážně technický charakter a obsahují řadu podrobností ohledně konstrukce a používání lovných zařízení v Atlantickém oceánu. Všiml jsem si, že zpravodaj a Výbor pro rybolov se rovněž zabývali čistě technickými prvky návrhu a předložili řadu pozměňovacích návrhů s cílem původní návrh zlepšit. Musím se však s výhradami vyjádřit k pozměňovacím návrhům číslo 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 a 22. Technická pravidla byla předložena na základě rady odborníků, v porovnání se stávající legislativou jsou zjednodušená, usnadní inspekce na palubě a sníží náklady rybářů. Komise nemůže přijmout pozměňovací návrhy číslo 18 a 19, neboť navrhovaná ustanovení jsou již platná – vyšla z politické dohody v Radě ohledně návrhu Komise založeného na radě odborníků, a nemáme k dispozici žádné nové informace, které by odůvodnily jejich pozměnění.

Podporuji myšlenku obsaženou v pozměňovacím návrhu číslo 27, proto při zavedení nových technických opatření Komise souhlasí s odložením jejich vstupu v platnost, aby tak rybářům poskytla dostatek času k nezbytným přizpůsobením.

Chtěl bych znovu vyjádřit svoji vděčnost zpravodaji a Výboru za jejich práci na tomto návrhu.

Paulo Casaca, jménem skupiny PSE. – (PT) Pane předsedající, chtěl bych se připojit k díkům Komisi za tuto legislativní iniciativu a našemu zpravodaji, kterého tu dnes zastupuje naše kolegyně, paní Fraga.

Domnívám se, že zjednodušení legislativního rámce bylo v tomto ohledu naléhavě nutné. Jsem však toho názoru, že musíme jít mnohem dále, zejména ve dvou základních oblastech – první z nich je oblast výmětů, vylovených živočichů vracených zpátky do moře.

Myslím si, že plánovaná reforma musí v zásadě zcela jednoduše jakékoli výměty zakázat. Výměty musí být zcela zakázány. Za druhé je dle mého názoru třeba ustavit zásadu, že v regionech, kde jsou vnitrostátními orgány stanovena pravidla přísnější, než jsou evropská, budou tato pravidla dodržována všemi plavidly.

Tyto dva základní principy zde nejsou zastoupeny a já věřím, že budou zohledněny při reformě společné rybářské politiky.

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, vítám opatření, která podporují druhově selektivní techniky rybolovu, jimiž lze snížit poškození komplexního ekosystému, v němž se zdroje nachází, a zároveň zajistit další zodpovědný rybolov, navýšení návratnosti a snížení vedlejších úlovků a jejich následného vracení do moře. Pane komisaři, musíme co nejdříve docílit zákazu vracení vylovených živočichů zpátky do moře.

Různorodost rybolovných oblastí v EU je naše silná stránka, je však rovněž zdrojem následných komplikací, chceme-li vytvořit přiměřenou, odpovídající a soudržnou legislativu. Každé z moří Evropy je svým způsobem specifické a je důležité, abychom uznali úroveň znalostí a zkušeností, jež mohou poskytnout místní zúčastněné strany, a odolali pokušení mikrořízení na úrovni EU.

Dnes je to naše poslední rozprava o odvětví rybolovu v tomto volebním období, proto bych vám, pane komisaři, a všem vašim spolupracovníkům chtěla poděkovat za vaše vysoké nasazení, znalosti v oboru a čas a pozornost, jež jste Výboru pro rybolov vždy věnoval. Vždy jste nám byl k dispozici. V porovnání s dosažitelností ostatních komisařů si této skutečnosti velmi ceníme.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, nejprve chci paní Doyleové poděkovat za její přátelská slova. Co se týče tohoto nařízení, chtěl bych zopakovat to, co jsem uvedl v úvodu, že cílem použití postupu projednávání ve výborech je zjednodušit v současné době překombinovaný systém rozhodování ohledně čistě technických otázek.

Nicméně souhlasím s tím, že je třeba mít k dispozici postup, jímž bude možné převést otázku na úroveň Rady, pro případ, že by jakákoli záležitost byla velmi závažná nebo z politického hlediska významná.

Co se týče vylovených živočichů vracených zpátky do moře, již jsme zahájili uplatňování opatření na jejich omezení, především v Severním moři a v rámci plánu obnovy populace tresky. Budeme v tom pokračovat a předkládat další návrhy, jako například na všeobecný zákaz maximalizace hodnot vykládek (high-grading),

který by dle našeho návrhu měl být platný od roku 2010, a věříme, že se tímto tématem budeme zabývat celkově v rámci diskusí o reformě společné rybářské politiky s cílem dosáhnout konečného řešení tohoto tématu, kterým, jak doufáme, bude naprosté zrušení výmětů.

Chtěl bych sám za sebe poděkovat poslancům tohoto Parlamentu, a zejména členům Výboru pro rybolov, za jejich soustavnou podporu, kterou poskytovali Komisi při řešení záležitostí rybolovu, které jsou někdy komplikované a politicky choulostivé.

Carmen Fraga Estévez, zástupce zpravodaje. – (ES) Pane předsedající, jsem panu komisaři vděčná především za jednu jeho poznámku, v níž zmínil, že je připraven znovu zvážit postoj Komise k otázce postupu projednávání ve výborech. Velmi jsem to uvítala, neboť v průběhu rozpravy ve Výboru pro rybolov dal Parlament jednoznačně najevo, že nesouhlasí s náklonností Komise k postupu projednávání ve výborech, který se projevuje v přílišné míře a se zvláštním zájmem a je zjevný i v Zelené knize o reformě společné rybářské politiky.

Komise tento přístup odůvodňuje v zelené knize a tvrdí, že vývoj se nyní může opozdit, neboť Parlament začne v odvětví rybolovu uplatňovat postup spolurozhodování, jakmile vstoupí Lisabonská smlouva v platnost.

Dle mého názoru tento výrok není pravdivý, neboť legislativní postupy často nejsou opožděny kvůli Parlamentu nebo postupu spolurozhodování, ale ve větší míře protože Komise své návrhy předkládá se zpožděním. Domnívám se, že se jedná o zajímavou otázku, o níže je třeba diskutovat.

Rozumím panu komisaři v tom, že u nařízení, jež je z velké části technické, je třeba některé aspekty rozhodnout postupem projednávání ve výborech a nelze je všechny předávat k řešení Radě.

Nicméně se domnívám, pane komisaři, že existuje rozdíl mezi tím, co vy považujete za „technické“, a naším náhledem na „technické“. V Parlamentu k tomu přistupujeme přísněji, než je u vás zvykem.

Na závěr – nechci zabrat příliš mnoho času na záležitost, jejímž zpravodajem je někdo jiný – se chci vyjádřit k pravidlu jedné sítě. Pane komisaři, z průběhu debat ve Výboru pro rybolov vyplynulo, že Komise tuto zásadu obhajuje především z důvodů kontroly.

Rozumíme tomu, že kontrola by s tímto pravidlem byla o mnoho jednodušší, celá záležitost však přináší vážné problémy některým druhům rybolovu, jak je vám jistě známo.

Nepoužívejme tedy téma kontroly k přílišné striktnosti, neboť některá rozhodnutí není vždy třeba učinit.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

24. Společná přistěhovalecká politika pro Evropu: zásady, opatření a nástroje (krátké přednesení)

Předseda. – Následujícím bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0251/2009), kterou předkládá pan Busuttil jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o společné přistěhovalecké politice pro Evropu: zásady, opatření a nástroje (2008/2331(INI)).

Simon Busuttil, zpravodaj. – (MT) Pokud bych měl shrnout svoji zprávu ve dvou větách, řekl bych zaprvé, že Evropský parlament jednoznačně zastává společnou přistěhovaleckou politiku, a za druhé, že Parlament již nechce, aby přistěhovalecká politika byla roztržštěná. Chce, aby byla soudržná, neboť pouze soudržná politika může být efektivní.

Jsem o tom nyní ještě více přesvědčen, v souvislosti s nedávným případem, k němuž došlo před několika dny, kdy nákladní loď *Pinar* zachránila 154 přistěhovalců v mezinárodních vodách. Tato událost zdůraznila nezbytnost společné politiky. V zásadě ukázala cenu, kterou musíme platit, protože nemáme dostatečnou společnou politiku. Jaká je to cena? Každý setrese svoji zodpovědnost, svede ji na toho druhého, a zatímco se zabýváme tím, že na ostatní ukazujeme prstem, lidé každý den umírají utonutím přímo před našima očima.

Je ostudné, že stát s počtem obyvatel dosahujícím 60 milionů využívá svých zákonů k přenesení své zodpovědnosti na zemi s méně než polovinou milionu obyvatel. Předpokládám, že se jednalo o ojedinelý

případ a že italský ministr patřící ke straně *Lega Nord* hrál na strunu svých voličům několik týdnů před volbami do Evropského parlamentu. Tyto politické tahy je snadné odhalit, avšak to neznamená, že jsou přijatelné. Chtěl bych vyzdvihnout konstruktivní přístup, s nímž se maltský a italský premiér vložili do situace s lodí *Pinar* a usilovali o její vyřešení. Díky jejich zásahu zvítězil rozum nad dramatickými pózami. Zdravý rozum převládl nad neústupností a úcta k zákonům zvítězila nad zákonem džungle.

Doufám, že díky této události všichni pochopíme, že je sice snadné zbavit se zodpovědnosti, předat ji jiným a navzájem se obviňovat ze špatnosti, ale že jedinou cestou nevede k řešení. Dospějeme k nim prostřednictvím ryze evropské politiky, přestože to může být obtížnější.

Má zpráva má šest hlavních bodů. Za prvé, je nezbytné jednou pro vždy zastavit lidskou tragédii, která se odehrává kvůli nelegálnímu přistěhovalectví; za druhé, mechanismus sdílení břemen, o němž se hovoří v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu, musí být bezodkladně proveden a přetvořen na závazný a trvalý nástroj; za třetí, je třeba klást větší důraz na navrácení přistěhovalců, kteří nemají právo pobývat na území EU; za čtvrté, všechny dohody EU se třetími zeměmi by měly obsahovat kapitoly o oblasti přistěhovalectví; za páté, je třeba podpořit agenturu FRONTEX, nejen finančně, ale i co se týče zdrojů; za šesté, musíme vést tvrdší boj proti organizované trestné činnosti.

Na závěr, ve zprávě se nám podařilo dosáhnout kompromisů ohledně několika bodů. Bohužel zůstal jeden bod ohledně volebního práva přistěhovalců, který byl vložen díky většině vytvořené v rámci skupiny sociálních demokratů. To jsem nemohl přijmout. Předložil jsem tedy alternativní usnesení ke zprávě, jímž je nahrazení zmínky o volebním právu přeformulovaným kompromisem.

Joe Borg, člen Komise. – (MT) Chtěl bych jménem Evropské komise poblahopřát panu Busuttilovi k významné zprávě, již předložil. Jejím tématem je otázka úzce spojená s neustálým vývojem Evropské unie, tedy společnou přistěhovačskou politikou. Zpráva naznačuje, že Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, který Rada přijala minulý rok, posloužil jako východisko pro společnou politiku v oblasti azylu a přistěhovalectví.

Nyní musíme zajistit, aby závazky uvedené v tomto paktu byly provedeny. Příští měsíc navrhne Komise prostředky, jimiž by bylo možné jeho provádění sledovat. Návrh předložíme prostřednictvím výroční zprávy vydané Komisí. Tyto zprávy budou využity jako základ pro výroční rozpravu v rámci Evropské rady na téma přistěhovačské a azylové politiky po roce 2010.

Definice obecných cílů společné politiky, obsažená v tomto paktu, bude rovněž součástí víceletého programu, tedy stockholmského programu, který by měl být přijat v průběhu tohoto roku pod švédským předsednictvím. Zpráva pana Busuttila poskytuje Komisi velmi cenné informace, které jí pomohou předložit svůj plánovaný příspěvek ve formě sdělení, jež by mělo být přijato v průběhu léta. Chtěl bych upozornit na to, že naše myšlenky jsou z obecného hlediska obdobné.

Zpráva pana Busuttila na několika místech vyzývá Komisi, aby jednala. Chtěl bych odpovědět tím, že Komise se již aktivně zapojila. Dokládá to například rozvoj zařízení pro dočasnou či cirkulační migraci, zlepšení v oblasti shromažďování údajů a jejich analýzy, šíření informací o reálných příležitostech pro přistěhovalce a rizicích, která přináší nelegální přistěhovalectví, a rovněž v oblasti spolupráce se třetími zeměmi.

Chtěl bych se zmínit o jedné konkrétní oblasti, o níž se pan Busuttil vyjádřil s obavami – je jí solidarita mezi členskými státy v záležitostech spojených s přistěhovalectvím. Zpravodaj ve svém příspěvku zdůraznil, že nedávné události ve Středozemním moři opět odhalily problémy a napětí, s nímž se některé členské státy potýkají. Chtěl bych vás, pane Busuttile, ujistit, že Komise je odhodlána nalézt řešení, jimiž by pomohla členským státům, které odolávají mimořádné intenzitě náporu přistěhovalců.

Nyní bych chtěl připomenout tři příklady opatření, která v této oblasti již byla uplatněna nebo se v budoucnosti s jejich provedením počítá. Dublinské nařízení bude pozměněno tak, aby bylo možné odložit uplatňování pravidel pro přesuny u členských států, které čelí nepřiměřeným tlakům. Bude zřízen Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu, jehož cílem je těmto členským státům poskytnout podporu, a členským státům budou poskytnuty dotace na vnitřní a dobrovolné přerozdělení přistěhovalců.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Corina Crețu (PSE), písemně. – (RO) Odhady Evropské komise naznačují, že do roku 2050 bude EU potřebovat 60 milionů pracovníků ze třetích zemí, v době, kdy počet pracujícího obyvatelstva bude prudce klesat. Cíle Lisabonské strategie tedy z dlouhodobého hlediska podléhají tomu, že práci podpoří pracovní síla mimo EU.

Nicméně v současné době čelíme hospodářské krizi, nezaměstnanost zásadním způsobem stoupá a řada přeshraničních pracovníků z nových členských států již patří mezi ty, kteří přišli o zaměstnání. Je tedy nezbytné propojit přistěhovalectví se zaměstnaneckou politikou, a dosáhnout tak spravedlivého a praktického postavení, přičemž je třeba zachovat zásadu přednosti Společenství. Připadá mi nesprávné, že přistěhovalcům zaručujeme právo pohybu kdekoli uvnitř EU, zatímco občané Rumunska a Bulharska nemají úplnou svobodu pohybu na evropském pracovním trhu.

Je nemorální a nebezpečné, že podporujeme „odliv mozků“ z rozvojových zemí, aniž bychom si uvědomovali nebezpečí bumerangového efektu a aniž bychom se zajímali o diskriminaci, k níž tu dochází a jejímž výsledkem je situace, kdy jsou většinou přistěhovalců, především ženám, nabízena zaměstnání pod úrovní jejich kvalifikace, a tím jsou všichni vystaveni negativním stereotypům a praktikám v zemi svého původu a v členských státech EU.

Jamila Madeira (PSE), písemně. – (PT) Podle Eurostatu se stárnutí populace v EU stane ve střednědobém horizontu skutečností. Přistěhovalectví by mohlo sloužit jako důležitý podnět k zajištění dobré hospodářské výkonnosti v EU. Vzhledem k těmto vyhlídkám musíme uznat, že přistěhovalectví má pro EU zásadní význam.

Je třeba řešit nelegální práci, neboť zásadním způsobem narušuje práva migrujících pracovníků. Je nezbytné podporovat evropskou politiku, která by napomáhala registraci pracovníků-přistěhovalců s nelegálním pobytem u příslušných úřadů a zároveň zaručit, aby registrace nevedla k hromadným postupům při jejich navrácení na úkor jejich práv. Tito pracovníci se ocitají v nevýhodném postavení již při příchodu do Evropy a je zjevné, že správné řízení migračních proudů může být přínosem současně pro EU i pro třetí země.

Musíme zabránit plýtvání schopnostmi, ke kterému u přistěhovačské populace opakovaně dochází. Tito pracovníci, zejména ženy, často přijímají práci s mnohem nižšími nároky, než je jejich kvalifikace.

Domnívám se, že Komise musí věnovat pozornost otázce uznávání kvalifikace a pobídkám k celoživotnímu vzdělávání, a zároveň poskytnout přistěhovalcům příležitosti učit se jazyku přijímající země, a zajistit tak jejich společenskou, profesionální a kulturní integraci do Evropské unie.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Přistěhovalectví do Evropy je dlouhodobě přetrvávající úkaz, jež podporují faktory, jako jsou zásadní materiální rozdíly v životním standardu mezi Evropou a ostatními částmi světa.

Evropa zcela jistě potřebuje společný přístup k přistěhovalectví v EU. Selže-li jeden stát, může to mít zásadní dopad na ostatní členské státy. Špatné řízení migrace může mít vážné důsledky pro země původu a pro samotné přistěhovalce.

Měli bychom si uvědomit, že legální přistěhovalectví je výhodné a přináší příležitosti pro řadu různých skupin. V uplynulých desetiletích sehráli přistěhovalci velmi důležitou roli pro rozvoj Evropské unie a EU stále potřebuje jejich práci. Vzhledem k tomu je nezbytné mít společnou politickou vizi založenou na tom, čeho bylo dosaženo v minulosti, a s odkazem na budoucnost. Abychom toho dosáhli, potřebujeme efektivnější spolupráci. Řada lidí riskuje své životy a zdraví, aby se dostala především za novou severní či východní hranici EU. Tisíce lidí na své cestě za lepším životem naleznou smrt v moři.

Přistěhovalectví patří k nejvážnějším problémům, s nimiž se Evropa nyní potýká, a jak na něj zareagujeme, je pouze na nás. Můžeme jej využít jako příležitost, nebo také můžeme uskodit řadě lidí, naložíme-li s ním nesprávným způsobem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Evropa je hlavním cílem přistěhovalců, a z toho důvodu patří harmonizace právního rámce pro přistěhovalectví mezi priority EU.

Pokud jako Evropané neučiníme opatření na podporu společné přistěhovačské politiky, později budeme vystaveni následkům toho, že jsme nezakročili včas.

Dokáži si představit, že tisíce nelegálních přistěhovalců ztratí životy na moři. Považuji za naši povinnost zabránit ztrátám lidských životů. V tomto ohledu se musíme zavázat k aktivní spolupráci se zeměmi, z nichž nelegální přistěhovalci pochází.

Domnívám se, že společná evropská přistěhovalecká politika musí být politikou, která podporuje solidaritu s členskými státy, jež se nachází na hranicích EU a čelí velkým přílivům přistěhovalců.

Sdílím názor, že boj proti nelegálnímu přistěhovalectví lze vést pouze tehdy, budeme-li podporovat legální přistěhovalectví. Každý členský stát zvlášť se musí zavázat, že vytvoří příznivé podmínky pro legální přistěhovalectví.

Vítám tuto zprávu, která se ukázala jako poměrně ambiciózní, a věřím, že hlasováním na plenárním zasedání projde vítězně.

25. Kontrola uplatňování předvstupních nástrojů z rozpočtu (krátké přednesení)

Předsedající. – Následujícím bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0181/2009), kterou předkládá paní Kratsa-Tsagaropoulou jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, o kontrole plnění rozpočtu nástroje předvstupní pomoci (NPP) v roce 2007 (2008/2206(INI)).

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, zpravodajka. – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chtěla bych nejdříve zopakovat, že nástroj předvstupní pomoci je novým finančním nástrojem Unie, jímž se zaručuje předvstupní pomoc na období 2007–2013 a který nahrazuje nástroje a programy určené kandidátským a potenciálním kandidátským zemím, jmenovitě programy Phare, CARDS, ISPA a další.

Nový nástroj se skládá z pěti částí, které pokrývají priority stanovené v souladu s potřebami přijímajících zemí, jmenovitě se jedná pomoc při transformaci a budování institucí, přeshraniční spolupráce, regionální rozvoj, rozvoj lidských zdrojů a rozvoj venkova.

Zpráva Parlamentu je prvním přezkumem uplatňování tohoto nového nástroje a má dva cíle:

- za prvé, více provázet financovaný projekt s předvstupními prioritami, zejména v oblasti životního prostředí, rovnosti mužů a žen, jaderné bezpečnosti a narůstající zaměstnanosti;
- za druhé, vyhnout se chybám z minulosti, jako např. těm, které byly příliš pozdě odhaleny při využívání programů PHARE, SAPARD a ISPA v Bulharsku a Rumunsku.

Domníváme se, že jich lze lépe dosáhnout, pokud bude Parlament od počátku důsledně sledovat uplatňování nového nástroje, a z toho důvodu jsme o to v naší zprávě z vlastní iniciativy žádali.

Parlament v tomto návrhu usnesení vyjadřuje svou spokojenost s vysokou mírou realizace závazků IPA v roce 2007 a politování nad závažným zpožděním při přijetí daných nařízení i zavádění programů, k němuž došlo až v roce 2008. Chtěli bychom rovněž poukázat na to, že úkolem Parlamentu při kontrole předvstupní pomoci není pouze prošetřit, zda byly finanční prostředky využity legitimní způsobem, ale i zhodnotit, zda byly vyhrazeny na priority přistoupení a bylo dosaženo požadovaných výsledků.

V naší zprávě rovněž vyzýváme k nalezení větší rovnováhy mezi projekty zaměřenými na splnění politických kritérií a projekty určenými na sladění země s *acquis* Společenství a žádáme o posílení horizontálních a regionálních programů. Rovněž vybízíme k tomu, aby byl kladen větší důraz na boj proti korupci, organizovanému zločinu a nezaměstnanosti, především proti nezaměstnanosti mladých lidí. Žádáme o více finančních prostředků na posílení práv žen a obecně rovných příležitostí. Rovněž vyzýváme k většímu posílení přeshraniční spolupráce, neboť napomáhá usmiřování a navazování dobrých sousedských vztahů mezi přijímacími zeměmi navzájem a mezi přijímacími zeměmi a členskými státy Evropské unie.

Na závěr zprávy konstatujeme, že nástroj předvstupní pomoci považujeme za smysluplný a flexibilní mechanismus pro přizpůsobení finanční pomoci kandidátským a potenciálním kandidátským zemím. Chceme-li však dosáhnout maximální návratnosti, musí nástroj zůstat striktně v souladu s prioritami přistoupení a se sociálními a politickými podmínkami, které jsou pro každou zemi charakteristické. Z toho důvodu Parlament věří, že při zavádění a přizpůsobování tohoto nástroje sehraje zásadní roli.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, jménem Komise bych chtěl Parlamentu poděkovat za příležitost vyjádřit se ke zprávě o kontrole plnění rozpočtu nástroje předvstupní pomoci (NPP) v roce 2007 a rozšířit své díky na zpravodajku, paní Kratsa-Tsagaropoulou, za velmi cennou zprávu, kterou připravila.

V zásadě se můžeme shodnout s poznatky a doporučeními zprávy, které jsou zcela v souladu se stanoviskem Komise ohledně co nejlepšího využití finanční pomoci pro západní Balkán a Turecko.

Komise uznává, že programy IPA byly v roce 2007 zahájeny pozdě kvůli opožděnému přijetí právního rámce pro programy IPA. Mohu vás však ujistit, že Komise vyvinula veškeré úsilí na to, aby vyrovnala zpoždění provádění, a že přípravy struktur řízení a podrobných schémat projektů byly v roce 2008 urychlovány.

V tomto rámci Komise zajistí, aby nástroj IPA přinesl v přijímacích zemích viditelné výsledky.

Rád bych se nyní podrobněji vyjádřil k některým otázkám zmíněným ve zprávě. Co se týče rovnováhy mezi politickými kritérii a sladěním země s *acquis* Společenství, Komise již navýšila přidělené prostředky na projekty v oblasti politických kritérií na rok 2008 ve všech zemích a bude v tom nadále pokračovat.

Nicméně v současnosti se potýkáme s finanční krizí, a budeme tedy muset v programech na rok 2009 a 2010 rovněž nalézt vhodnou rovnováhu mezi trvalou podporou politických reforem a finanční pomocí, která bude využita na zmírnění důsledků hospodářského poklesu.

V tomto ohledu zpráva správně určila výzvy způsobené globální finanční krizí a vyjádřila nutnost reakce na úrovni Společenství. Komise za tímto účelem vytvořila protikrizový balíček IPA ve výši přibližně 250 milionů EUR na konci roku 2008 s cílem vyrovnat půjčky ve výši přibližně 600 milionů EUR od mezinárodních finančních institucí.

Opatření se zaměří na podporu malých a středních podniků v soukromém sektoru, investice do energetické účinnosti a na podporu investic do infrastruktury v rámci vnitrostátních programů IPA a v úzké spolupráci s mezinárodními finančními institucemi.

Komise rovněž zcela souhlasí s nutností ustavit decentralizovaný systém řízení, což bude krok směrem k podpoře vlastnictví a zodpovědnosti kandidátských a potenciálních kandidátských zemí. Těmto zemím je poskytováno vedení a pomoc, aby mohly vybudovat požadované struktury veřejného řízení a veřejné finanční kontroly.

V souladu se zásadami IPA tvoří nedílnou součást přípravy projektu průřezová témata, jako je ochrana životního prostředí, řádná správa věcí veřejných, rozvoj občanské společnosti, rovnost mužů a žen a nediskriminace.

Organizace občanské společnosti jsou nyní aktivněji zapojeny do vytváření a zahajování projektů. V roce 2008 spustila Komise nástroj na podporu občanské společnosti, který slouží k podpoře rozvoje občanské společnosti a urychlení regionální spolupráce a byl na něj vyčleněn rozpočet ve výši 130 milionů EUR na období 2008–2010.

Komise sdílí názory zpravodaje ohledně řady otázek, konkrétně například co se týče významu vzdělání, regionální a přeshraniční spolupráce a rovnosti mužů a žen.

Služby Komise zcela přijaly doporučení Parlamentu a těšíme se na to, až s vámi posoudíme dosažený pokrok při našich pravidelných setkáních, na nichž máme příležitost probrat strategie finanční pomoci a jejich uplatňování.

Umožní nám posílit stálý dialog mezi našimi dvěma orgány.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

26. Účinný výkon soudních rozhodnutí v Evropské unii: transparentnost dlužnickových aktiv (krátké přednesení)

Předsedající. - Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0252/2009), kterou předkládá paní Neena Gillová jménem Výboru pro právní záležitosti, o účinném výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: transparentnost dlužnickových aktiv (2008/2233)(INI)).

Neena Gill, zpravodajka. – Pane předsedající, v pozadí konzultativního dokumentu Komise o dlužnickových aktivech je obava, že pozdní platby a neplacení dluhů ohrožují zájmy podniků a spotřebitelů. Dochází k tomu

zejména v případech, kdy věřitel a orgány provádějící výkon rozhodnutí nemají informace o tom, kde se dlužník zdržuje, ani o jeho aktivech. Problém lze vyřešit, jestliže má dlužník aktiva v Unii a je možné je vysledovat a zahájit soudní řízení.

Komise ve své zprávě navrhla sestavit příručku o vnitrostátních právních předpisech a praxi v oblasti výkonu rozhodnutí a poukázala na možnost rozšířit přístup k evidenci obyvatel. Rovněž položila otázku, zda by orgány provádějící výkon rozhodnutí neměly mít lepší přístup k evidenci sociálního zabezpečení a k daňové evidenci. Součástí návrhu je zlepšení spolupráce mezi veřejnými orgány provádějícími výkon rozhodnutí a myšlenka „Evropského prohlášení o aktivech“, podle něhož by dlužníci byli povinni zveřejnit všechna svá aktiva v evropském soudním prostoru, což by bylo podepřeno sankcemi.

Moje zpráva, ve znění odhlasovaném ve výboru, navrhuje, že by pro věřitele mohlo být přínosné zavést jednodušší a pružnější postup, účinný v celé EU, jímž by bylo možné získat příkaz ke zveřejnění informací o aktivech, jež by se mohla stát předmětem opatření pro výkon rozhodnutí. Tato opatření by mohla mít podobu průběžného platebního příkazu, který poskytne věřiteli okamžitou platbu do té doby, než bude daný spor vyřešen. Zpráva rovněž vybízí k zadání studie o tom, jak fungují současné vnitrostátní systémy, jejíž součástí by bylo porovnání jedné země se zvykovým právem, jako je Spojené království, s jinými evropskými právními systémy, a o tom, jak lze stávající systémy zlepšit. Dále zdůrazňuje nutnost zvážit, ve kterých oblastech by mohla další spolupráce mezi členskými státy přinést kladné výsledky a jakým způsobem budou návrhy slučitelné se stávajícími právními předpisy v oblasti ochrany údajů a lidských práv.

Usilovali jsme o to, aby tato témata byla ústředním motivem zprávy, a kompromisy, jichž jsme dosáhli ve výboru, již vyrovnaly některé nesrovnalosti mezi právními systémy členských států. Cílem řady našich dodatků je docílit toho, aby návrh byl transparentnější a aby jej věřitelé mohli snadněji využít.

Bude tedy naprosto nezbytné zajistit, aby příručka o vnitrostátních právních předpisech a praxi v oblasti výkonu rozhodnutí byla stále aktualizována, aby informace, které bude obsahovat, byly snadno použitelné a aby byly napsány srozumitelným jazykem. Rovněž bude rozhodující, aby iniciativa spolupracovala s vnitrostátními soudy – než aby jejich práci nahrazovala. Znamená to, že legislativa se omezí pouze na přeshraniční případy. Budeme-li toto mít na paměti, prosazování těchto právních předpisů bude fungovat efektivně a proaktivně.

Z celkového pohledu zpráva velkou měrou pomůže malým podnikům a soukromým podnikatelům překonat zásadní překážku ke svému úspěchu, neboť ty na rozdíl od velkých podniků nemají k dispozici dostatek zdrojů, díky nimž by mohli vystopovat dlužníky a zahájit proti nim soudní řízení. Malé podniky jsou neúměrně zasaženy tím, že některé osoby zanedbávají platby. Odrazuje-li tato skutečnost podniky od obchodování v zahraničí, pak se jedná o skutečnou hrozbu pro samotné fungování společného trhu. Bude naprosto nezbytné v této obtížné době zajistit ochranu pro činnost malých podniků, neboť právě ty tvoří velkou část našeho hospodářství.

Chtěla bych poděkovat sekretariátu Výboru pro právní záležitosti za vynikající podporu, kterou mi při přípravě této zprávy poskytl. Dík patří i kolegům z ostatních skupin, kteří přispěli svými konstruktivními návrhy.

Dle mého názoru je klíčové, aby tato legislativa vstoupila v platnost co nejdříve. Vyzývám Komisi, aby neodkladně reagovala na doporučení Parlamentu. Řada dobré práce, kterou členské státy odvádí v reakci na hospodářský pokles, je zaměřena na větší podniky.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, je mi potěšením využít této příležitosti k diskusi o obavách Parlamentu ohledně vymáhání dluhů v zahraničí. Chtěl bych rovněž poděkovat paní Gillové za její zprávu.

Co je v sázce? Parlament i Komise se shodnou na tom, že problémy spojené s přeshraničním vymáháním dluhů mohou být vážnou překážkou volného oběhu peněžních platebních příkazů v rámci Evropské unie a mohou narušit přístup ke spravedlnosti. Kromě toho je to za současných hospodářských podmínek klíčové pro přežití malých podniků.

V této souvislosti a v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, jaké cíle by si mělo Společenství stanovit? Evropská unie má k dispozici impozantní sbírku právních opatření, která zajišťují přístup ke spravedlnosti v přeshraničních případech a usnadňují volný oběh rozhodnutí v občanských a obchodních věcech v rámci Unie.

Není však pochyb – jak je to uvedeno v Haagském programu, který přijala Evropská rada a týká se vzájemného uznávání – že účinný výkon rozsudků v rámci Evropské unie by byl mnohem snadnější, pokud by bylo možné obdržet přesné informace o finanční situaci dlužníka.

V březnu roku 2008 zveřejnila Komise Zelenou knihu o transparentnosti dlužnickových aktiv a veškeré reakce včetně shrnutí jsou nyní dostupné na naší webové stránce.

Většina souhlasila, že je třeba stanovit opatření na úrovni Společenství za účelem zvýšení transparentnosti dlužnickových aktiv, avšak rozcházela se v tom, co lze učinit v praxi.

Jsem Parlamentu vděčný za to, že předložil odpověď na zelenou knihu, která ve velké míře zachází do podrobností. Vyznívá spíše skepticky vůči myšlenkám obsaženým v zelené knize a za hlavní problém považuje „notorické“ dlužníky, kteří se chovají zcela bezohledně.

Zpráva rovněž se znepokojením pojednává o ochraně údajů/právu na soukromí ve vztahu k získávání informací o finanční situaci dané osoby. Komise se rovněž se zájmem zabývá ochranou soukromí a osobních údajů občanů.

Zpráva vyzývá ke schválení vnitrostátních adresářů zahraničních právníků, kteří pracují v jiném členském státě, jako způsob pomoci věřitelům a navrhuje předběžné opatření Společenství.

Chtěl bych Parlament informovat o tom, že zlepšení účinnosti výkonu soudních rozhodnutí v praxi bude hlavní prioritou Komise v budoucím Stockholmském programu pro oblast spravedlnosti, svobody a bezpečnosti na období 2010–2014, který Komise předloží v roce 2009.

Nicméně Komise doposud nepřipravila žádná konkrétní legislativní opatření v návaznosti na svoji zelenou knihu.

Uzavřu svůj příspěvek tím, že se Komise na základě prvních výsledků konzultace domnívá, že návrh – tedy, vypracování příručky o vnitrostátních právních předpisech v oblasti výkonu rozhodnutí, zvýšení přístupu k obchodním a veřejným rejstříkům, zlepšení spolupráce mezi veřejnými orgány provádějícími výkon rozhodnutí a zavedení povinného prohlášení o aktivech pro dlužníky – určitým způsobem přispěje ke splnění našich cílů.

Komise v tomto ohledu samozřejmě pečlivě zváží usnesení Parlamentu a různá témata obsažená ve zprávě.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

27. Výroční zpráva o činnosti Petičního výboru za rok 2008 (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0232/2009), kterou předkládá paní McGuinnessová jménem Petičního výboru o jednáních Petičního výboru v průběhu roku 2008 (2008/2301(INI)).

Mairead McGuinness, zpravodaj. – Pane předsedající, zpráva ze své podstaty obsahuje velkou část statistik. Můžeme je číst a prozkoumávat, avšak je to především náhled na práci výboru za uplynulých 12 měsíců.

Výbor, jehož jsem členkou, je specifickým výborem Parlamentu. Má zcela přímou vazbu na občany a zabývá se problémy, které vznášejí jednotlivci nebo skupiny. Jistě, obrací se na nás lidé s problémy, které velmi často nemůžeme vyřešit, alespoň však mají možnost k někomu se odvolat, kromě toho se nepřijatelné případy snažíme přeměrovat jinak.

Zabýváme se mnoha a mnoha problémy z různých členských států, avšak, jak dokládá statistika, některé země naše služby využívají v širší míře než ostatní, snad je to dáno tím, že z těchto zemí pochází členové našeho výboru, a tím přitahují problémy svých voličů. Vždy mě udiví skutečnost, především v souvislosti s Irskem, že lidé si někdy stěžují na příliš velkou moc Evropy, avšak jakmile se na ni obrátí s nějakým problémem o pomoc, stěžují si, že Evropa nemá dost pravomocí. Považuji to za velmi příznačné.

Práce Petičního výboru dle mého názoru vychází z „mírné síly“ a domnívám se, že naše práce se v uplynulých 12 měsících týkala především úsilí o ovlivnění členských států, které neprovádí právní předpisy řádným způsobem, aby svůj přístup změnily. Můžeme však pracovat pouze za předpokladu, že se na nás obrátí lidé s konkrétním problémem, který se snažíme vyřešit a zaměřit se při tom na jejich potřeby.

Chtěla bych se zmínit o některých záležitostech, jimiž jsme se zabývali, ne podrobně, jen abyste mohli nahlédnout. Životní prostředí je samozřejmě hlavní oblastí, k níž nám přichází stížnosti od občanů Evropské unie. Nejčastěji se týkají kvality vody. Otázka Baltského moře byla velmi problematická a náš výbor se jí zabýval ve spolupráci s ostatními výbory Parlamentu. Vlastnická práva jsou zásadním zájmem občanů a já se obávám, že tato tendence bude narůstat, mám-li soudit na základě stížností, které mi přišly do kanceláře v průběhu mého funkčního období od občanů, kteří koupili nemovitosti v různých členských státech Evropské unie. Naše pravomoci jsou v tomto ohledu omezené, to však neznamená, že se k nim nemůžeme vyjadřovat a usilovat o zlepšení.

Co se týče katalogů hospodářských subjektů – v případech, kdy se společnosti, jednotlivci či školy ocitli v pasti a musí zaplatit společností, které zveřejňují názvy a poté za to vyžadují poplatky, kdy se lidé zpočátku nedomnívali, že bude třeba zaplatit, nebo že je to podstatě vyžadováno, nebo ještě hůře, kdy danou službu vůbec nechtěli – neustále nás zaplavují stížnosti jednotlivců, kteří jsou v patové situaci a cítí se bezmocní proti nátlaku těchto bezohledných společností zveřejňujících katalogy hospodářských subjektů. Vyzvali jsme Komisi, aby v této záležitosti zasáhla.

Ve zprávě rovněž zdůrazňujeme naše znepokojení nad nedostatečným pokrokem v případě Equitable Life, jímž se Petiční výbor zabýval v roce 2007 a v souvislosti s nímž jsem předsedala Vyšetřovacímu výboru k úpadku společnosti Equitable Life Assurance Society. Naléhavě vyzýváme britské orgány, aby přijaly všechna naše doporučení: ano, je nutné se omluvit, ale rovněž odškodnit všechny poškozené.

V posledních několika minutách bych se chtěla zmínit o výboru jako takovém a o jeho postupech projednávání. Byli bychom raději, kdyby se k nám dostávaly pouze přijatelné petice, a v současné době musíme ve velké míře pracovat s občany, aby věděli, čím se můžeme zabývat a čím ne. Chtěla bych postupně zlepšit časový rámec, v jehož průběhu zpracováváme stížnosti. Z pozice někoho, kdo byl v tomto funkčním období členem Petičního výboru, se domnívám, že díky svému přímému spojení s občany má výbor důležitou úlohu při snižování deficitu, o němž jsem mluvila včera v jedné irské škole – demokratického deficitu. Lidé se alespoň obrací na Parlament, který je vyslechne. Považuji to za nesmírně důležité.

Přecházíme do dalšího roku, a tak bych chtěla poděkovat sekretariátu výboru, zaměstnancům skupiny a mým kolegům za jejich pomoc při vytváření této zprávy.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, nejdříve bych chtěl ocenit práci paní McGuinnessové na této zprávě, neboť vím, že vznikla za obtížných podmínek. S úspěchem popsala velkou rozmanitost práce Petičního výboru a já bych chtěl znovu potvrdit, jak paní poslankyně jistě očekává, že Komise je ochotna se jakýmkoli způsobem podílet na práci výboru.

Chtěl bych jen navázat na dva body, které zmínila v krátkém představení zprávy. Paní McGuinnessová, v první řadě jste zdůraznila význam přímého kontaktu Parlamentu s každodenními, skutečnými obavami občanů, které vám zasílají petice. Souhlasím a vím, o čem mluvím. Od roku 2004 jste projednávali téměř sto petic od občanů Malty, což je v poměru k počtu jejich obyvatelů poměrně vysoký podíl.

Některé z nich byly podobné jako v řadě jiných členských států, ale mnoho petic se týkalo specifických záležitostí Malty. Je to dokladem užitečnosti přímého kontaktu s občany, který výbor poskytuje. Kromě toho je pravdou, že užitečnou součástí vaší práce je zcela jistě dobrá spolupráce s vnitrostátními orgány a organizace misí, jejichž cílem je zjištění informací.

Shodli jsme se na tom, že pracovat přímo s občany je velmi důležité, a druhá věc, na niž bych chtěl navázat, je obecné téma základních práv. Ta se objevují na mnoha místech vaší zprávy, ať už jsou to práva spojená se státní příslušností, práva týkající se jednotlivců či rodin nebo vlastnická práva, a jak je vám známo, velmi často dochází k tomu, že lidé, kteří si Parlamentu stěžují kvůli svým základním právům, jsou zklamáni. Jak jste správně uvedla, příčinou je skutečnost, že tato práva se často nachází mimo dosah práva Společenství.

Použiji vaše slova – stále je třeba mnoho práce, abychom oddělili zrna od plev, záležitosti, jimiž se můžeme zabývat, od těch, jimiž se zabývat nemůžeme. Mým přáním, mým upřímným přáním je, aby vaše zpráva pomohla lidem se v tom jednoznačně a reálně zorientovat.

Těmito dvěma poznámkami, které budou zajisté pochopeny tak, jak byly zamýšleny, bych chtěl vyjádřit, že paní zpravodajce přeji mnoho úspěchů a děkuji za její zprávu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

28. Integrovaný přístup k rovnosti mužů a žen v rámci činností výborů a delegací (krátké přednesení)

Předseda. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0198/2009), kterou předkládá paní Záborská jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, o integrovaném přístupu k rovnosti mužů a žen v rámci činností výborů a delegací (2008/2245(INI)).

Písemná prohlášení (článek 142)

Anna Záborská, zpravodajka. – (SK) V nedávné době dostala důstojnost ženy a její poslání nový rozměr. Je to poznat především v rámci horizontálních politik Společenství, které určuje Lisabonská strategie, v demografických výzvách a úsilí o sladění pracovního a rodinného života, i v opatřeních pro boj proti násilí páchanému na ženách a obchodu s lidmi.

Zpráva o integrovaném přístupu k rovnému zacházení pro muže a ženy v rámci práce výborů a delegací patří mezi pravidelné zprávy Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, jež jsem dvakrát za toto volební období měla čest představit Parlamentu. Někteří lidé vítají rostoucí počet žen v Evropském parlamentu, avšak Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví s politováním konstatuje, že ženy jsou stále nedostatečným způsobem zastoupeny ve vedoucích orgánech Parlamentu. Na úrovni generálních ředitelství je zastoupení žen stále nedostatečné. Podporujeme vytváření sítě úředníků na sekretariátech, ve výborech a delegacích, kteří jsou v této oblasti speciálně vyškoleni, s cílem pravidelné výměny vyzkoušených a osvědčených postupů.

Zpráva vyzývá generálního tajemníka, aby dbal o další uplatňování komplexní strategie pro sladění rodinného a pracovního života a umožnil profesní růst pracujícím ženám. Zdůrazňuje, že integrovaný přístup k rovnoprávnosti žen a mužů znamená pozitivní vývoj jak pro ženy, tak pro muže a že požadavek rovnoprávnosti žen a mužů se musí projevat v praktickém přístupu, který nebude stavět ženy proti mužům.

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví zdůrazňuje, že je nutné, aby parlamentní výbory a delegace měly k dispozici vhodné nástroje, jimiž lze zajistit co nejlepší znalost integrovaného přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů. Potřebujeme ukazatele, údaje a statistiky rozdělené podle pohlaví stejně jako rozdělení rozpočtových zdrojů z pohledu rovnoprávnosti žen a mužů.

Vyzýváme politické skupiny, aby při jmenování osob do vedoucích pozic zohledňovaly vyrovnané zastoupení mužů a žen. Zpráva o integrovaném přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů je výsledkem spolupráce parlamentních výborů s Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví.

Z pozice předsedkyně Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a jako zpravodajka bych vám za tuto práci chtěla upřímně poděkovat. Zvláštní dík patří mým kolegům z různých výborů, které za ni nesly zodpovědnost. Práce byla výborem jednohlasně přijata a toho si velmi cením. Výbor vytvořil nový metodologický postup, díky němuž je možné zhodnotit práci každého parlamentního výboru. Je podrobně popsán ve vysvětlujícím prohlášení. Hodnocení by jistě mělo větší výpovědní hodnotu, pokud by se zúčastnily všechny výbory a delegace Evropského parlamentu.

V rámci diskuse byla přijata řada pozměňovacích návrhů, díky nimž narostl význam zprávy. Cením si skutečnosti, že zpráva vznikla prostřednictvím pluralitních diskusí v Parlamentu a poukázala na význam tématu. V souvislosti s volbami do Evropského parlamentu bych chtěla zdůraznit význam toho, aby voliči obou pohlaví usilovali o zajištění zastoupení žen v Evropském parlamentu v co nejvyšším počtu.

Předseda. – Jen bych chtěl poznamenat, že dnes večer zde ve sněmovně početně převažují ženy.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gabriela Crețu (PSE), písemně. – (RO) Uvítali jsme skutečnost, že bylo dosaženo určitého pokroku v oblasti vyváženého zastoupení na úřednických a asistentských pozicích na úrovni výborů a sekretariátů. Věříme, že podobná opatření budou přijata i pro vedoucí pozice v rámci politických skupin a především na úrovni politického fungování Parlamentu. Nelze však zamlčet skutečnost, že tyto změny jsou zanedbatelné v porovnání s tím, co vyžaduje integrovaný přístup k rovnoprávnosti žen a mužů.

Uplatňování integrovaného přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů by znamenalo, že každý právní předpis by byl doplněn o předběžnou studii dopadu podle pohlaví. Stejně tak by v každém výboru bylo vyžadováno povědomí o otázkách rovnoprávnosti žen a mužů a minimální úroveň odborných znalostí. Realita je však taková, že v průběhu volebního období 2004–2009 nebyl ani jeden právní předpis předložený výborem zamítnut z důvodu, že neobsahoval tuto studii o dopadu, přestože její začlenění je od Amsterdamské smlouvy závazné. Musíme tedy bohužel přiznat, že bylo dosaženo menších pozitivních výsledků, avšak cíl rovnoprávnosti žen a mužů jen nám stále vzdálen.

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Chtěla bych paní Záborské poblahopřát k její zprávě, která poukazuje na skutečnost, že některé výbory Evropského parlamentu sice přijaly strategii pro rovnoprávnost žen a mužů, avšak co se týče jejího důsledného uplatňování, stále existuje řada nedostatků. Zpráva rovněž obsahuje řadu výhledových doporučení. Jedním z nich je, aby bylo úředníkům Evropského parlamentu poskytnuto školení o rovnoprávnosti žen a mužů, neboť přiměřená znalost je pro uplatňování tohoto principu v praxi nezbytná.

Rovnoprávnost žen a mužů patří mezi základní principy práva Společenství. Chce-li si však Evropský parlament v očích veřejnosti zachovat důvěru, musí trvat na zavedení a důsledném uplatňování opatření na podporu rovnoprávnosti žen a mužů i v tomto orgánu, především co se týče jeho výborů a delegací.

Je třeba mít tento cíl na paměti a s ohledem na něj navrhnout strategii, která stanoví konkrétní cíle v oblasti aktivní podpory rovných příležitostí a integrovaného přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů. Politováníhodnou skutečností však je, že od doby, kdy paní Záborská roku 2007 předložila zprávu na stejné téma, nebyl učiněn žádný pokrok. Věříme, že nejnovější zpráva přinese lepší výsledky.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Ženy tvoří 52 % obyvatel Evropy. Úlohou žen, které se aktivně zapojily do politiky, je přesvědčit především ženy voličky o tom, že podíl žen v evropské politice má význam pro budoucí generace a pro řádné fungování demokratických systémů.

Pevně věřím, že zastoupení žen v politice by nemělo vycházet ze zavedení závazných kvót stanovujících minimální počet žen na kandidátkách, ale ze schopnosti političek hledat, přijímat a podporovat témata, která ženám pomohou při řešení jejich aktuálních problémů.

Jako členka Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví jsem v Evropském parlamentu mnohokrát hovořila o návrzích, které přináším z různých setkání se ženami. Zejména se jedná o započítání výchovy dětí do výpočtu důchodu a o zajištění většího počtu jeslí a mateřských školek, jež jsou klíčem ke sladění pracovního a rodinného života. Jsem zcela přesvědčena o tom, že politička, která jedná na základě osobní zkušenosti z mateřství a rodinného života, bude nejlépe rozumět problémům, s nimiž se ženy setkávají.

Zpráva paní Záborské o integrovaném přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů v rámci činností výborů a delegací svědčí o tom, že Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví je v Evropském parlamentu nadprůměrně aktivní. Přijal řadu zpráv a stanovisek, které by si zasloužily větší pozornost ze strany ostatních parlamentních výborů. I z toho důvodu by se měl počet poslankyň v Parlamentu zvýšit z jedné třetiny na polovinu.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) V současné době stále narůstá počet žen, které se zapojují do politiky a činí zásadní rozhodnutí ve firmách. V roce 2006 činil podíl žen mezi manažery v EU 32,6 %. Percentuální podíl žen v Evropském parlamentu narostl z 16,3 % v roce 1979, kdy se poprvé konaly volby do Evropského parlamentu, na 31 % v roce 2009.

Zdá se však stále nutné přijmout a uplatnit strategii integrovaného přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů, jejíž součástí budou konkrétní cíle ve všech politikách Společenství, které spadají pod působnost parlamentních výborů a delegací.

Podporuji hledisko, že parlamentní výbory a delegace musí mít k dispozici dostatečné prostředky k tomu, aby mohly získat odpovídající porozumění integrovanému přístupu k rovnoprávnosti žen a mužů, jako jsou ukazatele, údaje a statistiky rozdělené podle pohlaví a rozdělení rozpočtových zdrojů z pohledu rovnoprávnosti žen a mužů.

Všechny možnosti musí podporovat stálou výměnu osvědčených postupů, s cílem uplatnit komplexní strategii pro sladění rodinného a pracovního života a umožnit pracujícím ženám profesní růst.

Patřím ke skupině sociálních demokratů a z toho pohledu se domnívám, že se jedná o výbornou iniciativu, jejímž prostřednictvím lze vnitrostátním parlamentům předat pozitivní model rovnoprávnosti žen a mužů, který nabízí Evropský parlament (ženy tvoří 11 % členů rumunského parlamentu).

29. Zelená kniha o budoucnosti politiky v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T) (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0224/2009), kterou předkládá paní Lichtenbergerová jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, o Zelené knize o budoucnosti politiky v oblasti transevropské dopravní sítě (TEN-T) (2008/2218(INI)).

Eva Lichtenberger, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji, že jste zde zůstali na toto téma, které je mnohem důležitější, než by naznačoval počet poslanců v této sněmovně. Týká se přezkumu dopravní politiky s ohledem na transevropské dopravní sítě. Nejdříve bych chtěla poděkovat svým kolegům, kteří k přípravě zprávy přispěli, zejména Komisi a sekretariátu, jež mi poskytly mimořádnou podporu.

Transevropské dopravní sítě mají dlouhou historii. Po patnáct let byly předkládány návrhy, probírány seznamy a byla odkládána rozhodnutí. A to je důvodem pro bližší prozkoumání celé záležitosti, její přezkum a zjištění, do jaké míry bylo dosaženo cílů a zda jich dosáhnout lze. Transevropské dopravní sítě nebyly vždy úspěšné. Neúspěch je třeba připisovat – jak tomu často v Evropské unii bývá – částečně finančním prostředkům a především nedostatku dotací v členských státech, které stále propadají zlovyku žádat co nejvíce podpory od Evropské unie. Avšak jakmile se jedná o platby do rozpočtu Evropské unie, měsíc se pevně zaváže a ochota dávat je velmi malá.

A jelikož z ničeho nic nevzniká, řada projektů se ani neodlepila od země, a je třeba celou situaci ještě jednou a podrobněji přezkoumat, zejména ve světle novějších problémů, jimž nyní čelíme. Na jedné straně řešíme nové výzvy, které přináší změna klimatu, a je nutné na ně reagovat. Otázku udržitelnosti dopravy a poškození klimatu, jejichž příčinou jsou určité druhy dopravních prostředků, je třeba klást znovu a znovu a rovněž se musí promítnout do činností členských států Evropské unie.

Druhým bodem, jímž se jednoznačně musíme zabývat, je současná finanční krize, která za jistých podmínek ještě více omezí schopnost některých členských států přijímat opatření v oblasti infrastruktury a nezbytných investic, které s ní souvisí. Nicméně rozšíření nám v Evropě přineslo zcela nové úkoly, které v době, kdy bylo rozhodováno o seznamech transevropské dopravní sítě, neexistovaly. Z toho důvodu jsme po dlouhé debatě ve výboru rozhodli ve prospěch přístupu, jehož cílem je řešit především tyto úkoly.

Za prvé, různé druhy dopravy je třeba zásadním způsobem propojit, lépe než tomu bylo doposud. V minulosti byla tato skutečnost zanedbávána. Má to negativní dopad zejména na přístavy a vnitrozemí, které byly v minulosti přehlíženy a nyní jsou ústředním tématem zprávy. Vyžaduje to však rozvoj „hlavní sítě“ (core network) a dalších spojení, na nichž je založen celý systém a jimiž je propojen, což umožňuje řádný rozvoj v dopravním odvětví a stále zlepšování jeho řízení. Potřebujeme zeměpisnou síť, avšak i síť koncepční, která zahrne všechny druhy dopravy, a zlepšení intermodálních propojení a kvality technických prací v sítích. Týká se to spíše softwaru než hardwaru. Tato myšlenka je jádrem naší zprávy a já věřím, že na tomto usnesení, které má značnou podporu, se shodneme a nevydáme se zpět, jak je to naznačeno v jednom z alternativních usnesení.

Joe Borg, člen Komise. – Pane předsedající, politika transevropské dopravní sítě byla zahájena před 15 lety a od té doby významným způsobem přispěla k fungování vnitřního trhu a k hospodářské, sociální a územní soudržnosti. Nyní je třeba ji přizpůsobit novým výzvám.

Zelená kniha o přezkumu politiky transevropské dopravní sítě se těmito výzvami zabývá a navrhuje opatření, jimiž je lze řešit na úrovni plánování sítě i v průběhu realizace projektů.

Komise si velmi váží toho, že Evropský parlament proces přezkumu sleduje od jeho počátku, což se odráží i v usnesení. Tato skutečnost poukazuje na odhodlání obou orgánů rozvíjet politiku transevropské dopravní sítě, která bude zaměřena na budoucnost.

Mezi naším návrhem a cíli a požadavky, které zmiňuje paní Lichtenbergerová ve své zprávě ve znění schváleném Výborem pro dopravu, panuje velká míra shody: tedy že je třeba vypracovat soudržnější a integrovanější síťový přístup, v němž musí být posílena intermodální spojení, jako jsou železniční spojení do přístavů a na letiště, intermodální terminály a propojení systémů dálkové a městské dopravy a jejich interoperabilita, díky nimž bude položen základ pro výkonné a bezpečné služby vysoké kvality jak pro cestující, tak pro nákladní dopravu.

Komise rovněž sdílí názor, obsažený ve zprávě, že – především v odvětví nákladní dopravy – je třeba zjednodušit intermodální řetězce, v nichž důležitou roli hraje vodní a železniční doprava, a inteligentní dopravní systémy, které pomáhají nejlépe přizpůsobit využití infrastruktury.

V návrhu zprávy si Výbor pro dopravu zvolil třetí možnost, duální strukturu sestávající z hlavní sítě (core network) a z komplexní sítě. Tím, že Parlament podpořil tuto možnost, potvrdil: nutnost sloučit infrastrukturu tradiční dopravy s patřičným uvážením nových podmínek a okolností; nezbytnost větší flexibility a přiměřenosti k měnícím se situacím a otevřenost ke stanovení a podpoře opatření v infrastruktuře, která mají dopad na požadavky v dopravních službách; a existenci výzev z hlediska hospodářského a ekologického ohledně podpory koordinovaného zlepšení dopravních koridorů prostřednictvím série menších infrastruktur a projektů inteligentních dopravních systémů.

Vzali jsme na vědomí, že poté, co o návrhu zprávy proběhlo ve Výboru pro dopravu hlasování, bylo navrženo alternativní usnesení, které upřednostňuje druhou možnost, tedy síť o jedné úrovni s prioritními projekty nebo pouze prioritní síť, a tudíž bez komplexní sítě. Dle našeho názoru je to v rozporu s jinými body návrhu usnesení.

Při této příležitosti bych chtěl rovněž připomenout výhody a nevýhody komplexní sítě. Je příliš velká na to, aby bylo možné jednoznačně stanovit priority a zaměřit nástroje Společenství na podporu jejího uplatňování, avšak přispívá k zajištění přístupové funkce TEN-T a usnadňuje soudržnost. Ukázalo se rovněž, že je nezbytná jako referenční rámec pro různá opatření a legislativu v dopravní politice: především co se týče interoperability v železničním odvětví a dopravní bezpečnosti. Zrušení komplexní sítě by tedy mělo určité neblahé dopady.

Co se týče realizace sítě, zcela souhlasíme se stanoviskem, které vyjadřuje zpráva, že členské státy mají rozhodující roli při přijímání rozhodnutí o dopravní infrastruktuře a při jejím plánování a financování. V rámci rozpočtu TEN-T je třeba poskytnout dostatečné finanční prostředky, musí být posílena koordinace cílů územního rozvoje s politikou transevropské dopravní sítě a dále je nutné podpořit veřejná/soukromá partnerství.

Komise rovněž poukazuje na skutečnost, že investice do TEN-T jsou klíčové pro udržitelný hospodářský rozvoj, a představují tedy významný způsob pomoci k překonání současné krize.

Na závěr chci říci, jsem za tento návrh usnesení o budoucí politice TEN-T vděčný. Chtěli bychom poděkovat Výboru pro dopravu za jeho konstruktivní argumenty a především paní Lichtenbergerové za její komplexní práci. Bude cenným přínosem pro další kroky postupu v rámci rozprav s ostatními orgány.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu, 22. dubna 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), písemně. – (PL) Blížíme se k závěru současného volebního období Evropského parlamentu, což je příležitost vyjádřit se ke změnám v přístupu k projektu infrastruktury, který ve Společenství nemá co do velikosti obdobu, transevropské dopravní sítě, které Komise plánuje v nejbližší budoucnosti.

V současné době se v členských státech budují části sítí. Logicky na to naváže, a zároveň práce završí, integrace jednotlivých komponentů v různých zemích do soudržného celku, a vznikne tak transevropský systém.

Geografie Evropské unie se mění. Z toho důvodu je pochopitelné, že do map je třeba zanést změny. V souvislosti s tím se mění i finanční potřeby na investice. V závěrečné fázi, kdy dojde k integraci sítě, by měl být kladen větší důraz na financování jejich přeshraničních částí.

Zvýšení kvality stávajících dopravních spojení v Evropě a budování nových napomůže ke snížení dopravních nehod na silnici, což je stále naše priorita v boji za lepší mobilitu občanů EU. Dále, zavedení veškerých forem technické inovace a nedávná popularizace inteligentních dopravních systémů jsou oprávněnými prioritami evropské infrastruktury pro 21. století.

30. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

31. Ukončení zasedání

Předsedající. – Zbývá mi jen poděkovat zástupcům veřejnosti, jejichž počet není velký, ale sledují vše se zájmem, za jejich přítomnost. Rovněž mi nezbývá než uzavřít toto zasedání, jež je pro mě jistě posledním večerním zasedáním v pozici předsedajícího.

(Zasedání skončilo ve 23:45.)